

СЕКСЪТ

(тематични извадки)

Направени от последователка, подбрала по своя преценка отделни текстове от трудовете на Алис А. Бейли и тибетския Учитель Джуал Кхул.

Превод от английски: Татьяна Воскресенска, Илко Вълков

Издава "АНХИРА" ЕООД

A COMPILATION ON SEX

LUCIS PUBLISHING COMPANY, New York

Lucis Press, Ltd, England

© 1950 by LUCIS TRUST

© renewed 1978 by LUCIS TRUST

First Printing 1980, Second Printing 1984, Third Printing 1990

First Edition in Bulgarian 2001

© Издава "АНХИРА" ЕООД, 2001

© Преводачи: Татяна Воскресенска, Илко Вълков, 2001

© Художник, Николай Чолаков, 2001 г.

ISBN - 954-9882-15-2

Оригиналното американско издание е финансирано от *Tibetan Book Fund*, основан с цел да разпространява **Учението на ТИБЕТЕЦА**, дадено на човечеството чрез Алис А. Бейли.

Този фонд се управлява от *Lucis Trust*, духовно-просветителна, свободна от данъци корпорация.

За книгата не се изплаща никакъв авторски хонорар.

Тя е преведена на гръцки, исландски, испански, италиански, немски, португалски, руски, френски, холандски и японски; подготвят се преводи и на други езици.

Книги, дадени на човечеството от ТИБЕТЕЦА чрез Алис Бейли:

Посвещение: човешко и слънчево

Писма за окултната медитация

Съзнанието на атома*

Трактат за космичния огън

Светлина на душата*

Душата и нейният механизъм*

От интелекта към интуицията*

Трактат за бялата магия

От Витлеем до Голгота*

Ученичеството в Новата Епоха (в два тома)

Новата поява на Христос

Проблемите на човечеството

Съдбата на нациите

Заслепението: световен проблем

Телепатия и етерен проводник

Незавършена автобиография*

Образованието в Новата Епоха

Екстернализация на Йерархията

Трактат за Седемте лъча:

том 1, 2 – Езотерична психология

том 3 – Езотерична астрология

том 4 – Езотерично лечение

том 5 – Лъчи и посвещения

* Със звездичка са отбелязани книгите, които са *лично* творчество на Алис А. Бейли.

ВЕЛИКИЯТ ПРИЗИВ

*От извора на Светлина в ума на Бога,
Да бликне светлина в ума човешки –
Да слезе Светлината на Земята.*

*От извора на Любовта в сърцето Божие,
Любов да бликне към човешките сърца –
Христос да се завърне на Земята.*

*От центъра, където Божията воля знаят,
Цел малките човешки воли нека води –
Учителите тази цел познават и ѝ служат.*

*От центъра, наречен Род човешки, нека
На Любовта и Светлината Промисълът се изпълни,
И нека той да запечата портата на злото.*

*И нека Светлина, Любов и Сила
Възстановят Промисъла на Земята.*

“Този Призив (или Молитва) принадлежи не на отделен човек или на група хора, а на цялото човечество. Красотата и силата му се крият в неговата простота и в това, че той ясно очертава основните истини, които човекът споделя естествено и по силата на своята природа, а именно: истината за съществуването на основополагащ Разум, който ние неопределено наричаме Бог; истината, че (над

очевидността) Любовта е истинската движеща сила на Вселената; истината, че великата Индивидуалност, наричана от християните **Христос**, е дошла на Земята, за да въплъти любовта в разбираема за нас форма; истината, че както любовта, така и разумът са следствие на това, което се нарича Воля Божия; и накрая – тази самоочевидна истина, че Божественият Промисъл може да се осъществи единствено чрез самото **човечество**.”

Алис А. Бейли

ОТКЪС ОТ ИЗЯВЛЕНИЕТО НА ТИБЕТЕЦА

(публикувано през август 1934 г.)

Достатъчно е да посоча, че съм тибетски **ученик** от определена степен, макар това да ви говори твърде малко, доколкото всички сме ученици – от най-скромния кандидат чак до самия Христос, а и по-нагоре. Живея във физическо тяло, подобно на другите хора, на границата на Тибет и понякога (от екзотерична гледна точка) ръководя голяма група тибетски ламы, когато другите ми задължения позволяват това. Въпросното обстоятелство даде основания да се смята, че съм настоятел на ламаистки манастир. Свързаните с мен в работата за Йерархията (а всички истински **ученици** са свързани с тази работа) ме познават и под друго име и с друга функция. Алис А. Бейли знае кой съм и ме познава с две от моите имена.

Аз съм ваш събрат, извървял малко по-голяма част от Пътя в сравнение със средния ученик, и по тази причина нося по-голяма отговорност. Като един от онези, които са си извоювали правото на по-голям обем от знание и светлина в сравнение с четящия тези редове кандидат, съм длъжен да служа на всяка цена като проводник на Светлината. Аз не съм стар от гледна точка на Учителите, но и не съм млад и неопитен. Мисията ми е да преподавам и разпространявам Неостаряващата Мъдрост навсякъде, където намеря отклик, което и правя вече от много години. Старая се, също така, да помагам на **Учителя М*** и на **Учителя К* Х*** винаги, когато ми се удаде възможност, доколкото дълго време бях свързан с Тях и Тяхната работа. Казах ви достатъчно и в същото време не посочих нищо, което би ви подтикнало да проявявате към мен сляпото преклонение и глуповатата преданост, които емоционалните стремящи се често изразяват по отношение на своя гуру и към Учителя, за контакт с Който те все още не са готови. И няма да постигнат този толкова желан от тях контакт, докато емоционалната им преданост не прерасне в неегоистично служене на човечеството, а не на самия Учител.

Книгите, които съм дал, не изискват признание. Те могат да бъдат, а могат и да не бъдат точни, истинни и полезни. Вие сами трябва да се убедите в тяхната правдивост с помощта на правилна практика и с упражняване на интуицията си. Както аз, така и Алис А. Бейли, в ни най-малка степен не сме заинтересовани от обявяването им за вдъхновени свише писания или за тях да се говори (със затаен дъх) като за работа на един от Учителите. Ако те представят истината така, че тя приемствено да доразвива вече изпратените на света Учения, ако предаваната информация издига вдъхновението и волята за служене от емоционалната към умствената сфера (плана, на който може да се контактува с Учителите), тогава тези книги постигат своята цел.

Ако поднесеното учение предизвиква отзвук в просветления, работещ за доброто на света ум, и води до изблик на неговата

интуиция, тогава това учение може да бъде прието. Но не иначе. Ако даваните постулати в последна сметка се потвърдят или се признаят за верни при проверката им чрез Закона за Съответствието, тогава те са добри и полезни. В противен случай нека ученикът отхвърли въпросните твърдения.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
2. ПРОБЛЕМЪТ ЗА СЕКСА
3. СЕКСЪТ И УЧЕНИЧЕСТВОТО
4. БРАК И РОДИТЕЛСКИ ФУНКЦИИ
5. ЧАКРИТЕ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
6. ТРАНСФОРМИРАНЕ И ПРЕДАВАНЕ НА СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
7. КУНДАЛИНИ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
8. БОЛЕСТИ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
9. ХОМОСЕКСУАЛНОСТ
10. ЛЪЧИ И СЕКСУАЛНА ЕНЕРГИЯ
11. АСТРОЛОГИЯТА И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ
12. ДЕВИ И СЕКСУАЛНА ЕНЕРГИЯ
13. КОСМИЧНИ СЪОТВЕТСТВИЯ НА СЕКСУАЛНИЯ ИМПУЛС
14. ТАЙНАТА НА СЕКСА

ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ РАБОТА

СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

ПРАЗНИКЪТ УЕСАК

“Разглеждайки темата за секса, аз ще трябва да обобщавам, което означава, че формулираните правила и предлаганите класификации по необходимост ще имат много изключения. Обсъждам този проблем като цяло, поради което моята главна тема е опасността, скрита в съвременния подход към секса, необходимостта от неговото по-правилно разбиране и нуждата от преориентация на човешките нагласи по този жизненоважен въпрос.” (“Езотерична психология”, том I, стр. 270)

“Все пак ще предложа на вашето внимание онова, което вече съм писал по този въпрос; онзи, който се интересува и разполага с време, може да направи необходимата селекция от другите ми книги по проблемите на секса и да я оформи в отделна брошура.” (“Езотерично лечение”, стр. 176)

Списък на книгите на Тибетеца и Алис А. Бейли, от които са ползвани цитати за тази тематична селекция:

№	Заглавие	1-во изд.	стр.
1.	Посвещение: човешко и слънчево	1922 г.	225
2.	Писма за окултната медитация	1922 г.	360
3.	Трактат за космичния огън	1925 г.	1233
4.	Трактат за бялата магия	1934 г.	640
5.	Съдбата на нациите	1949 г.	152
6.	Образованието в Новата Епоха	1954 г.	153
Трактат за Седемте Лъча			
7.	Т. 1 – Езотерична психология – 1	1936 г.	330
8.	Т. 2 – Езотерична психология – 2	1942 г.	751
9.	Т. 3 – Езотерична астрология	1951 г.	695

10.	Т. 4 – Езотерично лечение 1953 г.	715
11.	Т. 5 – Лъчи и посвещения 1950 г.	769
12.	Екстернализация на Йерархията 1957 г.	701
13.	Ученичеството в Новата Епоха – т. 1	1944 г. 790

Пример: Обозначението (6 – 135/6) в края на изречението се отнася за цитат, взет от “Образованието в Новата Епоха” (6), който започва на страница 135 и продължава на страница 136.

1. СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

“Сексът се разглежда само като отношение на нисшата природа към Висшия “Аз”; той излиза на дневна светлина, за да може човекът да достигне пълно единение с божествеността. Човек открива, че сексът (който до този момент е бил чисто физическа функция, осъществявана понякога под импулса на любовта) е издигнат на необходимата висота в качеството си на божествен брак, че той се заражда и развива на нивата на духовното познание. Именно тази велика истина остава извън полезрението на общата мизерна практика на сексуалното проявление, на сексуалната магия и на отклоненията, характерни за съвременната тантрична магия. Отказвайки се от символиката, човечеството е отстъпило крачка назад; в своите мисли то е принизило секса главно до животинската му функция и се е оказало неспособно да го въздигне до царството на символното тайнство. Хората се стремят да постигнат жадуваното вътрешно единство и хармония с помощта на физически действия, а това е невъзможно. Сексът е символ на вътрешната двойственост, която трябва сама по себе си да бъде преодоляна и преобразувана в единство. Това не може да се постигне с физически средства или обреди. Преодоляването е възможно единствено чрез съзнанието.” (9 – 385)

“Силата на сексуалното привличане съответства на притеглянето от страна на физическия план и насочването на определен тип инволюционна енергия по пътя на завръщането. В космичен смисъл тя се проявява като притегателна сила между духа и материята, а в духовен смисъл отразява действието на душата, която се стреми да доведе нисшия “Аз” до пълно развитие. От физическа гледна точка това е желанието, което трябва да съедини мъжа и жената с цел продължаване на рода. Когато човекът е бил просто животно, това не е било грях, но след като към естественото влечение се добавя и емоционалното желание, тогава се проявява грехът, доколкото цел на въпросното привличане става задоволяването на желанията. Сега, когато човешката раса е по-ментална и силата на ума ясно се откроява в човешкото тяло, положението се оказва още [2] по-сериозно и може да бъде решено единствено, ако душата успее да постави под контрол и трите си аспекта.”

“Ние живеем в света на формите. Те са съставени от животи, които притежават специфично лъчево въздействие и от своя страна се делят на три основни групи:

а) Излъчвания (еманации), които произлизат от самите клетки и зависят от техните качества, като пораждат положителни или отрицателни въздействия, имат замърсяващ или пречистващ ефект и могат да повишат или да понижат физическите вибрации в съвкупното клетъчно тяло. Известно е например, че физическото въздействие на груб и жесток човек с животинска природа е различно от пречистващия и възвишаващ контакт с по-зряла душа, действаща в културно, спретнато, дисциплинирано и пречистено тяло.

б) Чисто физически излъчвания, които обуславят взаимното химично привличане на едно животно към друго и водят до полов контакт между тях. Това е аспект на животинския магнетизъм и отклик на едни клетки спрямо зова на други, съгласно Закона за Привличането и Отблъскването. Те са присъщи както за животните, така и за човека, и остават изцяло инстинктивни и свободни от въздействията на разума.

в) Сили или излъчвания, които са реакция на клетките спрямо хармоничните ритми и зависят от това, дали в самата клетка е заложено нещо аналогично с онова, на което тя откликва. Тези еманации засега остават слаборазбрани, но с развитието на човечеството постепенно ще започнат да излизат на преден план. Този тип сили е онова тайнствено нещо, което позволява на физическото тяло да разпознава физическата среда и [3] обкръжение като родствени и хармонични. Това е онази неопределима реакция, която позволява на две човешки същества (вън от всяко сексуално привличане, доколкото може да се проявява и между лица от еднакъв пол) да оказват хармонично физическо въздействие едно на друго. Това е езотеричната основа на всички групови отношения, проявени на външния план, и именно разбирането на тези излъчвания позволява изолацията и отделянето на расите да протичат в съответствие с великия еволюционен Промисъл.” (4 – 282/3).

“Взаимоотношенията между физическите тела на мъжете и жените се наричат сексуални отношения и сега на тях се придава едва ли не първостепенно значение. В света на илюзиите често символът е този, който изцяло привлича вниманието, а онова, което той символизира, остава в забрава. Посвещението на расата ще бъде следствие от намирането на правилния подход към тези отношения и именно това е погълнало изцяло вниманието на днешното човечество.” (4 – 86)

“Половият инстинкт се корени преди всичко в страха от обособеността и изолацията, в протеста срещу разделеността и самотата на физически план; той е причина за оцеляването на човечеството, за виталността и многообразието на формите, чрез които расата може да прояви себе си.” (4 – 626/7).

“Половият инстинкт се е развил и намерил своя логичен завършек в съзнателно осъществяваните взаимоотношения между душата и тялото. Това е основният принцип на мистицизма и религията, който е бил и продължава да бъде израз на Закона за Привличането; тук говорим не за обикновения физически брак, а за възвишения вътрешноличностен съюз, съзнателно сключен между позитивната душа и негативната или възприемаща форма.” (4 – 628)

2. ПРОБЛЕМЪТ ЗА СЕКСА

“Тук аз нямам за цел да посочвам решението на проблема за секса. Човечеството неизбежно ще го открие с течение на вековете, когато стадните инстинкти отстъпят място на обмисленото и съзнателно отношение към него от страна на стремящите се и интелигенцията. Ще ви напомня обаче, че стадният инстинкт по отношение на секса има за основа или нормалното и естествено животинско инстинктивно желание, или специфични емоционални нагласи, и тази втора категория е много по-лоша и таи в себе си дълбоко скритите семена на бедата. Тя включва целия спектър от възгледи – от свободната любов и всеобщата разпуснатост до ортодоксално тясната и нетолерантна християнска гледна точка, която (макар и широко разпространена) все пак е твърде далече от възгледите за живота на самия Христос. Тази ограничена гледна точка, подобно на общоприетите представи на англосаксонците от Средните векове, разглежда секса като нещо изключително греховно и винаги нежелателно, като нещо, което трябва да бъде преодоляно, потиснато и държано някъде в дълбините на християнското съзнание като мръсна тайна. Всичко това идва не от учението на Христос, а от влиянието на Св. Павел.

Тези възгледи са предизвикали мощна реакция, която сега достига своята кулминация и която (подобно на всички силни реакции) също е нежелателна и опасна, защото е толкова погрешна, колкото и онова, което я е предизвикало. Само от равновесната точка на Везните или от центъра на въртящото се колело може правилно да се види ясната перспектива и да се набележи правилното действие. Когато, накрая, основните “сексуални” отношения се утвърдят, а душата и тялото (положителното и отрицателното начало) се съединят в живота на последователите в постоянно взаимодействие, тогава ще видим правилното отношение към световното учение по въпросите на физическия секс. [5] Това учение ще се появи от обединението и синтеза между най-добрите възгледи на духовните учители от двете полукълба, възплъщавайки в себе си опита на Изтока и Запада, на мистичния и научния подход за разкриване на тайната, която е едновременно физическа (т. е. изисква научен подход) и мистична (предполагаща духовно тълкуване). Тук ще е необходима помощ от представителите на медицинските професии, които ще могат да дадат мъдри физически съвети, както и културното познание на индийските йоги за преминаващата през центровете енергия – в този случай конкретно през сакралния център. В крайна сметка, благодарение на разумната дейност на обективните и здравомислещи хора по света, намирането на равновесната гледна точка ще стане факт. В многото сексуални експерименти, които сега се правят, бъдещото поколение ще открие точката на равновесие, а впоследствие ще наклони везните в желаната и желателна посока. Това е несъмнено, то е само въпрос на време и е предопределено от астрологията. С помощта на развитите умове и чрез правилното законодателство, сексът ще започне постепенно да

се възприема като добра и божествена функция и ще бъде подкрепян в това си качество чрез правилното възпитание на младите и незнаещите, както и чрез правилните действия на младото и много интелектуално бъдещо поколение – днешните деца и бебета.

Усвояването на неправилни сексуални привички, например широкото разпространение на проституцията (тази дума се отнася както до жените, така и до мъжете), ръстът на хомосексуалността – **не** в нейните редки физиологични форми и предразположения, а от гледна точка на изкривеното съзнание и нездравото въображение, които днес са преобладаващата ѝ първопричина, – наследството от ограничения християнски “комплекс за вина” по отношение на секса, както и наследството на болните от хипер- или хипосексуална активност [6] тела – всичко това е довело расата до днешното ѝ хаотично и неразумно отношение към този важен проблем. Решението няма да бъде постигнато чрез религиозни проповеди, основаващи се на остарели теории, чрез физиологическо потискане или узаконено разрешение; то няма да бъде намерено и чрез законодателството, вдъхновявано от мисловните школи на отделно общество или нация. То ще бъде резултат от обединените усилия на духовно ориентираното съзнание, от разумното отношение, интелектуалното вникване и устойчивото развитие на еволюционния процес. Нищо не може да попречи на неизбежното решение на този проблем, както и на появата на необходимите възгледи и условия, в които сексът ще намери правилното си проявление.” (9 – 234/6)

“Вече посочих, че навлизащият седми лъч действа чрез планетния сакрален център, след което и чрез сакралния център на отделния човек. В резултат от това може да се очаква необходимото развитие на тази човешка функция, която ние наричаме сексуална. Ще станем свидетели на съответните промени в отношението на човека към този труден проблем. Говорейки по темата за секса и подчертавайки онова, което днес вече може да се каже, аз се старая да се изразявам възможно по-просто и да излагам своите мисли така, че да постигна съзидателен резултат и думите ми да прозвучат ясно в съвременния хаос от несъгласувани звуци, спорни мнения и разнородни идеи.

Ясно е, че тази тематика е трудна за разбиране. Защо това е така? В крайна сметка откриваме, че тази сложност е обусловена от предразсъдъците в ума на хората, както и от вътрешната им увереност, че именно тяхната гледна точка е единствено правилната, тъй като те самите живеят и действат в съответствие с нея и това им е достатъчно. Тази сложност е предизвикана също така и от това, че сексът е една от основните архитипни потребности, един от най-важните инстинкти и досега остава като доминиращ фактор в животинската страна на човешката природа; тази сложност се основава и на прекалената интимност на тази тема – интимност, която в периода на крайното пуританство, е позволила на расата да сведе една естествена функция до равнището на порочна тайна. Интимността на самата тематика за секса е довела до положение на нея да се гледа като на епизод, за който не бива да се говори, като тема, която се избягва от приличните хора, вместо да бъде възприемана като инстинктивен и естествен процес – също толкова инстинктивен и необходим, каквито са функциите на храненето и пиенето. Прието е обаче тази функция да не се удовлетворява всекидневно, а само когато се появи необходимост или когато правото изисква това. Именно тук се крие огромната разлика и заедно с

това се намира ключът към решаването на проблема.

Трудности поражда и фактът, че възгледите на хората по този въпрос са твърде различни. Наблюдаваме най-широк спектър от подходи към секса, от необузdana разпуснатост до моногамия, която се е превърнала в жестоко бреме за жените и в разюздана вседозволеност за мъжете. Като следствие от тези погрешни възгледи и свързаните с тях проблеми, всички закони и беззакония, цялата разпуснатост и ограничение са създали в нашата цивилизация своеобразни “огнища на зараза”. Заради тях днес ние сме със слаб морал, основаващ се на лъжлив срам, на квартали с “червени фенери”, които са жалък компромис между греховни подбуди и неудовлетворени желания, с изобилие от бракоразводни дела, които разбиват семействата и постепенно подриват живота на нацията (доколкото всяко семейство трябва да бъде нейна здрава клетка), и с постоянен ръст на заболяванията в резултат на половата разпуснатост и многото безразборни [8] връзки. Тук съществува и един психологически фактор, при това много важен. Това е войнствеността, проявявана от много групи хора, които искат да натрапят на останалите своите собствени идеи и решения на тези човешки проблеми.

Зад всички тези следствия от вековни погрешни възгледи спрямо сексуалната функция стоят две основни злини, или по-точно два основни резултата от човешките умствени и физически действия. Те са изключително важни. На първо място, това е зараждането и развитието в съзнанието на човека на онези комплекси, психози, психологични разриви и задръжки, които толкова сериозно подкопават здравето и спокойствието на стотици хиляди хора. На второ място, това е заплахата за съществуването на самото човечество, тъй като то се крепи върху фамилната единица и семейния живот. От една страна, се наблюдава разпуснатост и вседозволеност в сексуалните отношения, които водят (и винаги са водели) до пренаселеност и свръхпроизводство на човешки същества. От друга страна, виждаме едно насила натрапено безплодие, което (макар и в много отношения да е по-малкото зло) е също доста опасно. Това безплодие бързо прогресира и в крайна сметка води до нежелателни физически последици. Все пак, нека повторим – в наши дни то е по-малката злина. Тук можем да отбележим две неща. В резултат от първата злина, водеща до пренаселеност, се стигна до толкова сериозно положение в икономиката, че се оказаха застрашени мирът и стабилността в целия свят; следствията от втората злина могат да доведат до постепенно изчезване на човечеството, ако насилствено натрапеният стерилитет се превърне във всеобща практика. Това ще доведе до последващо господство на животинския свят и бурен разцвет на животинския живот, а нас ни чака период на регрес, вместо на развитие. [9]

Разглеждайки темата за секса, аз ще трябва да обобщавам, което означава, че формулираните правила и предлаганите класификации по необходимост ще имат много изключения. Обсъждам този проблем като цяло, поради което моята главна тема е опасността, скрита в съвременния подход към секса, необходимостта от неговото по-правилно разбиране и нуждата от преориентация на човешките нагласи по този жизненоважен въпрос. Отношението на неразумния дивак към половия живот и разбиранията по въпроса на мислещия и духовно ориентиран посветен могат да изглеждат толкова различни, сякаш нямат никакви допирни точки; на практика

обаче в своята основа тези две нагласи са по-близо една до друга и до реалността, отколкото е отношението на средния съвременник. Първият е подчинен на ритъма на животинската си природа и е толкова далеч от порока и нечистата разпуснатост на цивилизования човек, колкото е дивото животно в природата; вторият води живот, контролиран и управляван от силата на ума и вдъхновяван от стремежи за благото на човечеството. Между тези две крайности съществуват много гледни точки, много различни идеи, много обичаи, много типове отношения (законни и незаконни), много животински и психологични реакции, много форми на брак и много извращения на природния процес, които са присъщи на съвременния човек от всички краища на света. Те са различни също така при различните цивилизации и под влияние на различните климатични условия.

Ясно е, че тук нямам за задача да се впускам в подробен анализ на брачните обичаи от различните епохи – сегашни и минали. Моята цел не е подробно да разглеждам грешките, плачевните последствия, многобройните перверзии и садистични жестокости, които са се появили, защото човекът има неправилно отношение към природните процеси или своя партньор; няма да се спирам и върху дълбокото неразбиране на Закона за Привличането и Отблъскването. Едва ли би имало смисъл в нашия кратък обзор по тази обширна тема да се представят някакви теории, формулирани от човека в търсене на вярното решение. Те са многобройни и всяка съдържа в себе си трохичка истина. Повечето от тях показват дълбините на човешкото невежество и могат да бъдат изучени по всяко време от всеки учащ се, който има време за четене, разум, за да разглежда темата ясно и без предразсъдъци, както и пари, за да си купи необходимата литература.

Аз не мога и не желая да обсъждам медицинския и физиологичния аспект на порока, и дали той е порок на разпуснатостта или е порок на нещастен брак. Сега за мен е важно да покажа тези закони, които трябва да управляват живота на човека, особено в сферата на секса, както и да определя (доколкото мога и докдето се осмеля) защо и как са се формирали днешните особени обстоятелства. Възможно е да успея да представя някои гледни точки, които (ако бъдат разгледани внимателно) ще помогнат за пречистването на ума от погрешни и илюзорни възгледи, които не ви позволяват да виждате истината, като по този начин ще съдействам за намирането на златната нишка светлина, която ще ви отведе в съответното време до правилното решение.

Искам да подчертая нещо, колкото и тъжно да изглежда то за вас. Проблемът за секса, който обсъждаме сега, няма бързо решение. От векове човекът злоупотребява и неправилно използва богодадената му функция; хората са опорочили рожденото си право и в резултат от своята разпуснатост, нехайство и недостатъчен контрол те са поставили началото на ерата на физическите и умствените болести, на неправилните възгледи и илюзорни отношения, за изкореняването на които ще са необходими много векове. Те са станали причина за прекалено бързото въплъщение на безброй човешки същества, [11] които не са били готови за нов жизнен опит и всъщност са имали нужда от по-дълги периоди между ражданията, за да могат по-добре да усвоят натрупания опит. Неразвитите души се въплъщават много бързо, но на по-старите души им е необходим по-голям период за усвояване плодовете на своя опит. Те обаче са

открити за магнетичната притегателна сила на тези, които живеят във физическия план и именно тези души могат да бъдат преждевременно въввлечени във въплъщение. Този процес е подчинен на закона и неразвитите души (подобно на животните) еволюират в съответствие с груповия закон; сравнително по-развитите следват привличането на човешките същества, а истински развитите се спускат във въплъщение, следвайки Закона за Служенето чрез осъзнатия избор на своите души.

За по-голяма яснота, ще разделя своето изложение на четири части:

1. Определения за секса, за добродетелта и за порока.
2. Сексът в Новата Епоха.
3. Някои оценки с днешна дата.
4. Сексът в живота на ученика.

Тук аз не говоря нито за историята, нито за детайлите в еволюцията на расата. Те по необходимост са свързани с проблема за секса, но това е прекалено широка тема за моите сегашни задачи. Както вече казах, нямам за цел да разглеждам физиологичните аспекти на секса, нито болестите, предизвикани от неправилната употреба на тази функция; няма също така да засягам и темата за безплодието, правейки изключения само доколкото това влиза в нашия анализ за съвременния човек. Не мога да обсъждам и споровете на различните мислителни школи, защото не разсъждавам от позициите на някаква определена гледна точка, свързана с религията, морала или с конкретна привързаност към някакво учение. Въпросът е много по-широк от който и да било религиозен възглед или морални представи на ограничените мозъци. Често това, което се приема за морално в една страна или в конкретна ситуация, може да бъде оценявано по противоположен начин в друга. Онова, което се смята за законно в една част на света, [12] се възприема като незаконно в друга. Това, което е сериозен проблем в едни климатични условия, дава свършено различни възможности в други. Век след век полигамията, свободата на нравите и моногамията са се редували, циклично преобладавайки в различните части на света по различно време, но сега всички те съществуват на земята едновременно. Всяка от тях на свой ред е била възприемана и се възприема ту като правилна, законна и допустима, ту като неправилна, незаконна и недопустима. Всяка от тези форми за разбиране на сексуалните отношения е била обект на нападки и защита, на целомъдрен ужас или благовидни спорове; всяка от тях е била общоприет обичай и законен начин на действие в съответствие с местоживеенето, традициите, възпитанието и възгледите на хората. В една част на света жената е могла да има много мъже; в друга мъжът, ако поиска, по закон е можел да притежава четири жени, а в харемите и в южноафриканските села [kraals] това е било постоянна практика. На Запад всеки човек по закон може да има една жена, но като резултат от свободата на нравите и т. нар. “романтични” приключения той на практика има не по-малко жени от всеки африкански вожд. А днес и жените не са много по-добри от мъжете.

Изброих тези условия без най-малкото желание да критикувам, а само като констатация на фактите, както и за да пробудя у обикновения читател разбиране за световните реалности, които вероятно се различават доста от неговите сегашни представи. Аз не пиша за специалистите, а за средноинтелигентния учащ се, който се нуждае от една широка картина на съществуващото в света положение.

Вярно е, че мислите и желанията на хората винаги са клонели към моногамията, но досега тя никога не се утвърждавала в глобален мащаб. Ако читателят на този труд е смел и честен, той ще бъде принуден да признае, че в хода на времето хората никога не са били истински моногамни. В миналото жените са били по-близо до моногамията в сравнение с мъжете, но това вече не е така [13] предвид успехите на съвременната наука и бързото популяризиране на новите методи, предпазващи от бременност и раждане. Досега процесът на раждане на детето се разглеждаше като заплаха и като наказание за законните или незаконни сексуални отношения. Само се замислете за ужасното значение на тези думи! Жени, които практикуват древната професия на разврата, винаги са съществували, но аз говоря тук за обикновените семейни жени.

Не знам дали ще ми повярват, но днес положението в света, що се отнася до секса, е толкова критично и сериозно, че няма такъв мислител, който да вижда пътя за неговото решение, или който да може да намери – колкото и ясно да мисли и колкото и голям ерудит да е – изход от сегашната задънена улица. Древните традиции и обичаи с всичко произтичащо от тях могат да смутят и най-ясните умове. Преследването само на физически резултати от сексуалните отношения, осъществявани в законния брак или вън от него, са довели не само до сегашното печално положение, но и до повечето болести, до безумие, порочни наклонности и различни отклонения, жертвите на които днес пълнят нашите болници, психиатрии, санаториуми, затвори и лудници.

Младите хора, особено ясномислещите младежи и девойки от идеалистичен тип, се оказват лице в лице с едно положение, което убива най-добрите им намерения. Те не знаят какво да мислят и в какво да вярват. Те наблюдават благословените от закона бракове или сами встъпват в тях, като (по правило) не намират там нищо, освен нещастие, легализирана проституция, болести, търсене на непозволени отношения извън дома, нежелани и пренебрегвани деца, напрежения, породени от неправилния избор на партньор, разводи и никакви отговори на своите многобройни и сериозни въпроси. След това, те поглеждат в другата посока – към живота на тези, които са избегнали семейните отговорности, [14] но и там не виждат нищо, освен неудовлетворен, често скриван сексуален живот, болести, като резултат от потискане на природните инстинкти, сериозни психологични проблеми, понякога незаконни деца, сексуални отклонения и растяща тенденция към това, което се нарича хомосексуализъм. Потресени от невъзможността да намерят отговор на своите въпроси, те изпадат в дълбоко объркване. Тогава се обръщат към световната мисъл, за да намерят там решение и помощ, но не получават нито ясен отговор, нито дълбока философия, нито фундаментални пояснения. Те могат да им предложат единствено обикновения здрав смисъл, който ги предпазва от различните крайности и от такива действия, с които биха могли да навредят на

здравето си или да доведат до влошаване на икономическо си благополучие. Те могат да им напомнят морала на миналото, могат да ги предупредят за онези резултати, до които неизбежно ще ги доведе нарушаването на природните закони, когато физическото тяло ще се поддаде на неконтролирани желания. Могат да им дадат за пример добродетелите на “скромния живот” и дори да подчертаят факта, че те са деца на Бога. Всичко това е добро, правилно и полезно. То обаче не предлага никакво истинско решение, техният проблем не се прояснява и смущението им остава. Те могат да се обърнат към религиозно настроени хора или да потърсят ортодоксален църковен служител. Тях могат да ги призоват да бъдат добри, като им дадат за пример светците, те могат да бъдат погребани под купчината пуритански забрани и праведни баналности, подкрепени от доста неудовлетворителни обяснения, често базиращи се на лични предубеждения и пристрастия. И съвсем рядко в този хаос прозвучава ясен тон и рядко се постига нещо повече от простото напомняне на великия Мойсеев закон: “Ти не трябва да.....”. За по-голямата част от днешните, търсещи отговор млади хора, е недостатъчен фактът, че Бог е казал [15] това или онова, или пък че Библията предписва едно или друго; това не удовлетворява тяхната потребност да узнаят “защо”. Мечтата за небесния рай, където самодисциплината, самоконтролът и сексуалното въздържане ще получат справедливо възнаграждение, изглежда прекалено далечна, за да могат те да преодолеят изкушенията на заобикалящия ги свят и настойчивите вътрешни потребности на самия човек.

Това, че мнозина се противопоставят на “плътските изкушения”, е прекрасно. Това, че навсякъде по света има жени и мъже, които изживяват живота си чисти и недокоснати от пагубно влияние, също е чудесен факт. Съществуват развити души, чиито живот е далеч от животинското начало и чиито всекидневни постъпки се контролират от ума – те са славата на човечеството. Мнозина от тях, живеейки в друг свят на мисли и интереси, не са изкушени, както са повечето животински ориентирани човешки синове. Има разбира се и такива, които се въздържат от неправомерни постъпки поради страх от наказание – или сега, в техните физически тела, или впоследствие, в другия наказващ свят. Но кой от тези хора, дори най-добрите и доближилите се до истинската святост, може да говори за този всеобщ проблем с истинска мъдрост и разбиране? Кой от тях може да види изхода за човечеството на дадения етап? Кой от тях разбира причината за всички тези страдания, греховност и злини, с които са обрасли сексуалните отношения? Кой от тях действително разбира истинското значение на половия живот и неговото място във великия ред на нещата, както и причината за взаимоотношенията между половете? Кой от тях може вярно да съзре следващата еволюционна стъпка – накъде вървим и какво ще е бъдещото ни развитие?

2.1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЗА СЕКСА, ЗА ДОБРОДЕТЕЛТА И ЗА ПОРОКА

От космична гледна точка, сексът е кратко понятие, призвано да изрази взаимоотношенията, които съществуват (по време на проявлението) между духа и материята, между живота и формата. То по същество е израз на Закона за Привличането – основополагащ закон, който е в основата на всеобщото проявление на живота чрез формата и който [16] е причина за всички феномени (явления). Ако

говорим от човешка или физическа гледна точка, думата секс обозначава отношенията между мъжа и жената, които имат за цел възпроизвеждането на индивиди. Казано на съвременен всекидневен език, ползван от посредствените и немислещи хора, думата секс означава съблазнително удовлетворяване на животинските потребности на всяка цена и без ритмично регулиране. По същество сексът е израз на двойствеността, проявление на единството, разделено на два аспекта, или половинки. Те могат да бъдат наречени дух и материя, мъжко и женско начало, положително и отрицателно. Това са различни етапи от еволюционната стълбица, която води към крайното единство или "хомосексуалност", която няма нищо общо с онези извращения, които днес погрешно наричат с тази дума. Това явление е доста разпространено в съвременната менталната концепция за феномените, но на практика много рядко може да се открие индивид, който действително да съчетава в себе си качествата на двата пола и да е психологично и умствено напълно "самодостатъчен, самоиздържащ и саморазмножаващ се". Истинска хомосексуалност се е появявала тук-там в течение на вековете, възникваща като гаранция за бъдещо расово и еволюционно постижение, което ще стане възможно едва след като световният цикъл бъде извървян и двете разделени половинки отново се слейт в своето същностно единство. Използвайки горната фразеология, аз нямам предвид някаква доктрина за душите-близнаци, нито пък специфично изкривяване на реалността, както днес това обикновено се разбира. Аз говоря за божествения Хермафродит, за истинския андроген, за съвършеното човешко същество. Тази дума обаче е извадена от нейното истинско значение и в 90 % (или дори в 99 %) от случаите се прилага към умствените отклонения и изопачени възприятия. Те често предизвикват физически действия и реакции, които (по своето проявление) са [17] толкова стари, че внушават погрешната идея, че са стъпка напред по пътя на прогреса. В действителност обаче те са крачка назад, връщане към древния ритъм и възобновяване на остарели практики.

Подобни извращения се появяват винаги, когато цивилизацията се разрушава и старият ред започва да отстъпва място на нов. Защо се случва това? Преди всичко, защото новите импулси се смесват със старите, а въздействието на новите сили върху човечеството буди у човека стремеж към някакво ново, неизпробвано поле на изява, както и към нещо необичайно и често ненормално. Слабите улове в такива периоди се поддават на импулсите, но понякога дори силни и опитни души стават жертва на своята нисша природа и тръгват в недопустими посоки. В такива времена под въздействието на новите енергии се осъществява определено движение към нови, непознати области на духа, но същевременно са възможни и експерименти в областта на физическото желание, което не е правилният път за прогреса на човечеството.

Доколкото светът на формите циклично откликва на вливащите се висши енергии, техният ефект ще стимулира всички части и аспекти от живота на формата и тази стимулация може да доведе както до добри, така и до лоши резултати. Ще се наблюдава временно усилване на порока, но и на неостаряващата праведност. Ако ефектът от вливането на тези енергии предизвиква материални реакции и ако човекът избере за себе си материалните интереси, тогава не божествената природа, а природата на формите ще стане доминираща. Ако енергията бъде насочена към материално проявление, като израз на сексуалните отношения във физически план, опорочена от чисто сметкаджийски съображения, това ще доведе до гибелни резултати. Трябва обаче да се помни, че същата божествена енергия,

действайки например в областта на братската любов, ще породи само добро. Позволете ми да илюстрирам [18] своето твърдение с два примера, свързани със съвременните оргии на сексуално проявление и широкия интерес към тази тема.

Ние живеем в такъв период от световната история, в който протичат три важни събития, като цяло неразбрани и незабелязвани от повечето хора.

Започва да навлиза в проявление Седмият Лъч на Закона и Реда; преминаваме в друг зодиакален знак, а “пришествието на Христос” наближава. Тези три велики събития са причината за днешния хаос и катаклизми, като в същото време предизвикват и всеобщо обръщане към духовните реалности, почувствано от всички истински работници, повишават се разбирателството, движенията за благоденствие, тенденциите към сътрудничество, религиозно единство и интернационализъм. Онези типове енергия, които доскоро оставаха скрити, сега набират сила. Предизвиканата от това реакция по целия свят първоначално е материална в своите проявления, но в нейните крайни етапи ще се изявят божествените ѝ качества, които ще променят историята и цивилизацията. Проявяваният днес интерес към т. нар. космични лъчи показва научното признаване на факта за навлизащите енергии на Седми Лъч. Тези лъчи, изливащи се през сакралния център на планетарното етерно тяло, по необходимост въздействат и върху сакралните центрове на човечеството, като по този начин сексуалната дейност на човечеството временно е прекалено стимулирана, откъдето се появява и повишеният съвременен интерес към секса. Трябва обаче да се помни, че оттук идва и острият стимул за умствена дейност, който след време ще доведе човека до решаването на проблема за секса.

Настъпващата ера на Водолея стимулира у човека духа на универсалност и тенденцията към сливане. Проявленията на това могат да се видят в съвременната тенденция за обединяване в бизнеса, в [19] религията и политиката. Това дава тласък за обединение, в това число – към религиозно разбиране и търпимост. Тези влияния обаче, въздействайки върху чувствителните тела на слаборазвитите и неуравновесени хора, предизвикват нездрави влечения към законни и незаконни съюзи и силно изострят склонността към многобройни сексуални връзки; подобни отношения и сливания не съответстват на желателната (или еволюционната) линия и често са нарушение на самите природни закони. Енергията е безличностна (имперсонална) и двойствена по своето действие – ефектът от нейното влияние е различен в зависимост от веществото, върху което тя въздейства.

Навлизащият седми лъч изразява организационното умение, способността за обединяване, умението за въвличане на великите двойки противоположности в синтезно взаимодействие, като по този начин се създават нови форми на духовно проявление. В същото време обаче той ще създава нови форми и на това, което от гледна точка на духа може да се разглежда като материално зло. Този велик импулс ще изведе на дневна светлина онова, което е скрито в материята, и когато всичко освободено от материалната форма се пречисти и освети, човечеството ще стане свидетел на разбуждането на духа и скритата слава. Това е имал предвид Христос, когато е предричал, че в края на епохата всичко скрито ще стане явно, а тайните ще бъдат огласявани от покривите.

Този процес на разкриване ще стимулира развитието на силите на мисълта, както в човешкото семейство, така и навсякъде в природата. Това ще стане факт с развитието на способностите за различаване, когато на човека ще бъде предлаган избор и така ще се развива неговото правилно чувство за оценка. В човешкото съзнание ще възникнат както погрешни, така и правилни представи и ще бъдат направени онези избори, които ще положат {20} началото на нов ред, откриващ пътя пред една нова раса с нейните нови закони и новаторски подходи. Така ще се утвърди новата религия на любовта и братството и ще настъпи период, в който доминиращо място ще имат групите и общото благо. Тогава обособеността и ненавистта ще отмрат и хората ще се слеят в действително единство.

Тук трябва да спомена накратко и за третия фактор, или т. нар. “пришествие на Христос”. Навсякъде се усеща духът на очакване и потребността от поява и символично събитие, които ние именуваме по различен начин, но хората обикновено наричат пришествие на Христос. Известно е, че то може да означава както собствено физическо появяване, като това в Палестина, така и определено осеняване на Неговите ученици и последователи от Великия Господ на Живота. Това осенение ще предизвика отклик във всички тези, които по един или друг начин са духовно пробудени. Освен това, въпросното явление може да приеме форма на мощен поток от Христови идеи, Христов живот и Любов, постигнати в човешкото семейство. Вероятно тези три възможности едновременно и много скоро ще се проявят на планетата. Не е наша работа да коментираме това. Ние трябва да бъдем готови и трябва да работим върху подготовката на света за тази поредица от толкова значителни събития. Близкото бъдеще ще покаже това. Искам обаче да подчертая, че този поток от Христов дух на любов (независимо дали идва чрез Личност в телесна форма или чрез Нейното осезаемо и осъзнавано Присъствие) отново ще бъде двойствен по своето въздействие.

Немислещите и лишените от логика трудно ще проумеят това. Всички – както добрите, така и лошите хора – ще получат тласък; ще се пробудят и ще развият както материалните желания, така и духовните стремежи. Животът доказва известните думи, че добре наторената градина и грижовно обработваният и поливан участък земя могат да дадат [21] като реколта както цветя, така и бурени. Налице са два резултата от въздействието на същото слънце, вода, торене и грижи. Разликата е единствено в намиращите се в земята семена, върху които тези фактори въздействат. Притокът на любов по същия начин ще стимулира земната любов, земното желание и животинската похот; той ще подхрани желанието за притежаване в материален смисъл, с цялото произтичащо от това зло, и като следствие – повишаване на сексуалните реакции и многобройни прояви на зле регулирания механизъм, който откликва на тази безличностна сила. Това обаче ще предизвика и укрепване на братската любов, развитие и проява на обществено самосъзнание и всеобщо разбирателство. Ще се зароди нова мощна тенденция към сливане, единство и синтез. Всичко това ще се прояви благодарение на самото човечество и духа на Христос. Христовата любов ще се разлее по цялата земя и нейното влияние ще става все по-силно с течение на времето, докато в края на ерата на Водолея и под въздействието на Седми лъч (привеждащ двойките противоположности към по-тясно взаимодействие) ще можем да очакваме “възкръсването на Лазар” – въздигането на човечеството от гробницата на материята. Скрытата божественост ще се разкрие и прояви. Постепенно всички форми ще се окажат под въздействието на Христовия дух

и ще станем свидетели на висшето проявление на любовта.

По тези три причини днес в целия свят се наблюдава този силно повишен интерес към секса, който води като естествена последица до следните две неща:

Първо, до рязко увеличаване на сексуалните връзки по целия свят и най-вече в най-населените центрове, макар че сега то не се съпровожда от съответното нарастване на населението. Това се обяснява с успеха на съвременните методи за контрол върху раждаемостта, както и с растящата ментална ориентация или поляризация на расата, което води до безплодие или до намаляване големината на семействата.

Второ, до промяна на човешките представи за брака и половите отношения. Това се дължи на днешната криза в икономиката, на широко разпространилия се интерес към медицинската хигиена (който доскоро беше присъщ единствено на специалистите), на признатите различия в брачните обичаи на Изтока и Запада, което породило тенденция към цялостното им преосмисляне, а също така и на неспособността на законодателството да опази брачната единица и да намери задоволителен подход към човешките взаимоотношения.

Откликвайки на всеобщия интерес и дискусия по тези въпроси, ние ще работим за търсенето на решение, което засега съществува единствено на чисто абстрактните ментални равнища и в света на идеите. Дори най-изтъкнатите мислители на расата могат само смътно да предусетят същността на тези скрити идеали.

Разглежданата тематика не е предимно религиозна, освен доколкото обществените отношения в своята основа са божествени. Тя е фундаментална по своето значение и когато бъде задоволително изяснена, ние ще станем свидетели на установеното равенство между половете, събарянето на бариерите, които днес разделят мъжете и жените, и гарантирането на семейната клетка. Това ще включва и защитата на детето, което ще може да получи всичко необходимо за правилното си физическо развитие и онова истинско възпитание и образование, което ще насочи емоционалната му изява в правилна посока, както и такова умствено развитие, което ще му даде възможност в най-висша степен да служи на своята раса, време и група. Това винаги е бил идеалът, към който хората са се стремили, но който никога не е бил реализиран в достатъчна степен. Решението на сексуалния проблем ще освободи умовете [23] на хората от потискането на страсти или излишната загриженост и по този начин ще им даде умствена свобода за възприемане на нови идеи и понятия. Така ние ще открием, че порокът и добродетелта нямат нищо общо със способността или неспособността за подчиняване на човешките закони, а са свързани предимно с познанието на човека за самия себе си и неговите взаимоотношения с Бога и останалите хора. Добродетелта е проявата у човека на дух на сътрудничество с неговите братя, който предполага отказ от егоизъм, разбиране на другите и пълно забравяне за себе си. Порокът ще бъде виждан в отричането на тези позиции. Тези две думи означават на практика

съвършенство и несъвършенство, следване на божествената норма на братството или неспособност за нейното достигане. Нормите са нещо променливо и се менят с израстването на човека в посока на божествеността. Те варират също така в зависимост от съдбата на човека, обусловена от неговата природа, както и от времето, епохата и обкръжението, в които той живее, и не на последно място – в зависимост от достигнатата от него еволюционна точка. Нормите, които трябва да бъдат постигнати, вече не са същите, както са били преди 1000 години, а след още едно хилядолетие те ще бъдат доста различни от сегашните.

Независимо от всичко, нито един период от човешката история не е бил толкова критичен като сегашния, защото покрай великата циклична възможност, за която вече споменах, в човечеството се наблюдава едно уникално постижение. За първи път в историята на расата имаме примери за истинско човешко същество, на човек в неговата истинска същност. Имаме личност, интегрирана и действаща като единица, имаме ум и емоционална природа, свързани от една страна с неговото физическо тяло, а от друга – с душата му. При това, сега ударението се измества от физическия към менталния живот, а все по-често и към духовния живот. Следователно, почти няма причини за отчаяние, ако това, което казвам тук е вярно. Днес, казано в широкия смисъл на думата, съществува истинско “устремяване на сърцата към Бога” и необратимо ориентиране към света на духовните ценности. Оттук произтича и сегашното разместване на пластове. [24]

Независимо от настъпването на новата ера, от вливането в нашия свят на Христовия дух с неговата преобразуваща и възбуждаща сила, от цикличното завръщане на енергиите на седми лъч, сега човечеството се намира в положение, когато откликът му на по-дълбоките духовни енергии и на новите възможности за първи път става адекватен и синтезен. Оттук възникват и растящите проблеми, и откриващите се велики възможности, и чудесната зора, която вече просветва на Изток.

Сега ми се иска да подхожда към проблема за секса от друга страна и да подчертая, че това е основен символ. Символ, както знаем, означава външният видим знак на вътрешната духовна реалност. Коя е тя? Това е преди всичко реалността на взаимоотношенията; взаимоотношения, които съществуват между основните двойки противоположности – Отец и Майка, дух и материя, между положителното и отрицателното, между живота и формата, а също така и между великите двойствености, които (сливайки се в космичен смисъл) пораждаат проявения Божи син, космичния Христос, съзнателната и чувстваща Вселена. Библейската история е драматичен символ на тези отношения, а историческият Христос ни гарантира истинността и реалността на тези твърдения. Той ни дава увереност в реалността на вътрешната значимост и в истинската духовна основа на всичко, което е и вечно ще бъде. Благодарение на отношенията между светлината и тъмната невидимото става зримо и ние можем да виждаме и да знаем. Христос, като светлина на света, ни е открил тази реалност. Бог ни говори от тъмната на вековете и ни разкрива Бащинското начало на Божеството.

Драмата на сътворението и разказът за откровението се разкриват пред нас чрез взаимоотношенията на двата пола и чрез тяхното сливане един с друг, ако сме способни да виждаме истината и точно да оценяваме духовното значение на фактите. Когато тези

отношения престанат да бъдат [25] предимно физически и се превърнат в съюз на две разделени половинки на всичките три плана – физически, емоционален и ментален – тогава ще имаме решение на сексуалния проблем и брачните отношения отново ще заемат полагащото им се място в Божия Разум. Засега това е брак между две физически тела, макар че понякога може да е брак и между емоционалната природа на двама души. Много рядко се случва това да стане и съюз между техните умове. Понякога се наблюдава съюз между физическото тяло на един с физическото тяло на друг човек, чието тяло обаче остава студено, незаинтересовано и отсъстващо, докато емоционалното му тяло е привлечено и участва в съюза. При други случаи менталното тяло се съединява с физическото, а емоционалната природа е изключена от отношенията. И само в много редки случаи срещаме хармонично сливане на всичките три съставни елемента, които активно участват в съюза на двете личности. Когато това е така, имаме истински съюз и брак, сливане на двамата в единно цяло.

Именно тук някои езотерични школи се отклоняват от пътя по печален начин. В тяхното тълкуване се прокрадва погрешната идея, че точно такъв брак е необходим за крайното духовно освобождение и че без него душата остава в плен. Те учат, че чрез акта на съпружество се ражда единението на душите и че без такъв брак няма духовно избавление. Те разглеждат единението с душата като индивидуално вътрешно преживяване, в резултат на което съзнанието се разширява и по този начин индивидуалното и особеното стават единни с всеобщото и универсалното. В тази погрешна интерпретация все пак се крие и зрънце истина.

Наличието на истински брак и идеални сексуални отношения на трите плана осигурява правилни условия, в които на душите могат да се подсиgurят необходимите форми за въплъщение. Тогава децата на Бога могат да намерят нужната им [26] форма, за да се появят на земята. Какъвто е обхватът на контакта в брака (ако тази необичайна дума може да се употреби тук), такъв ще бъде и типът човешко същество, привлечено към въплъщение. Ако родителите са в чисто физически и емоционални отношения помежду си, то природата на детето ще бъде същата. Така се определя средното равнище. Днес живеем в свят на хора, които много бързо достигат висока степен на развитие. Оттук идва и недоволството от съвременните възгледи за брака, което подготвя почвата за формулиране на някои скрити засега принципи. След време тези принципи ще започнат да управляват отношенията между половете и така ще дадат възможност на мъжете и жените да създават (чрез творчески акт) необходимите тела за учениците и посветените.

Зад символа на секса стои реалността на самата изразяваща себе си любов. Любовта по същество означава отношение, но думата “любов” (също както и “секс”) обикновено се употребява лекомислено, без да се отчита нейното истинско значение. В своята основа любовта и сексът са едно и също нещо, защото и двете изразяват значението на Закона за Привличането. Любовта е секс, а сексът е любов, защото тези две думи описват отношенията, взаимодействието и съюза между Бога и неговата вселена, между човека и Бога, между човека и собствената му душа, а също така между мъжа и жената. Ударението се поставя върху мотива и отношението. Движещият импулс обаче на това отношение е сътворяването и проявяването на формата, чрез която божествеността може да изрази себе си и

получи битие. Духът и материята се срещат и в резултат от това възниква проявената Вселена. Любовта винаги е съзидателна и Законът за Привличането дава своите плодове. Човекът и Богът се срещат, подчинявайки се на един и същ велик Закон, и така се ражда Христос като потвърждение и демонстрация на факта за божествената природа на човечеството. Отделният индивид и неговата душа също се опитват да се слейт [27] и когато това стане, Христос се ражда в пещерата на сърцето и започва все по-релефно да се проявява в делничния живот. Така човекът умира всеки ден, за да може Христос да се прояви в цялата си слава. Сексът е символ на всички тези чудеса.

От друга страна, в самия човек се извършва великата драма на секса и процесът на съюза и сливането протича два пъти – в неговото тяло и в личността му. Нека накратко се спрем на тези две символични събития в полза на онези, които изучават езотериката, за да може великата история на секса да бъде разбрана в нейния духовен смисъл.

Човекът, както знаете, е изразение на различни енергии. Те стимулират физическия индивид към действие чрез особени силови центрове в етерното му тяло. За целите на нашия анализ въпросните центрове могат да бъдат групирани по следния начин:

I. Три под диафрагмата:

1. Център в основата на гръбнака.
2. Сакрален център.
3. Слънчев сплит.

II. Четири над диафрагмата:

1. Сърдечен център.
2. Гърлен център.
3. Център между веждите.
4. Теменен център.

Знаем, че трябва да се извършат две сливания, съдържащи двете въплъщения на символичния сексуален процес както и двете символични събития, които трябва да направят видима духовната реалност, да покажат на човека неговите духовни задачи, както и великата цел на Бога в еволюционния процес.

Отначало енергиите под диафрагмата трябва да бъдат издигнати нагоре и да се слейт с тези над диафрагмата. [28] Тук няма да разглеждаме въпросния процес с всичките му правила, като изключение правим само за случая, в който сакралната енергия се издига

към гърления център – т. е. имаме преобразуване на процеса за физическо възпроизводство и съзидание в процес на художествено творчество в някаква друга област. Като съдействат за сливането на енергиите на тези два центъра, хората ще достигнат до такъв етап от своето развитие, когато ще са в състояние да създават децата на своя ум и талант. С други думи там, където има истински съюз между висшите и нисшите енергии, ще се получи проявление на красотата чрез формата, изражение на някакъв аспект на истината в съответния вид и по този начин светът ще се обогати. Там където този синтез съществува, започва да действа истински съзидателният творец. Като орган на Словото, гърлото изразява живота, разкрива славата и скритата зад нея реалност. Такава е символиката в основата на учението за сливането на нисшите енергии с висшите и символ за това е сексът на физически план. Човечеството днес бързо придобива растяща творческа мощ, защото протичането на енергиите преминава под въздействието на нови импулси. С развитието у човека на чувството за чистота, с укрепването на неговата отговорност, с разгръщането на любовта му към красотата, светлината и идеите, ние ще станем свидетели на ускорено издигане на нисшето към съюз с висшето и това значително ще ускори украсяването на Храма Господен.

В настъпващата ера на Водолея този процес ще протича с ускорени темпове. Повечето хора днес живеят с импулсите, идващи от центровете под диафрагмата; техните енергии са обърнати навън към материалния свят и са ориентирани предимно към материални цели. В бъдещите столетия това ще бъде поправено; човешките енергии ще бъдат преобразувани и пречистени и хората ще започнат да живеят центрирани над диафрагмата. Тогава те [29] ще овладеят силите на любящото сърце, съзидателното гърло и божествено насочената воля на главата. Сексът на физически план е символ именно на това взаимоотношение между нисшето и висшето.

В главата на самия човек също може да бъде забелязано едно прекрасно символично събитие. В този жив организъм протича драмата на съединяването на чисто човешкото същество с божествеността. Това е великата финална драма на мистичния съюз между Бога и човека, между душата и личността. От гледна точка на източната философия, в главата на човека съществуват два основни енергийни центъра. Единият от тях (този между веждите) смесва и обединява пет типа енергия, постъпваща в него – това е енергията на трите центъра под диафрагмата и тази на гърлото и сърцето. Другият (теменният) център се пробужда чрез медитация, служене и стремеж, и именно чрез него душата установява контакт с личността. Този теменен център е символ на духа, или положителното мъжко начало, докато центърът между веждите е символ на материята, или негативното женско начало. С тези водовъртежи от различни сили са свързани два органа на физическия план – хипофизата и епифизата. Първата е отрицателна, а втората – положителна. Тези два органа са висше съответствие на мъжките и женските органи за физическо възпроизводство. Укрепвайки в умствен и емоционален план, душата на стремящия се започва да се влива с растяща сила в теменния му център. Ако човекът работи над своята личност, като я пречиства и подчинява на целите на духовната воля, той автоматично издига енергиите на центровете в своето тяло към центъра между веждите. Постепенно влиянието на всеки от тези два центъра се разширява и става все по-мощно, докато се осъществи контакт между техните вибрационни (или магнетични) полета и в този миг избухва светлината. Отецът-дух и майката-материя се съединяват, стават

единно цяло и Христос се ражда. “Ако човек не се роди повторно, той не може да види царството Божие” – е казал Христос. Именно това е второто раждане и от този момент видението се усилва многократно.

Това е същата онази велика драма на секса, която отново се повтаря в човека. Така в своя личностен живот той три пъти познава значението на съюза, или на секса:

1. Чрез секса на физически план, т. е. в отношението към своята противоположност – жената (респективно мъжа), което води до възпроизводството на нови индивиди.
2. Чрез съюза на нисшите енергии с висшите, който има за резултат творческата дейност.
3. Чрез сливането между енергията на личността и тази на душата, което става в главата и води до раждането на Христос.

Велика е славата на човека и прекрасни са божествените функции, които той притежава. С течение на времето расата ще се приближи до момента, в който човекът ще започне да издига нисшите енергии към висшите си центрове и това преобразуване е причината за значителна част от днешните трудности. Много хора по света проявяват големи творчески способности в областта на политиката, религията, науката и изкуството, като влиянието на техните умствени енергии, техните планове и идеи води до съперничество. Докато идеята за братството не започне да преобладава в човешката дейност, ние ще наблюдаваме как тези сили деградира и се разхищават за задоволяване на лични цели и амбиции, с което предизвикват много нещастия, така както и насочването на сексуалните сили само за лично задоволяване става причина за много нещастия. Малцина все пак издигат своите енергии все по-нагоре и ги изразяват чрез езика на божествения свят. Днес Христос се ражда в много човешки същества, а синовете Божии все повече ще проявяват своята истинска природа, за да поведат след себе си човечеството към Новата Епоха.

2.2. СЕКСЪТ В НОВАТА ЕПОХА

Пророчествата винаги крият в себе си опасности, докато прогнозирането, което проектира в бъдещето основните сегашни тенденции, често е съвсем изпълнимо.

През следващите две столетия старото влияние, под което сме живели досега, постепенно ще отмре и пред нас ще се появят нови възможности. Казват ни, че бъдещата епоха на Водолея ще се характеризира с три главни особености, обусловени от влиянието на трите планети, които управляват трите десетдневки (декади) на този знак. Отначало (през първата третина) ще се сблъскаме с активността на Сатурн, който открива нови пътища и възможности пред всички онези, които ще могат да се възползват от случая. Така пред нас се очертава период на дисциплина и цикъл за правене на избор, и след като прояви способността си за разграничаване, човечеството ще

встъпи в своите рождени права. Сега това влияние се чувства доста силно.

Впоследствие, през втората десетдневка (третина), под влияние на Меркурий върху нас ще се излее светлина и ще настъпи умствено и духовно озарение, съпроводени с по-правилно тълкуване на учението, давано ни от Ложата на Пратениците. Влиянието на първата третина ще даде възможност на много хора да направят онези избори и усилия, които ще им позволят да издигнат нисшите енергии към висшите си центрове и да преместят фокуса на своето внимание над диафрагмата. Влиянието на втората третина ще даде възможност на онези, които са се подготвили по описания начин, да съединят своята личност и душа и тогава (както вече посочих) светлината ще засияе и в тях ще се роди Христос.

По време на последната третина човечеството ще стане свидетел на утвърждаващия се закон на Братството, когато Венера ще контролира чрез разумна любов; тогава [32] важната съставна част ще бъде не индивидът, а групата, като растящото сътрудничество и липсата на егоизъм ще отстранят обособеността и конкуренцията.

Тези велики изменения (като в никоя друга област на живота) ще се отразят най-вече в отношението на човека към секса и ще променят брачните взаимоотношения. Новият поглед върху тях ще възниква постепенно, успоредно с развитието на науката психология. Когато човекът осъзнае своята троична природа, когато се научи по-вярно да разбира природата на съзнанието и дълбините на своя подсъзнателен живот, тогава постепенно и автоматично ще се осъществи и промяната в отношението на мъжете към жените и в отношението на самите жени към собствената им съдба. Тази толкова необходима промяна няма да дойде в резултат от законодателни мерки или чрез решенията на представителните органи, които искат да се справят с текущите трудности; тези промени ще дойдат бавно, като следствие от разумния интерес на следващите три поколения. Младите хора, които сега влизат във въплъщение, както и онези, които ще се появят в следващите сто години, ще докажат своята готовност да се справят с проблема на секса, защото те ще могат да го видят по-ясно в сравнение със старото поколение и ще мислят в по-широки мащаби, отколкото е прието сега. Те ще са по-склонни да мислят за себе си като за част от групата, ще са по-малко егоистични и индивидуалистични; ще се интересуват повече от новите идеи, отколкото от старите теологии, ще са по-свободни от предразсъдъци и ще проявяват по-малка нетърпимост, отколкото повечето добронамерени наши съвременници. Психологията едва днес заема полагащото ѝ се място и едва сега хората започват да разбират нейното значение; след сто години обаче тя ще стане основна наука, а новите образователни системи, базиращи се на научната психология, напълно ще изместят съвременните методи. Вниманието в бъдеще ще е насочено преди всичко към определяне целта и смисъла на човешкия живот. Това ще се постига чрез откриването на неговия лъч, [33] чрез анализ на цялостната му подготвеност (тук професионалната психология прави първите си плахи крачки), чрез изучаването на неговия хороскоп, чрез обучаването му на контрол върху мислите, а също така и чрез трениране на неговата памет за приемане и предаване на информация. Процесите, благодарение на които той ще успее да интегрира своята личност, както и да възвиси и пречисти своите жизнени качества, ще получат голямо внимание

и всичко ще бъде насочено към това, човекът да мисли за благо на групата, като се старее да ѝ бъде полезен. Това е много важен фактор. Синтезът, физическата чистота, децентрализацията и общественото благо ще бъдат ключовите понятия на това учение. Ще се възпитава емоционален контрол и правилно мислене, а заедно с тях автоматично ще се появи и познанието за духовните реалности – така животът ще се окаже подчинен на обществените цели. Отношенията на човека с другите хора ще се подчиняват на разума, неговото отношение към противоположния пол ще е продиктувано не само от любовта и желанието, а и от обективната интелектуална оценка за значението на брака. Казаното се отнася за хората от умното добронамерено мнозинство, чието равнище в следващите десетилетия ще се повишава, така че те ще въплътят мечтите и идеалите на най-смелите съвременни мислители и пророци. Немислещи, мързеливи и глупави индивиди ще се срещат и в бъдеще, но еволюцията неумолимо върви напред и тя ще наложи своя ред.

Аз не мога да кажа какви точно ще бъдат законите, които ще контролират хората по отношение на такъв труден въпрос като секса; нямам за цел и да предсказвам какви ще са брачните закони, които ще видим в бъдеще, нито как законодателството в различните страни ще решава този проблем. Сега не искам да гадая по тази тема.

Аз обаче мога да очертая пред вас основните предпоставки, въз основа на които ще се развива мисълта на бъдещето по отношение на секса и брака. Те са три на брой; когато бъдат разбрани и усвоени, [34] когато станат част от мисленето на дадения период, формирайки основата на общопризнатите понятия и стандарти, тогава такива детайли като “как”, “къде” и “кога” ще се определят от самосебе си.

1. Взаимоотношенията между половете и техният подход към брачните отношения ще се възприема като част от обществения живот и като нещо, което служи на общото благо; това няма да е резултат от брачното законодателство, а следствие от възпитанието в обществени отношения, в служене на закона на любовта, разбираана практически, а не сантиментално. Мъжете и жените ще осъзнаят себе си като частици от жив организъм като тяхната дейност и възгледи ще се проникнат от това разбиране. За разлика от днешната практика, на това ще се гледа като на природен факт, като на резултат от предишните еволюционни цикли, а не като на отвличена теория и надежда за бъдещето. Вниманието ще бъде насочено към нуждите на групата и към онова, което ще бъде необходимо за поддържане ефективността на всеки член от групата. Хората все повече ще заживяват в света на мисълта и познанието и все по-малко в този на безконтролните желания и животинските инстинкти; любовта на мъжете към жените и на жените към мъжете ще бъде по-истинно проявена отколкото е сега, защото няма да бъде чисто емоционална, а ще започне да се опира и на интелекта.

Когато съзидателният порив се разгърне нагоре – от сакралния към гърления център – човекът ще живее по-малко активно във физическите си сексуални подбуди и повече в творческата си изява. Физическата страна на неговия живот ще върви по нормалния път на развитие, но хората ще трябва да разберат, че начинът, по който досега са удовлетворявали своите сексуални потребности, е ненормален и безразборен и че сега вървим към установяването на една мъдра норма. Стремещт към лично удоволствие и

задоволяването на животинските потребности (което е правилно, когато се регулира на инстинктивно равнище, но е разрушително вредно, ако е мотивирано само от насадата), ще отстъпи пред общото решение на двете действащи страни. [35] Това решение ще отговаря на естествените потребности по един правилен, подходящ и регулиран начин. Днес едната или другата страна обикновено живеят или в неправилно въздържане, или в непристойна разпуснатост.

2. Второто правило е тясно свързано с еволюционната точка и за неговото правилно реализиране е необходимо истинско интегриране на личността. Това правило може да се изрази по следния начин: истинският брак и правилните сексуални отношения трябва да включват съюза на всичките три аспекта от човешката природа; единството трябва да съществува едновременно и в трите равнища на съзнанието – физическо, емоционално и ментално. За да имат истински щастлив брак, мъжът и жената трябва да си съответстват и в трите сфери на своята природа, така че брачният съюз да ги обхваща едновременно. Колко рядко се случва това и колко трудно се намират такива съюзи! Едва ли е необходимо да доказвам подробно това твърдение, доколкото истината е прекалено очевидна и е изказвана твърде често. В недалечното бъдеще обаче ние ще видим бракове, основани върху еволюционната точка на интегрираната личност; тогава в свещен брачен съюз ще се съединяват само онези, които са достигнали еднаква степен в преобразуването на енергиите от нисшите центрове към висшите; ако единият от двамата партньори води живот на пречистена, фокусирана над диафрагмата личност, а другият живее като разумно животно, доминирано от енергиите под диафрагмата, техният евентуален брак ще се смята за нежелателен и неправилен. И накрая, отделни хора ще могат да избират своите партньори сред тези, в които Христос се е родил отново и които са израз на Христовия живот. Това време, с редки изключения, още не е дошло.

3. Третият ръководен принцип ще бъде желанието да се осигурят хубави, красиви и здрави тела за навлизащите Егота. Днес това не е възможно поради нерегулираната система на съвместния живот. Повечето раждащи се днес деца са се появили [36] или случайно, или са нежелани. Някои, разбира се, са желани, но дори и в тези случаи те се появяват, за да поемат и продължат наследството, собствеността, старинното име и за да удовлетворят неосъществените родителски амбиции. Все пак, денят на планираните и желани раждания неотклонно се приближава и когато той настъпи, ще стане възможно по-бързото инкарниране на ученици и посветени. Всяко задоволяване на сексуалната потребност ще бъде предшествано от необходимата подготовка и душите ще бъдат привлечени към своите родители от силата на тяхното желание, от чистотата на помислите им и от мощта на извършената от тях подготвителна работа.

Когато тези три мотива бъдат внимателно проучени, когато мъжете и жените започнат да изграждат своите сексуални отношения въз основа на отговорността пред обществото, формирайки единство и на трите плана едновременно, за да предоставят необходимите възможности за влизащите души, тогава ще видим осъществен духовният аспект на брака. Ще станем свидетели на ера, когато добрата воля ще стане основна характеристика, а егоистичните интереси и животинските инстинкти ще минат на заден план.

2.3. НЯКОИ ОЦЕНКИ И СЪВЕТИ ЗА ТОЗИ ЦИКЪЛ

Дотук се занимавах с обрисването на сегашното положение и прогнозирах бъдещия идеал, който обаче е неизпълним в настоящето. Това само по себе си е полезно, но в нашето съзнание остава бяло поле, което трябва да бъде запълнено. Сега пред нас застава въпросът, който може да се формулира така: предвид безспорността на днешните плачевни обстоятелства и възможността да се доближим до описания [37] идеал едва в далечното бъдеще, можем ли днес да предприемем стъпки, които след време ще ни поведат към необходимите преустройства в сферата на секса? Да, това е напълно възможно и аз ще се обоснова по следния начин:

Когато някои базови постулати (а те са четири) бъдат изяснени на публиката, те неизбежно ще доведат до такъв напредък в общественото мнение, че необходимите действия ще последват от само себе си. Първата стъпка в тази посока е обучението на обществото и усвояването от него на четирите основни закони. Всяка корекция в днешните условия ще се осъществи за сметка на вътрешния ръст на самото човечество, а не като нещо спуснато отгоре от страна на управляващите. Следователно, развитието и обучението на общественото съзнание трябва неотклонно да върви напред и така ще бъдат заложени основите на бъдещите промени.

Тук бих искал да ви напомня, че бъдещите три поколения (включително днешните момченца и момиченца) ще доведат до възплъщение група хора, които ще бъдат достатъчно подготвени, за да изведат човечеството от днешната задънена улица. Този факт трябва да бъде повтарян, тъй като често се забравя. Във всяка епоха от човешката история съществуват хора, които могат да решават възникващите проблеми и които биват изпращани именно с такава цел. Даденият сексуален проблем в крайна сметка е временно явление, дори ако днес това не изглежда така, и той е резултат от една основна грешка – от това, че човекът е насочил дадените му от бога способности към егоистично получаване на физически удоволствия вместо да ги посвети на божествените цели. Той се отклонява от правия път и тръгва в погрешна посока под влияние на своята инстинктивна животинска природа и само ясното и умно разбиране на същността на този проблем може да го пренесе в Новата ера, в света на праведните мотиви и правилните действия. Човекът трябва дълбоко да осъзнае факта, че главната цел на секса не е задоволяването на чувствените апетити, а осигуряване възпроизводството на физически тела, чрез които животът намира своето проявление. Той трябва да разбере природата на символиката, която се крие зад сексуалните отношения, и чрез нея да обозре мащабността на духовните реалности. Законът за Секса е закон [38] за онези отношения, при които животът и формата си взаимодействат, за да направят видим божествения замисъл. Това е фундаменталният закон на съзиданието и той е еднакво валиден по отношение насищания Живот на слънчевата система, раждането на животно или покълването на растение от съответното семе. “Секс” е думата, която използваме за обозначаване на отношенията, съществуващи между енергията, наречена “живот”, и съвкупността от силови единици, чрез които тази енергия се проявява и строи формата. Тази дума изразява дейността, която се осъществява, когато двойките противоположности се срещнат и се съединят в единно цяло, като по този начин сътворяват трета реалност. Тази трета реалност е резултат и потвърждение на техните отношения и представлява още един живот във

форма. Така винаги са налице три фактора: взаимоотношение, сливане и раждане. Тези три думи изразяват истинското значение на секса.

За съжаление, човекът се е отклонил от истината и това истинско значение е било забравено. Днес сексът означава проява на мъжкото желание за чувствено удоволствие и задоволяване на физическите му апетити чрез подчиняване женското начало на това желание и апетити. Такива отношения не водят до необходимия резултат, а само до кратко удовлетворение, като остават изцяло ограничени от животинската природа и физическия план. Разглеждайте казаното като широко обобщение, без да забравяте, че всяко правило има своите изключения. Бих искал също да поясня, че аз не разглеждам мъжкото начало като единствено отговорно за днешния проблем, когато твърдя, че мъжът използва жената за свое удоволствие. Бих ли могъл да мисля така, след като знам, че всяко човешко същество циклично се преражда ту като мъж, ту като жена, и че днешните мъже са били жени, а жените – мъже в своите предишни животи? Ако става дума за душите [39], при тях няма секс по начина, по който го разбираме ние – този секс съществува единствено в живота на формата. Само в процеса на диференциация и с цел натрупване на опит въплътяващият се духовен човек отначало заема мъжко тяло, а впоследствие женско, с което затваря кръга на отрицателния и положителния аспект от живота на формата. Цялата раса е еднакво виновна и всички нейни членове трябва да са еднакво активни в дейността по създаването на правилни условия за преход от хаоса към реда.

Така *първият постулат*, който трябва да се сведе до знанието и разбирането на широката публика е, че всички души се въплътяват и превъплътяват по Закона за Прераждането. Следователно, всеки живот е не само събиране на жизнен опит, но и признаване на предишни отговорности, възобновяване на бивши отношения, възможност за разплащане на минали дългове, шанс за възстановяване и нов прогрес, за пробуждане на дълбоко скрити способности, за познаване на старите врагове и приятели, за решаване на крещящите несправедливости и за разбиране на това, което прави човека такъв, какъвто е. Този е законът, който изисква сега всеобщо признание, и който (ако бъде разбран от мислещите хора) значително ще спомогне за решаване проблемите на секса и брака.

Защо това е така? Защото, когато този закон бъде възприет като водещ интелектуален принцип, хората ще започнат по-внимателно да крачат по пътеката на живота и с особено внимание ще изпълняват своите семейни или обществени задължения. Те в пълна степен ще осъзнаят истинността на старата мъдрост: “каквото посееш, това ще пожънеш”, и при това ще го пожънат тук и сега, а не в някакъв мистичен или митичен рай или ад; те ще трябва да реализират своите малки постижения в обикновения, делничен земен живот, който въплътява както рая, така и ада. Разпространението на доктрината за прераждането, нейното научно признаване и доказване бързо ще напредва [40] и през следващите десетилетия ще стане обект на голямо внимание.

Вторият основен постулат е провъзгласен за нас от Христос, Който е повелил да “възлюбим ближния, както себе си”. На това досега не се обръщаше заслуженото внимание. Ние обичаме себе си и се опитваме да обичаме онези, които харесваме. Но да обичаме всички

въобще, още повече поради това, че ближният има точно такава душа като нашата, със съвършена по своята същност природа и с безкрайна съдба – това винаги се е смятало за прекрасна мечта, която ще се реализира в толкова далечно бъдеще и в толкова високи небеса, че може съвсем спокойно да забравим за нея. Две хиляди години са минали откакто най-великият проявен представител на Божествената любов е стъпил на земята и ни е заръчал да се обичаме един друг. Независимо от това ние все още се сражаваме, ненавиждаме и използваме силите си за егоистични цели, телата и потребностите си ориентираме към материални удоволствия, а жизнените ни усилия (в повечето случаи) са насочени главно към егоистични цели. Не сте ли се замисляли някога, какъв би бил светът днес, ако човекът се беше вслушал в Христос и се беше постарал да следва Неговата заръка? Бихме се избавили от много болести (защото болестите, предизвикани от неправилната употреба на сексуалната функция, са голяма част от телесните недъзи и подкопават цивилизацията ни), бихме направили войната невъзможна, престъпността би спаднала до минимум, а нашият съвременен живот би станал пример за проява на божественото начало. Това, за съжаление не се е случило, и оттук произтичат сегашните световни обстоятелства.

Все пак, новият закон трябва да бъде провъзгласен и ще бъде формулиран по следния начин: нека човекът живее така, че неговият живот да бъде ненавреждащ. Тогава неговите мисли, действия и думи не биха причинявали никакво зло на групата. Това е не просто пасивна безвредност, а липса на вреда, свързана с [41] усилената позитивна дейност. Ако предложението по-горе смислов преразказ на казаното от Христос бъде широко разпространено и приложено в практиката, хаосът би прераснал в ред, обществената любов би победила личния егоизъм, фанатичната нетърпимост би отстъпила място на религиозния съюз, а похотливата разпуснатост би еволюирала към регулиране на потребностите.

Двата закона (или постулата), които формулирах, звучат като баналности. Те обаче са универсални и общопризнати истини, а истината е научно понятие. Влиянието на тези две разбирания (на Закона за Прераждането и на Закона за Любовта) върху живота би могло да спаси човечеството и да възроди нашата цивилизация. Тези истини привидно са прекалено прости, за да възбудят към себе си достатъчен интерес, но скритата в тях сила е силата на самата божественост и тяхното признание е единствено въпрос на време, защото еволюцията неизбежно ще доведе някой ден до тяхното приемане и признаване. Подготовката за по-скорошното осмисляне на тези истини е в ръцете на учениците и мислителите от нашата епоха.

Третият основен закон, който е в основата на решаването на нашите съвременни проблеми, включително и този на секса, произтича от първите два. Това е Законът за Груповия Живот. Нашите групови отношения трябва да бъдат осмислени и оценени. Човекът трябва да изпълнява с любов не само своите семейни и национални задължения, но и да мисли в по-широки мащаби за цялото човечество, като по този начин създава условия за проявата на Закона за Братството. Братството е групово качество. Младите хора, които сега встъпват в живота, ще навлязат в него с по-развито чувство за групата и с по-активно групово съзнание в сравнение с нашето. Те

ще решават проблемите, включително и сексуалните, като си задават в трудни моменти въпроса: ще служи ли моето действие в полза на групата? Няма ли да пострада групата, ако направя това или онова? Ще бъде ли това от полза на групата и ще ускори ли то груповия прогрес, груповата интеграция, груповото единство? Действия, които не отговарят на изискванията на групата, ще се отхвърлят автоматично. При решаването на проблемите [42] индивидът и единицата постепенно ще се научат да подчиняват личното благо и удоволствие на груповите условия и изисквания. Именно така ще бъде решен и проблемът за секса. Разбирането на Закона за Прераждането, добрата воля по отношение на всички хора, проявяваща се като непричиняване на вреда, както и стремежът към групова добра воля постепенно ще станат определящи фактори в съзнанието на човечеството и в подходящия момент нашата цивилизация сама ще се приспособи към тези нови условия.

Последният постулат, който искам да подчертая, е че спазването на трите закона по необходимост ще доведе до ясно желание за спазване на законите на страната, в която конкретната душа съответно е намерила своето въплъщение. Отлично знаей, че измислените от хората закони най-често са неадекватни и не е необходимо пак да повтарям това. По принцип те са временни и несъответстващи на реалните нужди, но макар и да нямат необходимата широта и адекватност, все пак в известна степен защитават слабите, и следователно, трябва да се разглеждат като задължителни за тези, които искат да помогнат на нацията. Ефектът от утвърждаването на Трите Велики закона ще предизвика изменение на всички останали закони, но в хода на тяхната мъдра промяна (а това изисква време) те ще действат като ограничители на егоизма и вседозволеността. Ясно е, че тези стари закони могат да станат причина за нещастия и това не бива да се отрича от никого, но предизвиканите от тях беди не носят толкова злини и не са така дълготрайни по своя ефект, както биха били онези, които ще настъпят при пълната отмяна на традиционното законодателство и при беззаконието, което ще се възцари след това. Затова в делничния си живот служителят на расата спазва законите на своята страна и същевременно работи за коригиране на несправедливостите, които те могат да причинят, и за подобряване на националното законодателство.

Човечеството ще види своето спасение именно в признаването на тези четири Закона – за Прераждането, за Любовта, за Групата и за Страната.” (7 – 268/303) [43]

“В наши дни целият свят е потопен в хаос и безредие, присъщи за сблъсъка между силите на шести и седми лъч. Когато един лъч се оттегля и започва проявлението на друг, а тяхното влияние върху земята и върху всички форми във всички царства на природата достигне равновесна точка, настъпва пик в кризата. Именно това се случва днес и човечеството, изложено на влиянието на двата типа или форми на енергия, губи опорната си точка и оттук следва цялата сложност и напрегнатост в днешното състояние на света. Причината за това е не само влиянието на двата типа енергия, които въздействат с еднаква сила върху формите на живот, а и енергията на самото човечество (като комбинация от четвърти и пети лъч), която също е доведена до конфликт. Към това може да се добави и енергията на животинското царство (отново смесване между енергиите на трети, пети и шести лъч) доколкото тя управлява

животинската или физическата форма на всеки човек. Съществува, следователно, сблъсък между много противоборстващи сили и световният Арджуна встъпва в голяма битка – тя е повтаряща се и циклична, но в тази конкретна епоха ще стане решаващ и определящ фактор при решаването на извечния конфликт между господството на материята и духовния контрол. Силите, които днес въздействат върху планета, са от изключителна важност. Ако си спомните, че шести лъч контролира и работи чрез слънчевия сплит (който е много близо до астралния план, т. е. до шесто равнище на познание), и че седми лъч контролира сакралния център, вие ще разберете откъде се появява хаосът от толкова емоции, толкова идеализъм и толкова желания по повод на световния конфликт и защо заедно с бурите на политическата арена и в религиозния живот, сексът и [44] свързаните с него различни проблеми са достигнали в човешкото съзнание толкова равнище на интерес, че решаването им, ясното разбиране на техните предпоставки и откритото и искрено разглеждане на положението са станали назряла и неизбежна необходимост.

В следващите две столетия ще бъдат решени четири проблема..... [вторият от които е] проблемът за секса, който ще включва по-правилно разбиране на закона за привличането.” (5 – 32/4)

3. СЕКСЪТ И УЧЕНИЧЕСТВОТО

“Искам да напиша няколко думи по темата за секса в живота на ученика. В ума на последователите по този въпрос цари голямо объркване, а предписанието да се живее в безбрачие придобива статут на религиозна доктрина. Хора, изпълнени с добри намерения, но лишени от логика, ни казват, че ако човек е станал ученик, той не трябва да се жени, тъй като истинските духовни постижения не могат да се достигнат, ако не се спазва обет за безбрачие. Две са обстоятелствата, които подхранват тази теория:

Първо, на Изток винаги е имало неправилно отношение към жената. Второ, на Запад манастирската концепция за духовен живот е станала преобладаваща още от времето на Христос. Тези възгледи, възплъщаващи две погрешни теории, са в основата на много заблуди и често са причинявали злини. Мъжът не е по-добър от жената, нито пък жената е по-добра от мъжа. Независимо от това, хиляди хора разглеждат жената като възплъщение на злото или изкушението. Бог още от самото начало е казал, че мъжете и жените трябва да отговарят на взаимните си потребности и да действат като взаимно се допълват. Той никъде не е повелявал мъжете да живеят събрани отделно от жените, а жените да се изолират от мъжете. Тези две широко разпространени системи са довели до голям брой сексуални престъпления и до много страдания.

Вярата в това, че за да бъдеш ученик се изисква безбрачие и пълно потискане на всички естествени потребности, е неправилна и нежелателна. Това може да се докаже, ако се признаят следните два факта:

Първо, ако божествеността е реалност и проява на всемогъщество, всеприсъствие и всезнание, векът е божествен по своята същност, тогава не е възможно да има област, в която божествеността да не може да бъде потенциално проявена. Не може да съществува такава сфера [46] от човешката дейност, където човекът да не може да постъпва божествено и където всички негови функции да не могат да се озарят от светлината на чистия разум и божественото разбиране. Тук аз не започвам някакъв благовидно хитроумен спор с цел да докажа, че щом човекът е божествен по своята същност, тогава и всичко онова, което хората обикновено приемат за лошо, всъщност е добро. Това е много слаб аргумент в оправдание на злото. В случая имам предвид правилните сексуални отношения, които се подчиняват както на духовния закон, така и на закона на съответната държава.

Второ, живот, който не се е формирал до такава степен, че да бъдат задействани всички функции на неговата природа – животинска, човешка и божествена (а човекът ги носи и трите в едно тяло) става непълноценен, потискан и ненормален. Истина е, че в наши дни не всички могат да създадат семейство, но това съвсем не отрича големия факт, че Бог е създал човека за брак. Това, че днес не всеки може

да живее нормален и пълноценен живот, е следствие и от днешните ненормални икономически обстоятелства; то обаче не отрича факта, че това състояние е ненормално. Твърдението, че изкуствено наложеното безбрачие е признак на дълбока духовност и е необходима част от всяко езотерично и духовно обучение, също е погрешно, ненормално и нежелателно по своята същност. Няма по-добра школа за ученика и посветения от семейния живот с неговите отговорности, с простора, който той предлага за приспособяване и пренагласа, с необходимостта от жертви и служене, както и с възможностите, които предлага за цялостна изява на всички страни от човешката природа. Няма по-важно служене на расата от това, което осигурява възможности за създаване на нови тела за влизащите души, а след това и за създаване на условия за тяхното възпитание и образование в семейството. За съжаление, почти всички страни и проблеми на семейния живот и раждането на деца са изопачени и разбрани неправилно; ще мине доста време, докато бракът и децата заемат полагащото им се по право място на свещени понятия, а за да изчезнат породените от нашите грешки и неправилно отношение към секса [47] страдания и болка ще е необходимо още повече време – така красотата и светостта на брака и на проявлението на душите във форма устойчиво ще изместят днешните погрешни идеи.

Ученикът и стремящият се по Пътя, както и Посветеният на своя “Светъл Път”, нямат по-добра площадка за обучение от правилно разбраните и осъществени брачни отношения. Подчиняването на животинската природа на дисциплината на ритмите, поставянето на емоционалното и инстинктивното начало върху олтара на жертвата, както и саможертвата, която е неотменно изискване в семейния живот, са изключително важни фактори за пречистване и развитие. Безбрачието е необходимо само доколкото висшата природа престава да се подчинява на изискванията на нисшата, а духовно развитият човек отказва да се съобразява с личността и изискванията на плътта. Насилствено постиганото целомъдрие в живота на мнозина ученици е довело до голямо опорочаване и многобройни изкривявания на богодадените ни функции и способности, а дори и там, където последиците не са били толкова лоши и животът е протекъл нормално, просветено и благочестиво, това често е предизвиквало излишни страдания, умствени разстройства и потискане, докато не бъде постигнат контролът върху нежелателните мисли и влечения.

Вярно е, разбира се, че понякога човек може да бъде призван към някакъв особен живот, в който да се сблъска с проблема за безбрачието, да бъде принуден да се откаже от всички физически отношения и да живее в строго въздържание, за да докаже на себе си, че е способен да контролира животинските и инстинктивни аспекти на своята природа. То често е резултат от излишества и разпуснатост в предишен живот, което предполага по-строги мерки и условия, различни от нормалните, за да могат да бъдат преодоляни и поправени миналите грешки и да се даде време на нисшата природа отново да се саморегулира. Това отново не е показател за духовни постижения, а по-скоро обратното. Не забравяйте, че тук става дума за особен случай на съзнателно самоналожено безбрачие, а не за широко разпространеното днес положение, при което по икономически или други причини мъжете и жените са принудени да се лишават от естествен и пълноценен живот.

Проблемът за секса в крайна сметка трябва да бъде решен у дома и в рамките на нормалните житейски условия; развитите хора от целия свят и учениците от всички степени са призвани да го решат именно по този начин.” (7 – 304/7).

4. БРАК И РОДИТЕЛСКИ ФУНКЦИИ

“Мнозина от онези, които четат тази част от моите инструкции, ще бъдат разочаровани (човешкият ум често е твърде неподвижен и безполезен), защото тук аз няма да разсъждавам за начините, по които Членовете на Йерархията ще се приспособяват към съвременните битови условия, с какво ще се хранят и дали ще встъпват в брак. Ще кажа само едно: Те ще приемат съвременния живот и всичко свързано с него, и ще продължават да дават пример за това как той (като естествен продукт на еволюционния процес) може да бъде изживян божествено; Те ще въплътят висшия идеал на брака (напомням, че много от Учителите са женени и са отгледали деца) и ще посочат принципа, който стои в основата на продължението на човешкия род; освен това Те ще докажат, че целият живот е единен, че природата на формата винаги е жертвен съюз в обширната схема на божественото проявление. Те ще ни демонстрират също така, че каквото и да правим, дори когато просто ядем и пием, трябва да следваме правилния, умерен и естествен закон, в духа на любящо разбиране и винаги за славата Божия. Те ще дадат пример за редовен и умерен живот във всяко отношение и ще покажат, че на земята е възможно да живеят хора без лоши наклонности и без отрицателни черти в тяхната природа. Те ще се проявят като жив пример за добра воля, истинска любов, като хора на разумно прилаганата мъдрост, с нормален добър характер и чувство за хумор. Въобще, Те могат да бъдат дотолкова нормални, че е напълно възможно да не разберете, кои всъщност са Те.” (12 – 699)

“Не забравяйте, че когато човекът живее като душа и цялата му личност е подчинена на нея, закономерно и автоматично се утвърждават безкористността на целите, чистотата на живота и подчиняването на законите [50] и той се изявява като истински пример за духовен живот. Храната, например, често зависи от климата или вкуса, но желателна е само онази, която поддържа физическото тяло в състояние да служи на расата. Освен това, божественият син Божий може да действа еднакво свободно и ефективно, независимо дали е женен или не; той никога не би използвал силите на своето тяло само за грубо удовлетворяване, не би пристъпил наложилите се обичаи и не би уронил нормите, смятани от обществото за висши и благотворни. Често понятията се смесват и се набляга върху физическите действия, а не върху самия живот на човека. Когато вниманието е насочено към душата, животът на физически план може да се управлява лесно и правилно.” (4 – 420)

“Думите “мир” и “воля за добро” са ключови понятия, които предлагат решение на две противоречия. Едното от тях се намира в психичната природа на човека (противоречието между ума и емоционалната нагласа) и неговото отстраняване означава постигане на **мир**. Другото противоречие е между личността и душата. То предполага преодоляване на основното “раздвоение” и се постига чрез **волята за добро**. Тя не само отстранява основното противоречие в индивида, но и предизвиква великото и неизбежно сливане между

интелигентното човечество и великия духовен център, който ние наричаме духовна Йерархия на планетата.

Именно това почти неосъзнато признаване на горните противоречия и необходимостта от тяхното сближаване превърна брака, и особено неговия завършващ акт, във велик мистичен символ на значимите вътрешни сливания. [51]

Бих искал да ви напомня също така, че тези противоречия съществуват само в съзнанието или в знанието, но не и в действителността. Какво, много ли е трудно за разбиране? Хайде да помислим над това.” (8 – 448)

“Родителската функция не трябва на първо място да се разглежда като животинска или като чисто социална и икономическа, както това най-често се прави днес. Установяването на съзнателно подготвена и създадена светлинна нишка (като част от световната антакарана) между родителите и детето, дори по време на износването, трябва старателно да се изучи. Така ще бъде установена тясна връзка “в светлина”, без налагане на излишен умствен контрол и авторитет. Последното твърдение подсказва колко трудно и дори невъзможно беше досега да се ускори изучаването на тази нова наука за антакарана. Днес постепенно става възможно да се постави основата на това ново учение, доколкото младите хора по света отстояват пред своите родители и учители идеята за своята същностна и неотменна независимост. Бунтът на младежта, независимо от съпътстващите го преки и лични нещастия, беше желателно явление и подготви пътя за установяване на правилни и по-добри отношения, основаващи се на принципите, за които говорих.

За мен сега е невъзможно да направя нещо повече освен да посоча основата на новото образование, което ще подготви младежта по света към задълженията и отговорностите на родителя. Целият този проблем е свързан с въпроса за секса, както и с темата за държавата и нейния контрол, много повече, отколкото това обикновено се признава. Това са два проблема, които едва в наши дни започват да проявяват своето пълно значение, и тук аз не мога да им отделя повече място. Родителството е закономерен резултат от отношенията между две животински тела и ми се иска да ви подтикна към размисъл (дори и това да е безрезултатно) за по-широкия групов смисъл на това твърдение. Родителството е това, което прави възможни държавата, нацията и групата (доколкото става дума за физическото проявление), и тук отново се сблъскваме с изумителната мащабност на проблема. Да бъдеш родител означава да имаш също така близко символично отношение с Йерархията, защото семейната единица е земният символ и аналог на Йерархията, и защото именно благодарение на тези два факта – половите отношения и физическото раждане – огромната Йерархия на Душите може да получи физическо проявление и да постигне духовно съвършенство в трите свята на човешката еволюция. Винаги трябва да се помни, че Йерархията може да бъде обособена на две основни групи:

1. На души, които са достигнали съвършенство и са получили статут на божествени служители.
2. На души, които се намират в процес на еволюция и преминават през периоди на циклични прераждания.

Идеята за зачатieto, раждането и съответстващото му проявление минава като червена нишка през езотеричната мисъл. Древните

учители на расата, изпращани от време на време от Йерархията, винаги са използвали символиката на този природен процес, за да илюстрират и направят разбираема дадена препоръка, залагайки духовния фундамент на една истина, която в настъпващата епоха ще поведе расата по нови пътища и към нов тип мислене. За езотериста това е процесът на раждане в мрака на физическото проявление, което на свой ред е закономерен подготвителен процес, водещ до раждане в светлината, извършвано в светлина и постигащо екстернализация за тялото на светлината. Този непрекъснат процес (доколкото раждане в светлина е имало през всички векове) ще създаде онзи бъдещ свят на светлината, чието постигане е целта на естествените еволюционни процеси. Това е същото онова “второ раждане”, за което се говори в Новия Завет, при което човекът се “ражда отново” в света на светлината и любовта. [50]

От гледна точка на новото образование, тези новаторски концепции ще определят менталните нагласи на родителите от бъдещата цивилизация и точно за тях трябва да се подготвя подрастващото поколение. Днес в средите на националистите като цяло и в някои национални общности преобладава едно неправилно разбиране на тези нови понятия, като се набляга върху необходимостта от повишаване на раждаемостта. Навсякъде се обръща внимание главно на раждаемостта, на нейните подеми и спадове, на грижата за майките и децата (дори и в предродовия период) и на родителската подготовка. Независимо от всичко това, в крайна сметка трябва да се появят нови идеи и възгледи, които ще съответстват на културата и концепциите на бъдещия свят. Засега обаче мотивът за тази загриженост е неоснователен. Вътрешният стремеж да се решават по-добре и по нов начин проблемите на родителството е съвсем правилен, но целите, които се поставят пред човечеството, не са толкова висши и желани. Императивите на времето неизбежно ще доведат до радикални промени в подхода към семейния живот, към родителските задължения и към възпитанието на децата – ядрото последователи вече подготвя пътя за това – или поне би могло да го подготвя, ако работи вдъхновено, внимателно и разумно.

...Както вече казах, темата за родителските задължения и възпитанието на детето е прекалено обширна, за да се води пълна и удовлетворителна дискусия по нея в тези кратки инструкции, но могат да се формулират някои твърдения, които ще очертаят бъдещото развитие и ще покажат сферите, в които ще се прояви очакваната промяна на възгледите. Позволете ми да ги изброя:

1. В бъдеще ударението ще се измести от стремежа за създаване на големи семейства към грижата за постигане на **качество и интелигентност** у потомството. Това ще включва наука, чиито изопачен и популярно опростен вариант днес е евгениката. Това пророчество ще прояви своето значение и скрит смисъл едва когато научно бъде обоснован фактът за етерното тяло и неговите силови центрове.

2. Стремежът към повишаване на раждаемостта в крайна сметка ще бъде оценен като погрешен и това ще се дължи на следните три причини, които ще ви е от полза да изучите:

а) Много души бързо достигат съвършенство и завинаги излизат от живота на нашата планета. Този процес ще се активизира още

повече в настъпващата ера на Водолея. Трябва да се помни, че вратата на животинското царство за известно време ще бъде затворена и в течение на дълъг период нито една индивидуализация няма да може да постигне материализиране във физическо тяло. Технически казано, всяка оформила се индивидуализация ще си оставя онова, което наричаме “индивидуализация в пралайя, чакаща неизбежния зов”. Оттук следва, че няма да има никаква необходимост за масово и прибрзано създаване на многобройни човешки форми.

б) Икономическото положение ще предизвика приемането на определени физически ограничения, защото вече е съвсем очевидно, че **отвъд определени рамки планетата не е в състояние да поддържа живота на човечеството**. Това е много по-сериозно по своите последствия, отколкото можете да си представите. Все пак, вече съществуват свидетелства за нарастващото съзнание на расата по този въпрос; то все още е много изопачено и доста невярно и днес води до повсеместно и безразборно [55] използване на контрацептивните средства. Когато расата развие своята съзнателност (а това става с ускорени темпове), и когато Законите за Ритъма и Подхода бъдат осмислени, ще се установи, че съществуват определени вродени реакции, които ще изключват зачатията и тогава механичните средства ще станат излишни. Това твърдение засега звучи твърде мъгляво и изглежда почти невероятно, но расата бързо овладява контрола над личността (дори ако нашата представа за бързина се различава от вашата), което на свой ред ще предизвика определени автоматични вътрешни изменения. Това трябва да бъде разбрано от езотеристите.

в) Широко разпространената разпуснатост на половете, както и законите в много страни, които позволяват на мъжете да имат няколко жени (което е оскърбително за жената) в крайна сметка неизбежно ще изчезнат. Този факт по същество е легализирана форма на проституция и това, че се е утвърдил в традициите и вековната практика ни най-малко не смекчава моята позиция. Тази липса на регулиране и спазване на същностния ритъм води до закономерния резултат, че към възплъщение са привлечени милиони души, които съвсем не са били готови да се възплътят и да достигнат до телесно проявление **точно по това време**. Това до голяма степен е и причината за много от днешните икономически трудности и за съвременната дилема на планетата. Икономическото положение и необходимостта от жизнено осигуряване на прекомерно нарасналото население на земята са в основата на голяма част от агресивността и алчността, проявявани от нациите в течение на векове, а в наши дни това мотивира безпрецедентните усилия за създаване на по-добри и достойни условия за живот на хората. Войната е неизбежен резултат от това неразумно и прекалено разпространение на човешките индивиди. Липсата на полов контрол е предизвикала появата по света на хиляди нежелани деца, чието раждане е резултат от случайни и неконтролирани сексуални връзки; това по никакъв начин не говори за планирано решение на родителите – планирано в смисъл, че е призвано да даде опит за възплъщаващите се души, с ясно съзнавано намерение да се създадат условия за укорено “раждане в светлината” на тези конкретни души и така въпросните родители да послужат на божествения план.

3. Науката евгеника, сексуалната хигиена, както и развиването на контролирани от разума отношения, непрекъснато ще се развиват. Много от това, което сега се преподава в тази област, е погрешно и неправилно мотивирано, защото се основава на страха, на

желанието за изгода и на стремежа да се подобрят расовите признаци и физическото съвършенство. Правилната форма за научен контрол върху секса, която ще осигури желаните условия за въплъщаване на душите, не може да се утвърди със закон. Желаните цели могат да се постигнат с помощта на образователни методи и първите пробни крачки в това отношение вече се правят. Истинската и толкова необходима промяна в човешкото съзнание ще настъпи обаче едва когато човечеството започне да се подчинява на ритмичния закон (в съответствие с който живее животинското царство, или на закона за годишните времена, на който е подчинено растителното царство), издигайки това разбиране на по-високо равнище в еволюционната спирала. Това ще предизвика определени фундаментални промени – регулиране на половия живот, организиране на родителските функции, както и промяна във възгледите на човечеството за сексуалните отношения и техния закономерен резултат – *Раждането*. [57]

4. Засега единствено религиозният човек мисли с категориите на двете необходими и неизбежни раждания – физическото и духовното, при това той възприема отношенията между тях като чисто символични, без никакво буквално тълкуване. Истината е обаче, че съществува тясна връзка и аналогия между тези два типа раждане и с течение на времето тя ще става все по-ясна. Без процеса на физическо въплъщаване не може да съществува нито ново раждане, нито създаване на “тяло от светлина”, нито “проявяване на Божиите синове”. Не може да има сливане на противоположните начала на душата и личността, без физиологичния сексуален процес. Заявявам това напълно съзнателно, защото елементът време навлиза в опита на душата именно чрез отношенията между половете. Това ще бъде разбрано едва когато доктрината за превъплъщаването (реинкарнацията) бъде правилно разбрана и започне навсякъде да се преподава по подходящия начин. Именно по този въпрос сексуалната магия и вътрешните тантрични учения доста са се отклонили от правия път, съсредоточавайки се върху индивидуалното развитие и придобиването на някакъв опит, за който се предполага, че ще ускори духовното постижение. Основната идея, която обуславя всичко казано по-горе за междуполовите отношения, е двойствена по своя смисъл:

а) Да се създават тела за въплъщаващите се души, така че да станат възможни някои предначертани еволюционни постижения и същевременно да се достигнат желаните и неизбежни духовни разгръщания. [58]

б) Да се въведе научна методика, чрез която “съградените в мрак” тела постепенно да отстъпват място на телата “построени в светлина”. Това ще доведе до проява на фундаменталния *светлинен аспект* на света и на неговата основополагаща структура.

5. Половите отношения имат следователно една главна цел и тя е създаването на физически тела за въплъщаващите се души. В този смисъл отношенията между душата и личността са по-висш аспект на основното сексуално изражение на Вселената и това отношение трябва да предизвика появата на Божия син както светлина на света, когато той ще може (подобно на Христос) да каже, че е “светлина на света” и да изпълни съвета: “и да засияе вашата светлина”. Освен това, отношението между човечеството и Йерархията трябва да предизвика излъчване на групова светлина и от тези две планетарни групи или тела, чрез тяхното тясно сливане и научно взаимодействие, да се появи онази форма на божествено изражение, която на Запад са нарекли “Боже Царство”.

Моля ви да разгледате внимателно тези пет твърдения, които ви предлагам единство като храна за размисъл, както и за да ви посоча основните идеи, върху които ще се формират новите възгледи за родителската отговорност. В света днес има много мислещи мъже и жени, които знаят всичко казано дотук, искрено го желаят и работят за постигането му. За съжаление, огромното мнозинство въобще не е наясно по тези въпроси, както в икономически, така и в езотеричен аспект. Една от задачите на бъдещите учители е да изяснят в масовото съзнание значението на закона за Прераждането и с това да предизвикат толкова рязка промяна в отношението на човечеството към живота и секса, към раждането и родителството, че сексуалният ритъм, цикличните преживявания и опит, психологичната подготовка и целенасоченото, контролирано формиране на тяло, да могат да се развият и след време да изместят днешните методи, основани върху безконтролното следване на сексуалните желания и неразумното създаване на деца. Огромното световно население днес е резултат от животинския отговор на тези потребности и от общата разпуснатост, която (езотерично казано и от гледна точка на Йерархията) е вероятно един от най-важните фактори за световните нещастия, икономическите проблеми и агресивността на различните нации. Помислете над това, защото в него е скрит важен ключ.

В качеството на кратко обобщение, накрая ще кажа, че целта на расата при влизането ѝ в новата ера ще бъде “да твори в светлина чрез целенасочената дейност на светлинното тяло”. Това включва разбиране за различните проявления на светлината – светлина на разбирането, светлина на предварително осмисления процес и светлина на опита. Когато тези по-фини аспекти на светлината започнат да водят, контролират и насочват човешкото съзнание в областта на възпроизводството и продължението на рода, и когато науката за светлината (която работи с веществата и формите, без да забравя, че светлина и вещество са синоними) стане съставна част от образованието на родителите и младежта, тогава ще можем да очакваме закономерни промени и подобрения и ще почувстваме доверие и сигурност в успеха на бъдещето.

Мотивите, които ще водят до брак през следващото хилядолетие, ще претърпят коренни изменения, макар че основният мотив – любовта между двама души, ще остане непроменен и дори ще бъде много по-ясно и по-алтруистично проявен. Отношението на родителите към [60] децата ще бъде драстично променено, постоянно ще расте аспектът на отговорността, макар че първоначално тя ще се отнася до подходящото време, благоприятната възможност и правилното създаване на тела за въплъщаващите се души. Идеята за необходимостта от бърз ръст на населението и създаването на големи семейства, чрез които държавата може да постига своите цели, също ще претърпи промяна. Досегашният начин за подготвяне на възрастните към техните родителски задължения, както и обучението им за удовлетворяване потребностите на бъдещото дете, прогресивно ще бъдат измествани към умственото и духовното равнище на съзнание; на физическата подготовка ще се отделя по-малко внимание. Светлината на родителите, която в бъдеще ще може да се вижда от растящ брой хора с развито вътрешно зрение, ще се съотнася научно със зараждащата се светлина в детето и светлинната нишка, съединяваща родителя с детето (чиито езотеричен символ е пъпната връв), ще се изгражда умело и търпеливо. Детето ще влиза във въплъщение със светлинно тяло, което вече ще е заело своето функционално място във физическото тяло и всичко това ще се постига

благодарение на разумната ментална дейност на неговите родители. Днес това не е така, освен при семейства с много развито Его, тъй като светлинното тяло все още е в зародишно, разредено състояние, и се рее над физическата форма на детето, очаквайки възможността да влезе и да озари неговото съзнание. Това ще доведе до интегриране (което сега не съществува) на светлинното вещество на планетата; началото на това сливане ще бъде поставено именно от подготвените родители на Новата Епоха, а с израстването на детето интегрирането ще се ускорява чрез обучението и влиянието от страна на просветения възпитател.” (6 – 131/140)

“В резултат от интеграцията на тази нова група, сега в света се формира своеобразен “мост на душите и на служителите”, който ще направи възможно сливането на вътрешната субективна Йерархия на душите с външния свят на човечеството. Това ще предизвика [61] действително сливане или смесване и ще отбележи посвещението на човешкото семейство чрез постиженията на неговите най-напреднали членове. Това е истинският “брак в Небесата”, за който говори мистичното Християнство, и резултат от това сливане ще бъде появата на петото царство на природата – Царството Божие.” (13 – 32)

5. ЧАКРИТЕ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

“Сакралният център е разположен под кръста и е много мощен център, с изразен контрол върху половия живот. Той ще трябва задълго да остане такъв, поне до времето, когато 2/3 от човечеството получи посвещение, тъй като процесът на възпроизвеждане трябва да се поддържа, за да осигурява тела за въплътяващите се души. Доколкото обаче расата се развива, този център ще бъде поставен под контрол и неговата дейност ще протича разумно, като резултат от знание, прозрение и под влиянието на по-висши и фини отношения, а не вследствие на неограничено и безконтролно желание, какъвто е случаят сега. Не мога да се разпростирам повече по тази тема, тъй като тя е прекалено обширна. *Все пак ще предложа на вашето внимание онова, което вече съм писал по този въпрос; онзи, който се интересува и разполага с време, може да направи необходимата селекция от другите ми книги по проблемите на секса и да я оформи в отделна брошура.*

а) Сакралният център съответства на физическото слънце, източник на жизненост и животворен фактор на нашата планета.

б) Сакралният център има аналогия с бременността; правилно разбрана, тя позволява да се проследи и обобщи цялата история на зачатието и формообразуването, все едно дали става дума за физическата форма на човешко същество, на идея или на организация, създадена около някаква централна истина, за форма на планета или на слънчева система. Това е центърът, чрез който в крайна сметка трябва да се изразят силите на **надличностното** и да се разреши проблемът с двойствеността. Решението и тълкуването на символа трябва [63] да дойде от сферата на ума чрез контролиране на физическите реакции и себеотдаване на целите, а не от сферата на желанието. Осъзнавайки това, човекът ще достигне онова ниво на развитие, когато ще може да осъществи великия пренос на енергията към висшия център на творчеството – гърления център. Помислете над тази идея.

в) Сакралният център е тясно свързан с материята и участва в активния енергообмен между следните три точки от долната половина на тялото:

1. Далака, като орган на праната, или на идващата от слънцето физическа жизненост.

2. Сакралния център, като фактор на физическото възпроизводство.

3. Центъра в основата на гръбнака, който (докато у човека не се развие аспектът на волята) подхранва всички части на организма с оживотворяващия принцип, с волята за живот.

Тези три точки образуват великия триъгълник на силата, свързан с материята, със субстанцията, с формообразуването, с творенето, с жизнеността и с утвърждаването във форма. Той е отражение на друг, много по-висш триъгълник, формиран от:

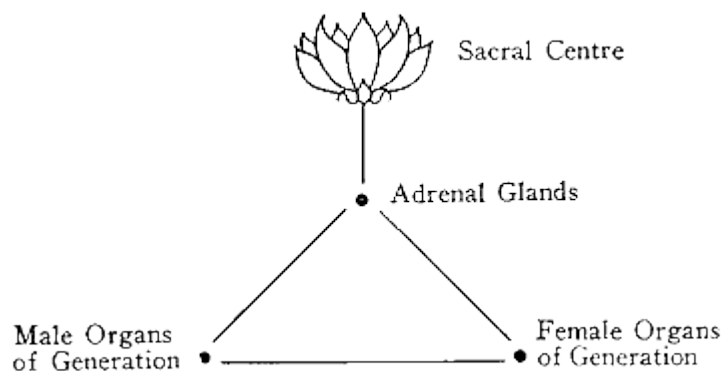
1. Гърления център, като съответен на сакралния.
2. Хипофизата, като съответствие на далака.
3. Епифизата, отговаряща на центъра в основата на гръбнака.

Връзката между двата триъгълника ни дава важен ключ за разбиране на инстинкта за самосъхранение, на оцеляването на тънките тела след смъртта и на заложения в душата принцип на безсмъртието, който започва да действа едва когато самосъхранението и оцеляването загубят своето господство. Това е троичност от идеи, която предполага най-внимателно [64] изучаване и крие ключа за разбиране на спиритичното движение.

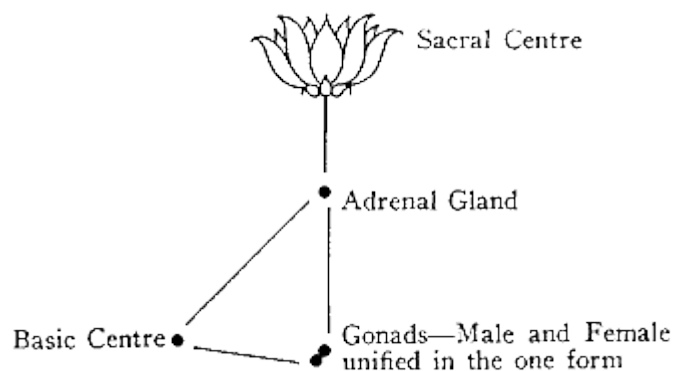
г) Сакралният център в последна сметка също е свързан с центъра аджна; те двата образуват функционираща двойственост, която води до онова фино качество, което наричаме **личност**. Темата за личността като интегрирано цяло и за нейните качества (аромат, влияние, въздействие и излъчване) предлага широко поле за изследвания. Давам тези идеи на изучаващите с надеждата за бъдещи търсения, които ще свържат темата за центровете с признатите факти за координирането, интегрирането и за тяхната роля при създаването на силата.

На тези от вас, които изучават “Тайната Доктрина”, им предстои да научат много за връзката между “лунните Повелители” – **Бархишад Питрите**, и слънчевия Повелител, или Ангел. Първите имат за сфера на влияние сакралния (кръстния) център, а слънчевият Ангел въздейства върху гърления център.

д) Сакралният център изразява енергията на третия божествен аспект, също както центърът на слънчевия сплит работи с енергията на втория аспект и както центърът в основата на гръбнака проявява енергията на първия аспект. Тук отново виждаме как по-ниските центрове отразяват тези в гърлото, сърцето и главата и така обединяват нисшите и висшите проявления на божествената Троица в човека. Сакралният център е достигнал пълния си разцвет в древна Лемурия, по времето на първата човешка раса. В него е фиксирана енергията на Светия Дух, осенил девствената субстанция. Ето още едно божествено отражение: [65]

Някога в далечното бъдеще, когато се появи Божественият Хермафродит, ще имаме друга комбинация:

Отново виждаш, братко мой, как Науката за Триъгълниците управлява човешкото тяло във всичките му аспекти, като това е вярно и за тялото на слънчевата система.

е) Плътното физическо проявление на този център е представено от половите жлези, които са човешките органи за възпроизводство, ако бъдат разглеждани в единство, макар сега да са временно разделени от двойствената природа на човешкото същество. Трябва да се помни, че това разделение поражда могъщ импулс за сливане и тази потребност ние наричаме секс. Сексът

всъщност е инстинкт за единение, преди всичко физическо. Това е вроден (макар и неразбран) принцип на мистицизма, необходимост за единение с божественото. Както всичко, до което се е докоснал неразвеният човек, така и тук ние сме извъртели и изопачили божествената идея, като сме принизили нематериалното влечение до материално желание. Пренасочвайки движението на сакралната енергия, ние сме предопределили свръхразвитието на животинската природа при средния човек.” (10 – 176/180) [66]

“Пробуждането на **сакралния център** има толкова древни корени, че сега е невъзможно да бъде проследена историята на всички усложнения, свързани с половия живот, а и това не е нужно. Разглеждал съм темата за секса и в други мои трудове, особено в **“Трактат за бялата магия”**. Обръщам внимание на това, защото по време на мистичния живот често настъпва период на сексуални проблеми, ако мистикът предварително не е обучен да осъществява сексуален контрол и ако не е заел балансирана позиция спрямо останалите видове жизнена дейност и естествените инстинкти в неговото съзнание. Освен това, когато той се докосне до висините на духовния контакт и привнесе енергията на душата в своята личност, тази енергия се спуска директно към сакралния център, без да се задържа в гърления, както би трябвало. Когато това се случи, могат да се наблюдават извращения в половия живот – на сексуалната активност се придава ненужно голямо значение, а сексуалното въображение се стимулира по опасен начин, което води до отслабен контрол и много проблеми, добре известни на лекарите и психолозите. Резултатът винаги е свръхактивност на половия живот под една или друга форма.” (8 – 538)

“У неразвения човек или група хора, стоящи на ниските стъпала на расовата скала, както и при животните, съществува добре развита психична чувствителност, защото сакралният център мотивира живота на физическия план, а центърът на слънчевия сплит управлява психичната природа. В тези случаи всички висши центрове са неподвижни и неразвити. В света на нисшето психично усеждане слънчевият сплит играе същата роля, която мозъкът трябва да има в сферите на по-висшето психично разбиране. В първия случай имаме енергиен център, който е толкова силен, че вълчи човека в състояние на съзнание, [67] което е изцяло астрално, като по този начин управлява сексуалния живот от позициите на чувственото съзнание. Във втория случай е налице толкова голяма идентичност между теменния център в етерното вещество и мозъка във физическата субстанция, че един чисто физически орган започва да действа съгласувано, точно и синхронно със своето етерно съответствие, като регистрира впечатленията от теменния център и от световите, с които този център свързва човека. Така двата центъра действат като единно цяло.” (8 – 574)

“При повечето хора животът се управлява от сакралния център и от слънчевия сплит – ето защо при тях стремежът към материален и сексуален живот са толкова тясно свързани. При животните слънчевият сплит играе ролята на мозък и управлява всички инстинктивни реакции, но не е толкова пряко свързан с чисто сексуалните изяви, както при човека. Когато мозъкът стане чувствителен към пробуждащия се ум и вече не е изцяло зает с механизма, който регулира сетивните впечатления, ще станем свидетели на ориентация, която постепенно ще издигне съзнанието към центровете над диафрагмата.” (4 – 310)

“Когато енергиите на сакралния център (като източник на физически полов живот и интереси, насочени към физическо творчество и възпроизводство) бъдат пречистени, пренасочени и издигнати към гърления център, тогава стремящият се става съзнателна творческа сила във висшите светове; той прекрива зад завесата и започва да създава тенденциите на неща, които след време ще доведат до поява на новите небеса и новата земя.” (4 – 192)

“Трябва да се помни, че сакралният център и далакът са свързани преди всичко с планетарното излъчване на самата Земя.” (9 – 80) [68]

“Предлаганата тук таблица представя човека такъв, какъвто трябва да бъде, а не какъвто е сега в хода на своето еволюционно развитие.

1	Самоутвърждаване (пълно развитие)	Координирана кварт	Надбъбречни жлези	Център в основата на гръбнака
2	Самоизява (творческа работа)	Нисш мозък	Гърлен център	Щитовидна жлеза
3	Самосъзнателен живот (личност)	Висш мозък	Теменен център	Епифиза
4	Себевъзпроизводство	Полови органи	Сакрален център	Полови жлези
5	Ментален живот	Гръбначно- мозъчна система	Център Аджна	Хипофиза
6	Сетивен живот	Симпатикова нервна система	Слънчев сплит	Задстомашна жлеза
7	Клетъчен живот	Кръвообращение	Сърдечен център	Сърце

(4 – 285/6)

“Опитах се ясно да подчертая разликата, която съществува между лъчите, управляващи елементалите на трите нисши тела, и онези, които ръководят личността. Животът на тези три елемента протича главно в трите нисши центъра на етерното тяло.

1. Сакрален център...-- живот на менталния елементал

(по-късно се пренася в гърления център)

2. Център на слънчевия сплит...-- живот на астралния елементал

(по-късно се пренася в сърдечния център)

3. Център в основата на гръбнака... живот на физическия елементал

(по-късно се пренася в теменния център).” (8 – 304)

“Връзката между центровете под диафрагмата с тези над нея:

а) Между центъра в основата на гръбнака и хилядолистния лотос (теменния център). Така четирите листчета на центъра в основата на гръбнака се сливат с множеството и квартата се разтваря във всеобщото.

б) Между сакралния и гърления център. Така се извършва обединението на дванадесетте Творчески Йерархии с квартата и се разкрива тайната на шестнадесетте листчета на гърления център. [69]

в) Между центъра на слънчевия сплит и сърдечния център, където десетицата на съвършения човек на нашата Слънчева система се губи в увенчаващите дванадесет. Вторият аспект се усъвършенства както когато човек, представляващ съвършена кварта от гледна точка на формата, встъпи в контакт с дванадесетте Творчески Йерархии (в техния външен творчески аспект), така и чрез връзката между слънчевия сплит и сърцето; това позволява на любовта на душата съвършено да се проявява чрез емоционалната природа.” (4 – 87)

“Много от школите просто форсират събитията и развиват преждевременно висшите способности, като издигат стремящите се (казано на мистичен език) направо от сферата на чувствата и желанията в света на интуицията, без обаче да развиват техните спящи интелектуални способности и неразвития им ментален апарат. В тези случаи (казано отново с мистични термини) се получава пропаст или разрыв в част от физическите дадености, които душата трябва по необходимост да използва в трите свята на своя стремеж. Така интерпретиращият, организиращ и разбиращ ум е възпрепятстван да изиграе своята роля. Там, където съществува недостиг на разбиране и умствени способности, се появява опасност от неправилни възгледи, излишна доверчивост и погрешно тълкуване на феномените, характерни за другите състояния на битието. Ще липсва способност за правилна оценка, поради което последователят ще надценява несъщественото и ще се окаже неспособен да разбере значимостта на духовните реалности.

В тези случаи енергията получава възможност да се влива в силовите центрове, но доколкото там отсъства насочващ разум, тя ще излезе от контрол и ще доведе до онези печални случаи, с които е осеян пътят на окултния стремеж и които вече са успели да

компрометират [70] работата на Ложата – случаи на самонадценили се личности, суеверни фанатици, неразсъждаващи последователи на различни лидери, фанатични неуравновесени идеалисти, както и извратени умове, претендиращи за способности, които въобще не притежават. Хората попадат под влияние на астралността и блуждаят в долината на илюзиите, като се възприемат за по-различни от останалите и се поставят върху пиедестал, много по-висок от този на обикновеното човечество. Те съзнателно се потапят в греха на обособяването. Прибавете към всичко изброено и случаите на полови извращения, предизвикани от превъзбудата на сакралния център, както и примерите на невротичност, свръхчувствителност и емоционалност, породени от преждевременното активизиране на слънчевия сплит, и накрая – случаите на безумие, в резултат от превъзбуда на мозъчните клетки чрез неправилна медитация – и ще разберете защо е необходимо да се придвижвате бавно напред и да развивате менталните процеси успоредно с духовната природа.” (4 – 193/4)

“**Наблюдавай и се моли**” е казал Великият Повелител, бидейки за последен път на земята, като е говорил с окултни термини, които и досега не са получили необходимото внимание и тълкуване.

И така, какво трябва да бъде наблюдавано?

1. Нагласите на емоционалното яйце и позитивно-негативния контрол над него.
2. Стабилността на емоционалната материя и нейната съзнателна възприемчивост.

3. Нейната изравненост по отношение на менталното и причинното тяло. Ако изравнеността е несъвършена (както често се случва), това води до неточен прием от висшите равнища, изкривяване на изпращаните надолу чрез Егото истини и до много опасен пренос на сила към неподходящи центрове. Липсата на изравненост е причина за това, че много видимо духовно ориентирани хора често се отклоняват от сексуалната чистота. [71] Те **могат** донякъде да се докосват до интуитивните равнища, Егото също **може** частично да пренася могъщество от висшите сфери, но доколкото изравняването е несъвършено, идващата от висшите полета сила се отклонява, подлага на свръхстимулация неподходящи центрове и причинява нещастия.” (2 – 99)

“Можете да се убедите, че за ученика първостепенно значение имат следните центрове:

1. Центърът аджна, чрез който се проявява пречистената личност.
2. Центърът в основата на гръбнака, чрез пречистващото действие на чиито огън се достига пълен контрол и висша координация.

3. Сакралният център, в който се трансформира основната сила на нашата Слънчева система – силата на взаимното привличане между формите, а притегателната сила на душата заема определена роля и място във възпроизвеждащата творческа материална дейност.

4. Центърът на слънчевия сплит, който поради своето разположение в центъра на физическото тяло и като орган на астралното тяло и на нисшия психизъм, събира и обединява всички нисши сили и под импулсите на душата ги пренасочва към висшите им хранилища.” (4 – 287/8)

“...В бъдещия век активността на **центъра аджна** значително ще нараства и това ще поражда специфични проблеми. Близката му връзка с хипофизата и растящото взаимодействие между:

а) центъра аджна и хипофизата,

б) центъра аджна и центъра на върха на главата (вкл. епифизата)

ще стане причина за сериозни проблеми, свързани с мозъка и очите. [72] Центърът аджна фокусира излъчената енергия на петте центъра, които се намират по дължината на гръбнака, и е място, където се съсредоточават силите на личността. Какво въздействие ще се оказва върху органите на самото тяло ще зависи от начина, по който тази сила ще бъде използвана, както и от това, накъде тя ще бъде насочвана от управляваната и интегрирана личност. Стимулирането на слънчевия сплит може да има разрушителен ефект; в сърдечния център силата на личността може да предизвика прекалена активност и неговата енергия да се отклони надолу, като с това да породи егоизъм; слънчевият сплит може да бъде толкова превъзбуден, че всички сили на личността да бъдат разгърнати надолу и да бъдат подчинени на егоистични и користни цели, като по този начин създават една силна личност, но едновременно с това временно блокират духовния живот на дадения човек. Когато това стане, всички сили на тялото, които преди това са били “издигнати”, отново се спускат надолу, нареждайки човека в групата на мнозинството, което работи чрез нисшите си центрове и може да предизвика огромен личен успех. Интересно е да се отбележи, че когато това се случи, съсредоточените в центъра аджна енергии се спускат или в слънчевия сплит и сакралния център, или в сърдечния център, но това е много рядко. Сърдечният център има и собствена възможност да предизвика онова, което се нарича “окултна изолация”, защото в него е съсредоточен принципът на живота. В подобни случаи гърленият център също получава стимулация, но рядко се достига до големи усложнения. Човекът се превръща в мощен творчески мислител, егоистично ориентиран и притежаващ (чрез слънчевия сплит) емоционален контакт с масите. При това, често под една или друга форма, той притежава и силен сексуален комплекс.” (8 – 553/4)

“При своето пробуждане, **гърленият център** също предизвиква много усложнения у съвременния човек. Този център управлява и обуславя щитовидната и околощитовидните жлези. Неправилно развит или пробуден преждевременно, той [73] може да предизвика увеличение на щитовидната жлеза с всички произтичащи от това проблеми, често с опасно въздействие върху сърцето и върху обмяната на веществата. Психологичният ефект е добре известен и лесно се разпознава. Усложненията непрекъснато се задълбочават и този висш творчески център се превъзбужда и се превръща в опасност, вместо в средство за самоизява, поради принудителното въздържание на

много хора, наложено от трудните съвременни икономически условия. Те са такива, че хората се въздържат от брак и следователно нямат възможност да използват (правилно или неправилно) енергията, която протича през сакралния център. Мистиците се сблъскват със същия проблем. Гърленият център не се използва творчески, а сакралният се използва неправилно. Сакралната енергия се насочва преждевременно към гърлото, където предизвиква интензивно стимулиране. Личните дадености на такъв човек все още не са достигнали точката, откъдето могат да бъдат насочени към съзидателна творческа работа в определена област. Той не е способен на никаква творческа изява, доколкото неговото развитие не му позволява да бъде творец **във висшия смисъл** на това понятие. Швейцарците, макар да са много интелигентни хора, не са творчески развити в този смисъл. Енергията, протичаща през щитовидната жлеза, не е създала нищо забележително в изкуството, музиката и литературата, откъдето идва и проблемът с базедовата болест и щитовидната жлеза. Значителна енергия приижда към щитовидната жлеза и минава през нея, но досега много малка част от нея влиза в реална употреба.” (8 – 536/7)

6. ТРАНСФОРМИРАНЕ И ПРЕДАВАНЕ НА СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

“Обърнете внимание на още един въпрос. В материалния свят на средния човек, който още не е преминал през посветителния опит на прераждането, ударението винаги се е слагало и се слага върху двустранната връзка между половете. Свидетелство за това са нашите романи, пиеси, филми, както и увлеченията на всички мъже. Творческото начало се проявява предимно в размножението на расата, осъществявано чрез взаимовръзката между мъжкото и женското начало, между положителния и отрицателния полюс в човешкото семейство. Това е правилно и добро и е част от божествения План. Независимо че мъжете са опорочили своите възможности и са омаловажили тези отношения, основният План си остава божествен и идеален. След първото посвещение целият комплекс от сексуални отношения се придвижва постепенно и неотклонно към своето законно място в качеството си на естествена фаза от съществуването в трите свята, като една правилна и нормална потребност, но с променен акцент. Налице е едно по-висше преживяване и взаимодействие, спрямо което физическият секс е само символ. Вместо отношение между мъж и жена, възниква магнетична връзка между отрицателната сега личност и положителната душа с последващо творчество на по-висшите равнища. Тази връзка се осъществява чрез теменния център и центъра между веждите (аджна), които посредством хипофизата и епифизата въздействат върху личността и позволяват на душата да прониква в нея.” (11 – 668/9)

“Учили са ви, че личността се обуславя от активността или пасивността на центровете, действащи чрез ендокринната система; енергиите, които минават през центровете, и силите, които те пораждат, могат да се контролират и управляват от душата, от духовния [75] човек. Казвали са ви също така, че енергията на сакралния център (най-ангажирания и активен център по време на първото посвещение) трябва да бъде трансформирана и издигната към гърления център, чрез което физическият творчески акт да бъде трансформиран в творчески процес, създаващ доброта, красота и истина. Трансформирането на секса е азбуката на вашите фундаментални знания. В този преобразуващ процес хората са допускали две големи грешки, подхождайки към него от две различни страни:

1. Стараейки се да потискат естественото желание и да поставят акцента върху силово наложеното безбрачие, те често са изкривявали природата и са подчинявали “естествения човек” на правила и закони, които не съответстват на божествения План.
2. Изпадайки в другата крайност, те са правили опити да изтощят нормалното сексуално желание чрез пълна разпуснатост, всепозволеност и извратеност, с което навреждали на себе си и полагали основата на много нещастия за следващите си прераждания.

Истинското преобразуване (трансмутация) означава всъщност постигане на правилното чувство за пропорция по отношение на която и да е фаза от човешкия живот; от гледна точка на съвременното човечество тя има пряко отношение към сакралния център и енергиите, които го активизират. Когато към правилното разбиране на ролята, която сексът трябва да играе във всекидневния живот, се добави и концентрацията на мислите в гърления център, той автоматично ще стане магнетичен и ще привлича силите на сакралния център нагоре по дължината на гръбнака в “мястото на творческото строителство”; тогава нормалният полов живот ще бъде регулиран, а не атрофиран, и ще заеме своето законно място като една от обичайните способности и потребности, с които човекът е надарен; той ще бъде държан под [76] контрол благодарение на липсата на целенасочен интерес и ще бъде подчинен на закона на страната, който регулира отношението на всеки към противоположния пол – към отрицателния женски, или към положителния мъжки аспект. За стремящия се сексът се превръща преди всичко в способ за сътворяване на тела, необходими за въплътяване на душите. По този начин със силата на примера, чрез отказа от всякакви крайности, по пътя на посвещаването на телесните енергии на по-висши цели, както и с признаването на законите във всяка страна и по всяко време, съвременното неправилно използване на секса ще отстъпи място на един регулиран живот и правилно използване на тази главна телесна функция.

Този регулиран физически живот ще стане реалност, когато личността стане интегрирана и координирана в достатъчна степен, а центърът аджна (този между веждите) се активизира и премине под контрола на душата. Това оказва незабавно и автоматично влияние върху свързаната с него жлеза; тя става балансирана част от общата ендокринна система, а предишният дисбаланс изчезва. Едновременно с това, в резултат от менталното осъзнаване, медитацията и служенето на стремящия се, неговият теменен център също се активизира; това привежда в действие свързаната с него епифиза. Всичко казано дотук е само азбуката на окултизма.

Често се изпуска от внимание фактът, че растящата активност на тези две “точки на светлината вътре в главата” е свързана главно с онова, което се случва в сакралния и в гърления център, когато там протича преобразуващият процес и енергиите на сакралния център се събират нагоре в гърления център, без да се изнемва обаче цялата енергия от нисшия център, така че да се запази неговата нормална дейност. Тогава двата центъра в главата стават съответно активни един спрямо друг – отрицателният и положителният елемент си въздействат взаимно и светлината в главата засиява по-ярко; светлинната линия, която осигурява свободното им взаимодействие, се очертава между центъра аджна и теменния център и следователно – между [77] хипофизата и епифизата. Когато тази линия от светлина се утвърди и е налице безпрепятствено взаимодействие между двата центъра и двете жлези, тогава първото посвещение става възможно. Неговото получаване обаче не означава, че работата по трансформирането, протичаща между нисшите и висшите центрове, е напълно завършена и че взаимодействието между двата центъра в главата (теменния и аджна) са твърдо и окончателно установени. Макар че съществува, линията на светлината все още е тънка и нестабилна. Именно енергията, освободена при първото посвещение и предадена към сакралния и гърления център (чрез бавно пробуждащия се теменен център), довежда процеса на преобразуване до успешен край и стабилизира взаимодействията в главата. Този процес може да заеме няколко живота, белязани от неотклонно

растящите усилия на посветения ученик.” (11 – 669/671)

“Знанието за ендокринните жлези (или жлезите с вътрешна секреция) е все още в своя зародиш. Наистина, за щитовидната жлеза и за тези, свързани със сакралния (кръстния) център, се знае доста, но и досега официалната медицина не признава, че те са обусловени от активността или пасивността на центровете, както и че между сакралния и гърления център съществува пряка взаимозависимост. Нещичко е известно за хипофизата, но нейното изключително влияние върху психологичната реакция на индивида не се осъзнава достатъчно. За епифизата и за тимуса сега не се знае почти нищо, защото теменният и сърдечният център остават непробудени у слаборазвития и дори у средния човек. Това, че е събрана достатъчно информация за влиянието на щитовидната жлеза и за сакралния център като източник на физическото творчество, се обяснява с факта, че тези два центъра са пробудени при средния индивид и когато те функционират и си взаимодействат правилно, [78] имаме високоразвита в сексуално отношение личност с изразени творчески дарби в някоя област на изкуството. Когато центърът аджна се активизира заедно с неговата екстернализация – хипофизата, и когато връзката между трите центъра (сакрален, гърлен и аджна) се пробуди и започне да действа в съзнателен синхрон с останалите центрове – в зависимост от лъча, съзнателната цел и тренировката, – едва тогава имаме практически мистик, хуманист и окултист.

Трябва да се помни, че при кандидатите и учениците енергиите протичат между центровете двупосочно – както нагоре, така и надолу:

1. Течението нагоре предизвиква следните Преобразования:

От сакралния към гърления център – физическото възпроизводство се трансформира в художествено творчество.

От центъра на слънчевия сплит към сърдечния център – индивидуалното, емоционално съзнание се превръща в групово.

От основата на гръбнака към теменния център – материалната сила се преобразува в духовна енергия.

От всеки отделен или от всичките пет центъра по дължината на гръбнака към центъра аджна – некоординираният живот се трансформира в интеграция на личността.

От шестте взаимосвързани центъра към теменния център – личностната активност се преобразува в духовен живот.

Това е само едно принципно обобщение, доколкото разглежданият процес не се подчинява на никаква специална последователност, не преминава гладко и не спазва реда, [79] по който бе описан. Той се проточва и обхваща много животи: отначало като несъзнателни трансформации в резултат на горчиви преживявания; по-късно като плод на съзнателни усилия; накрая, когато кандидатът е преодолял повечето етапи от Пътя, този процес става подчертано динамичен и ефективен. Петте лъча, с които ученикът трябва да работи (двата основни формиращи и трите допълнителни), оказват активно влияние; кармичните задължения също помагат

или пречат, като сложността на целия този процес (в сравнително бедния опит на ученика) е толкова смущаваща, че единственото, което той може да направи, е да схване общата идея и да не обръща излишно внимание на подробностите.

2. Течението надолу предизвиква следното Превръщане:

Когато теменният център се пробуди и ученикът започне съзнателно да насочва енергиите към центровете и да управлява своя личностен живот, трябва да бъде приложен научен подход за енергизиране на центровете в точно определен ритъм, който се определя от лъчите, обстоятелствата и кармата. Така всички телесни енергии придобиват правилна духовна активност. Без да разглеждаме целия процес, ще отбележим, че насоченото надолу течение на енергиите грубо може да се раздели на три етапа:

а) Етапът на насищане с енергия (чрез гърления център) на творческия живот се характеризира със съзнателна връзка:

- между теменния и гърления център;
- между тях двата и сакралния център;
- и между тях трите взети заедно. [80]

Правилното осъществяване на тази връзка ще реши индивидуалния проблем с пола, без да налага сдържане и потискане, като се прилага само правилен контрол, което прави от ученика творец в широкия смисъл на думата и следователно – полезен за неговите събратя.

б) Етапът на насищане с енергия (чрез сърдечния център) на така постигнатата съзнателна връзка, се отличава с тясно сътрудничество:

- между теменния и сърдечния център;
- между тях двата и центъра на слънчевия сплит;
- и между всичките три взети заедно.

Това съдейства за установяване на правилни човешки, групови и духовни отношения в цялостното жизнено проявление на индивида. Също както първият етап на регулиране на творческия живот има решаващо значение за физическото тяло, така и този втори етап оказва мощно влияние върху астралния проводник – емоционалните реакции се превръщат в стремеж към служене, егоистичната индивидуална любов се трансформира в групова, след което божествеността започва да управлява живота.

в) Етапът на насищане с енергия (чрез центъра в основата на гръбнака) на цялостния човек се характеризира с ритмично и координирано взаимодействие:

- между теменния център и този в основата на гръбнака;
- между тях двата и центъра аджна;
- и между всичките три взети заедно.

Този последен етап има голямо значение и постига своята завършеност по време на третото посвещение – времето на Преображението.

Виждале как тези три важни думи: **[81] Преобразуване, Превръщане и Преображение** ни насочват към целта – научното разкриване и правилното управление на центровете.” (10 – 213/6)

“Струва ми се, че тези идеи [за **преместването на психологичните проблеми и патологичните резултати**] могат да станат по-ясни за вас, ако посоча няколко факти, отнасящи се до **сакралния център**, който от толкова отдавна ръководи животинския и физическия творчески живот на човека. В процеса на еволюцията сакралният център е преминал през етапи на автоматично безсъзнателно използване, които могат да се открият у съвсем дивия човек; следват етапите на използване под влияние на желанието за удоволствие и физическо задоволяване, където въображението вече играе определена роля; по-късно идва период, когато животът съзнателно се подчинява на сексуалния импулс. Това е нещо много по-различно от първия етап. Сексът става доминиращ фактор в съзнанието. Много хора днес преминават точно през този етап, през който са преминали или предстои да преминат всички от нас в някои от своите прераждания. Следва период на преместване, в който физическото притегляне на секса и потребността от физическо творчество вече не са преобладаващи и силите започват да се събират по-високо – в слънчевия сплит. Там те се контролират много повече от астралния живот на въображението, отколкото от безсъзнателния животински живот или от живота на съзнателното желание. Там тези сили започват да се смесват със силите на самия слънчев сплит и постепенно се издигат към гърления център, като преминават задължително **през сърдечния център**. Това поражда и основния проблем за мистика, който бързо е придобил функционална активност. Той болезнено осъзнава двойствеността на влечението към света и мистичното видение, на божествените възможности и способностите на личността, на любовта вместо желанието и влечението, на божествените отношения вместо човешките. Всичко това все още се интерпретира с понятията на двойствеността. Сексът продължава да стимулира неговото въображение и все още [82] не е заел балансирано място сред останалите човешки инстинкти; в резултат се наблюдава почти патологичен интерес към символиката на секса и към това, което може да се нарече одухотворен сексуален живот. Тази тенденция ясно се илюстрира от многобройни примери в трудовете на значителен брой средновековни мистици. В тях намираме изрази като “Христова невеста”, “небесен брак”, описания на Христос като “небесен жених” и много други подобни символи и фрази. В Песента на Соломон вие ще намерите мъжката интерпретация на същия този сексуален подход към душата и нейния всеобхватен живот.

Тези и други далеч по-неприятни примери на сексуална психология се редуват с истинско, яркопроявено старание и мистичен устрем, с искрен стремеж към съюз с божественото. Причината за всичко това се крие в **етапа на преместването**. Както виждаме, нисшите енергии са подложени на двуетапно преместване: отначало в слънчевия сплит, а оттам в гърления център. През този период гърленият център все още не е достатъчно активен и пробуден, за да поеме и използва сакралните енергии. В някои случаи те се забавят по пътя си нагоре и временно се задържат в сърдечния център, създавайки феномена на сексуалните пориви (съпроводени от време на време и с определени физически сексуални реакции), на религиозния еротизъм и на принципно нездрави нагласи в резултат на цялата гама от причини, лежащи между повишената сексуалност и фанатичното безбрачие. Второто е точно толкова нежелателна крайност, колкото и първото, и води до много тежки последици. Често в случаите на мистици от мъжки пол е налице свръхразвито сексуално проявление на физическо равнище, извращения от различен характер или открита хомосексуалност. В случаите на жените се наблюдава силна превъзбуда на слънчевия [83] сплит (вместо сакрална активност) в резултат от което се появяват проблеми от типа на гастрит, нездравео въображение включващо в себе си цялата палитра от безхарактерна похотливост до явни форми на сексуално безумие, често проявявани заедно със силна привързаност към религията. Искам да напомня, че доколкото този наш раздел е посветен на патологиите, аз се докосвам до горните неприятни теми само по необходимост. Много усложнения биха могли да се избегнат, ако още през ранните етапи от мистичното развитие се осъществи правилно ръководство на менталния живот и откровено разясняване на разглеждания процес. Нагласата на проходащите мистици много напомня интереса, който подрастващите проявяват към секса и религията. В дадения период от нашето развитие тези две теми са тясно свързани. Ако възпитателите, родителите и всички, които са загрижени за възпитанието на младежта, могат да й предоставят правилна помощ, някои от толкова разпространените днес нежелателни тенденции никога не биха прераснали в навици и в състояние на мисълта, както това става сега.” (8 – 530/2)

“Каналът на приближаване (или низхождане) е следният:

а) От волевия аспект на монадния живот към това ниво на съзнание и енергия, което наричаме равнище на висшия ум.

б) От висшия ум към венчелистчетата на познанието на егоичния лотос.

в) От тези вихри на силата към по-нисшия или конкретен ум (с който обикновено си служи средният интелигентен човек), после към гърления център и оттам направо към сакралния център (центъра на творчеството и възпроизводството на физически план). Оттук енергията отново се издига към гърления център, където творческият физически импулс се преобразува в художествено или литературно творчество под една или друга форма, а по-късно – в умения да се създават групи и организации, способни да изразяват някои излъчвани от Ума на Бога мисли и идеи, които изискват бързо спускане и разпространение по Земята.” (8 – 390) [84]

“Нека ученикът пренесе огъня от нисшия триъгълник към висшия и да пази това, което е създадено от огъня на средната

точка.

Това е препоръка към посветения да контролира сексуалния си импулс и да премества огъня, който сега най-често витализира органите за възпроизводство, към гърления център, като по този начин развива творчество на ментален план с посредничеството на ума. Това, което се сътворява, трябва обаче да бъде подхранвано и поддържано от природната любяща енергия, извираща от сърдечния център.

Въпросният нисш триъгълник е съставен от:

1. Слънчевия сплит;
2. Основата на гръбнака;
3. Репродуктивните органи.

Докато висшият, както беше споменато, е очертан от:

1. Главата;
2. Гърлото;
3. Сърцето.

Правилото може да бъде изтълкувано от повърхностния читател като съвет за целомъдрен живот и даване на обет от страна на кандидата за въздържане от всякакво физическо проявление на сексуалния импулс. Това обаче не е така. Мнозина посветени са постигнали целта си, като същевременно естествено и мъдро са поддържали брачни отношения. Посветеният се ръководи от особена умствена нагласа, според която всички форми на проявление са божествени, а физическият план е също такава форма на божествено изражение, както и [85] всеки от по-висшите планове. Той разбира, че по-нисшата изява на божественото трябва да влезе под съзнателния контрол на вътрешната божественост, че всяко действие и постъпка би трябвало да се държат в юзда и да се обуславят от стремежа за изпълнение на дълга, а физическият носител да бъде използван така, че това да е от полза за групата и в помощ на духовния ѝ напредък, както и да съдейства за най-доброто изпълнение на закона.

Не може да се отрече, че на определен етап човек може да бъде посъветван да усъвършенства контрола по дадена линия чрез временно въздържание, но това е само междинна цел, която ще бъде последвана от етапи, когато (след като контролът вече е постигнат) човекът ще проявява в съвършенство атрибутите на божествеността чрез физическото тяло и всеки център ще бъде използван нормално и разумно, съдействайки за изпълнение целите на расата.

Нерядко посветени и Учители участват в брачни отношения и изпълняват нормалните си задължения на съпрузи, съпруги и домакини, но всичко е контролирано и регулирано от целта и намерението и никой не е доминиран от страст и желания. В свършения човек на физически план всички центрове са под пълен контрол и тяхната енергия е използвана целесъобразно; когато главен фактор е духовната воля на вътрешния Бог, се наблюдава единство в усилието на всички планове и на всички центрове за висшето благо на максимален брой хора.

Засегнахме този въпрос, защото много ученици се заблуждават в тази материя и си изработват умствена нагласа, която води или до пълно атрофиране на цялата нормална физическа природа, или до разпуснатост под предлог за “стимулиране на центрите”, което засилва астралното развитие. Истинският посветен се познава по [86] разумната си и пречистена от грехове нормалност, по последователното си съобразяване с това, което е най-добро за групата, по изпълнението на груповите закони на страната, по себеконтрола и въздържането от всякакви ексцесии, и по примера, който дава на ближните с духовния си начин на живот, с нравствената си чистота и с жизнената си дисциплина.” (1 – 204/6)

“Искам да напомня на учениците, че винаги трябва да имат предвид следните три правила, свързани с пренасянето на енергията:

1. Необходимо е да се извърши пренасяне на енергията от всички нисши към всички висши центрове. Това обикновено става на два етапа. Пренасянето, което се осъществява вътре в личността, се съпровожда с предаване на духовна енергия от резервоара на силата, наричан от нас душа, към човека на физически план. Това става възможно само ако индивидът осъществява нужното пренасяне вътре в себе си. Тези две предавания протичат или в процеса на естествената еволюция, или биват ускорени чрез усилено обучение на учениците от всички степени.

2. В рамките на общо поле на дейност трябва да се осъществят следните пренасяния:

а) Енергията на центъра в основата на гръбнака (органа на личната воля) трябва да се издигне и пренесе по дължината на гръбначния стълб до теменния център, минавайки през центъра аджна.

б) Енергията на сакралния център (управляващ половия живот и органите за физическо творчество) трябва да бъде издигната към гърления център, който да стане надфизически орган на творческата активност.

в) Енергията на слънчевия сплит (органа на самоосъзнаването лично желание) трябва да се издигне към сърцето и там да се преобразува в групово служене. [87]

3. Всички тези центрове се развиват и се задействат на три етапа, като все по-силно обуславят външните аспекти на човешкия живот:

а) Период, когато центровете действат слабо или в полуспящо състояние; формиращите ги и излъчваните от тях сили се движат бавно, в тежък и инертен ритъм; присъщата за всеки център светлина е все още неясна; точката на електричната мощ в центъра (“сърцето на лотоса, или чакрата”, оста на колелото, както това езотерично се нарича в източните учения) е относително неподвижна. В центъра се вливат само толкова енергии, колкото са необходими, за да се поддържа жизнената дейност, гладкото функциониране на инстинктивната природа и способността да се реагира неустойчиво и неинтелектуално спрямо стимулите, идващи от астралния план чрез индивидуалното астрално тяло.

б) Етап на забележимо повишаване на вибрациите и интензитета на силата. Светлината на центровете става по-ярка, а центърът на слънчевия сплит показва особено голяма активност. Независимо от това, целият реален живот на човека си остава съсредоточен под диафрагмата. Центровете над нея са аморфни, нечувствителни и относително пасивни, но все пак точката в центъра е по-динамична и електризирана. На този етап човекът е просто един средноразвит гражданин, който като цяло се подчинява на своята нисша природа и емоционални реакции и който използва своя ум за удовлетворяване на нуждите си. Неговите центрове възприемат предимно физически и астрални сили и само понякога се отзоват на определени ментални импулси. [88]

в) Период, през който се осъществява първото пренасяне на енергията. Той може да продължава много дълго и да заеме няколко живота. Центровете под диафрагмата са напълно пробудени, тяхната дейност е много активна, светлината им е ярка, а тяхното взаимодействие е дотолкова реално, че образува цялостно магнитно поле, което включва в себе си цялата област под диафрагмата и става достатъчно мощно, за да разпространи своето влияние и върху областта над диафрагмата. Слънчевият сплит се превръща в доминиращ орган, измествайки ролята на сакралния център, който толкова дълго време е управлявал битието на животинската природа. Сега той приема енергиите отдолу, поглъща ги и бързо започва своята дейност по тяхното насочване и препращане към по-висшите центрове. При това положение човек става високоинтелигентен гражданин и стремящ се. Той осъзнава дуализма на своята природа (както на тази под диафрагмата, така и на онази над нея) и е готов да тръгне по Пътя на Изпитанията.

г) Етап, през който пренасянето на енергията продължава. Сакралните сили се пренасят в гърлото, а силите на слънчевия сплит – към сърцето. Последното пренасяне все още е толкова малко, че действието му е почти незабележимо. Това е дълъг и много сложен период. Днес повечето хора преминават през периодите “в” и “г”, които се явяват подготвителни за последващ мистичен живот.

д) Период, характеризиращ се с висока активност на сърцето и гърлото. Човекът се проявява като интелигентно съзидателен в една или друга област и постепенно развива групово съзнание. Неговите реакции обаче все още са егоистично мотивирани, макар че в същото време той има цикли на видения и периоди на духовни усилия. Мистичният живот го привлича недвусмислено. Така човек става мистик.

е) Следва втори период на пренасяне, когато центърът аджна (който управлява интегрираната личност) става активен и доминиращ. Животът на чувстването и мистичните усилия с характерните за тях усърдие и сурова [89] дисциплина временно отстъпват на втори план, изместени от интеграцията на личността, личностните амбиции, личните цели и личната изява. Това е правилна и добра промяна, която води развитието към завършен вид. Все пак тя е временна, защото засега мистикът се таи зад външната активност и зад разумните светски усилия, но отново ще се пробуди за жизнения стремеж, когато природата на ума бъде напълно събудена и стане доминираща, когато желанието за ментално удовлетворение бъде наситено, а “Синът Божий е готов да стане и да влезе в дома на Отца си”. В този период виждаме как интелигентно съзидателният, могъщият човек достига зенита на своя личностен живот. Центровете в торса (без тези в главата) действат все по-активно, като центровете под диафрагмата заемат подчинено положение и са под контрола на онези, които се намират над нея. Те се подчиняват на волята на човека, който продължава да бъде управляван от амбиции и честолюбие, от интелектуална целесъобразност и лична изгода, и от онази форма на груповата работа, която му дава възможност да разкрие своя личностен потенциал. Центърът аджна е ярък и мощен; гърленият център е много активен, а сърдечният център бързо се пробужда. [90]

ж) Етап, през който теменният център става излъчващо активен, което се дължи на възобновения (по нов и по-впечатляващ начин) мистичен инстинкт, към който сега се прибавя и интелектуалният подход към действителността. Резултатът от това е двояк:

Първо, душата започва да излива своята енергия във всички етерни (жизнени) центрове и прави това през теменния център.

Второ, точката в сърцевината на всеки център за първи път се задейства истински; тя става излъчваща, сияйна, магнетична и пълна със сила, “засенчвайки светлината на всичко, което я заобикаля”.

Така силите на любовта и волята въвличат всички телесни центрове в регулирана дейност. След това протича последното пренасяне на всички телесни и психични енергии в теменния център и това става чрез пробуждането на центъра в основата на гръбнака. Накрая великите Полярни противоположности, които се символизируют и проявяват от теменния център (органа на духовната енергия) и от центъра в основата на гръбнака (органа на материалните сили) се сливат и от този момент човекът започва да се управлява само свише, от своята душа.” (8 – 522/7)

“В периода на **пренасянето**, когато силите на тялото се намират в състояние на неестествено движение и преобразуване, за мистика и ученика съществува очевидна опасност и сериозен риск, свързани с резултатите от всяко пренасяне, което е постигнато чрез **силов натиск**, а не следва своя естествен път на еволюция. Именно тук се крие една от причините за разместването на пластове и хаоса в съвременния свят. Силите, които сега протичат през масите средноинтелигентни хора (имама [91] предвид образованите индивиди, способни да научават световните новини и да обсъждат глобалните събития и тенденции) формират експерименталната база

за пренасянето на енергията от сакралния център към слънчевия сплит. Това неизбежно води до хаос, превъзбуда, протест и много други проблеми.” (8 – 542)

“Четвъртият закон [или Законът за Магнетичния Контрол] има в наши дни първостепенна важност по отношение на човешката еволюция. Целта на човешките стремежи е този закон да се спазва, като заедно с това бъде поставен в служба на развитието. Според него сексуалното проявление (такова, каквото сега го познаваме) трябва да се трансформира и издигне нагоре; сексът е изява на Закона за Привличането само на физическо равнище – той е проява на закона както в човешкото, така и във всички останали по-нисши царства. Любовта към всичко живо и привличането, което се реализира в служенето, са едно и също нещо и това се демонстрира от Триадата. Сексуалното проявление, съединяването на двамата, се превръща в обединение на многото в името на служенето, и това ще породи нови идеали и нова, по-духовна раса.” (3 – 584/5)

“Опасността от прекаленото стимулиране на половите органи теоретично е добре известна и днес аз нямам намерение надълго да се спирам върху нея. Искам обаче да подчертая, че тази опасност е съвсем реална. Причината се състои в това, че при прекалено стимулиране на въпросните центрове, вътрешният огън следва линията на най-малкото съпротивление, която съответства на поляризацията на расата като цяло. Затова обучаващият се трябва да извършва двuasпектна дейност:

а) Да оттегля своето съзнание от тези центрове, което никак не е лесно, защото изисква преодоляване на резултати, натрупани в хода на многовековно развитие.

б) Да насочва вниманието на творческия импулс към менталния план. Ако успее да направи това, той ще насочва активността на божествения огън към гърления център и към съответния център в главата, а не към нисшите органи за размножаване. Оттук става ясно защо (освен в случая на много напредналия индивид) човек не трябва в ранните си години да отделя много време за медитация. Мъдрото древно правило на брахманите гласи, че той трябва да отдаде младите си години на [92] дома и семейството и едва когато е изпълнил своя човешки дълг, може да избере живот на поклонник. Това правило важи само за средните хора. При напредналите Егота, учениците и стремящите се то се променя и изисква всеки от тях сам да открие и приеме правилното решение.” (2 – 106)

7. КУНДАЛИНИ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

“Скритият (или вътрешен) огън дава онази вътрешна топлина, която позволява на Слънчевата система да сътворява всички форми на живот. Именно тази вътрешно присъща топлина предизвиква плодородието, свойствено за човека, животното или растението. [93]

Скритият човешки огън, топлината вътре в тялото на човека, е причина за образуването на други форми на живот, такива като:

1. Клетките на физическото тяло.
2. Организмите, хранещи се от скритата топлина.
3. Себевъзпроизводството в други човешки форми – основата на сексуалната функция.” (3 – 53)

“Ако човек със силата на волята си или чрез свръхразвитие на менталната страна от своя характер придобие властта да смесва тези огънове на материята и да ги устремява напред, той се излага на опасността от маниакално заслепление, безумие, физическа смърт или друго сериозно заболяване на някоя част от тялото; той рискува, също така, да превъзбуди сексуалния си импулс чрез рязкото изблискване на силата нагоре или чрез силовото насочване на нейното излъчване към неподходящи центрове. Причината се крие както в това, че веществото на неговото тяло все още не е достатъчно чисто, за да издържи обединяването на огньовете, а гръбначният канал е замърсен и блокиран, поради което действа като бариера, връщайки огъня обратно надолу, така и в обстоятелството, че пламъкът (обединен от силата на ума, но при отсъствие на съответен приток от духовния план) позволява проникването чрез горящия етер на нежелателни външни сили, потоци и дори същества. Това разрушава, разбива и разкъсва всичко, което е останало от етерното тяло, от мозъчната тъкан и дори от самото плътно физическо тяло.” (3 – 126) [94]

“Говоря за това толкова подробно, защото практиката на дихателните упражнения определено **раздвижва** силите, които протичат през “надисите” [силовите нишки], и често ги реорганизира преждевременно. Така се ускорява процесът на разрушаване на стените, които отделят четирите сили от петата енергия, и се ускорява изгарянето на защитните етерни паяжини по дължината на гръбнака. Ако това стане по време, когато животът е съсредоточен под диафрагмата и човекът все още не е станал дори стремящ се, то ще предизвика свръхстимулация на сексуалния живот, съчетано с отваряне към астралния план, което ще доведе до много физически усложнения и заболявания. В окултен смисъл това “освобождава нисшите огънове и човекът бива изгорен от техния пламък” още преди да се е превърнал в мечтания “горящ храст, който вечно пламти, без да изгаря”. (8 – 595). [95]

8. БОЛЕСТИ И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

„Нека преди всичко разгледаме основния постулат, че болестите и физическите слабости не са резултат от неправилно мислене. По-скоро те са следствие от пълната липса на мислене или са обусловени от неспособността да се следват фундаменталните закони, които царуват в ума на Бога. Един нагледен пример за такава неспособност е фактът, че човекът, бидейки част от природата, не се подчинява на основния закон за Ритъма, който управлява всички природни процеси. Много от проблемите могат да бъдат обяснени именно с неспособността да се спазва законът за Периодичността и с произтичащата оттук употреба или злоупотреба с половия нагон. Вместо да бъде управляван от цикличното проявление на сексуалния импулс и да подчини своя живот на определен ритъм, съвременният човек нарушава всяка периодичност, с изключение може би на женските цикли, на които също не се обръща дължимото внимание. Мъжът вече не се подчинява на никакви ритми и се намесва дори в цикличността, управляваща женското тяло, която (ако е правилно разбрана) може да въведе ред в половите контакти, включвайки естествено и мъжкия импулс. Неспособността да се живее според закона за Периодичността, който да вземе и човешките апетити под цикличния контрол, е една от основните причини за болестите и доколкото тези закони действат в ментален план, би могло с основание да се твърди, че тяхното нарушение има ментална (мисловна) основа. Това би било вярно, ако расата беше умствено развита, но случаят не е такъв. Модерният съвременен свят става свидетел на тоталното нарушаване на тези ментални закони и в частност на закона за Циклите, който определя приливите и отливите, контролира световните събития и влияе на всички индивиди, като формира у тях навици за ритмичен живот, а това е една от главните предпоставки за добро здраве.” (10 – 89) [96]

“За трите основни, наследени от миналото заболявания, може да се каже, че *сифилисите* (социалните) болести са наследство от ексцесиите, извършени в лемурийската епоха. Те са с толкова древен произход, че самата почва е пропита с микробите на тези болести – факт, напълно игнориран от съвременната наука. От незапомнени времена хората са страдали от тази група инфекции, умирали са, били са погребвани и така в земята се е внасяла поредната доза зараза. В лемурийските времена жизненият акцент е падал върху развитието, използването и контролирането на физическото тяло, плюс неговото възпроизвеждане и увековечаване. Именно в тези времена са възникнали злоупотребите с половия живот, което е било в известен смисъл основното първично зло. Древните легенди (още от най-ранните скрижали и летописи) са пълни с намеци за този факт. Има множество невярно изтълкувани свидетелства и ако хората успеят правилно да преведат и прочетат древните летописи, те ще открият пътя към спасението, защото ще владеят разбирането на скритите причини.

Ракът от своя страна е подарък, който съвременното човечество е получило от атлантическата цивилизация. Бичът на тази болест е бил един от основните фактори, довели до опустошаването на древната Атлантида. Корените на това страшно зло са скрити дълбоко в емоционалната природа (сферата на желанията) и се намира в астралното тяло. Ракът донякъде е резултат от **реакцията** на човека спрямо многото болести, свързани с половия живот, толкова необуздан в късните лемурийски дни и ранната атлантическа епоха. Шокирани от страшните последствия на множеството болести, избуяли върху плодородната почва на лемурийския начин на живот (т. е. върху необуздания и безразборен полов живот), тогавашните хора потърсили спасение в потискането на естествения поток на желанията – потока на живота, който се проявява чрез центровете за възпроизвеждане и зачеване – което [97] на свой ред довело до другото бедствие. Ракът по принцип е болест на потискането, също както сифилисните заболявания са резултат от свръхизявата и презадоволяването на един от основните телесни механизми.” (10 – 58/9)

“...Великият изначален грях в лемурийските времена е бил сексуален по своята природа и се е обуславял не само от вродените тенденции, но и от изключително многобройното население на тази цивилизация и близката ѝ връзка с животинското царство. Произходът на сифилисните заболявания датира от тази епоха.

В умовете на невежите битува ”възхитителната” идея, че примитивните раси са били застраховани от този тип зараза и че многобройните венерични заболявания са проблем предимно на развитите цивилизации. От окултна гледна точка това не е вярно и истинското знание ще опровергае подобни твърдения. В детството си расите са злоупотребявали с безразборни полови връзки и са се отдавали на редица извращения, за които в една от най-древните книги, запазени в архивите на Учителите, четем: “Земята взе своята дан и земя към земя, поругана и нечиста, се върна в земята; така порочният живот проникна в изначалната чистота на древната майка. Порокът лежи дълбоко в почвата, като понякога приема форма и само огънят и страданието могат да очистят майката от това зло, с което я дариха децата ѝ “.

Лемурийската раса на практика се е самоунищожила в резултат на злоупотреба със сакралния център, който по онова време е бил доминиращо активен. В атлантическата епоха главна цел на “нахлуващия огън” е станал центърът на слънчевия сплит. Ако работата на Йерархията в лемурийските времена е целяла да научи младото човечество да разбира природата, значението и смисъла на физическия носител, [98] то в следващата раса вниманието е било пренесено върху емоционалния проводник, а в нашата арийска раса с предимство се стимулира умът...

Успоредно с активността на Великата Бяла Ложа, своята дейност са развивали и тъмните сили. Тяхното влияние е минавало през сакралния център и е довело до порочна ситуация, при която жизнената устойчивост на човешкото тяло е била намалена за сметка на прекалено засилената сексуална потребност, изкуствено предизвикана от черната ложа чрез стимулиране на сакралния център; така са се появили много отвратителни брачни съюзи и широки порочни връзки.

Тогава планетарният Логос е наложил един нов велик природен закон, изразен (много неточно) с думите: “За греховете в които е грешна, душата ще умре”. По-правилно е било да се каже: “Този, който злоупотребява с построеното, ще го види лишено от вътрешни сили”.

Подчинявайки се на порочните импулси на животинската си природа, представителите на лемурийската раса постепенно са започнали да боледуват от най-ранния вид венерични заболявания; в крайна сметка цялата раса е била покосена от тях и е измряла – природата е взела своята дан, като е поставила безжалостна цена. Ще попитате как тези ранни обитатели на нашата планета могат да бъдат държани отговорни за своите действия, след като няма грях там, където липсва усещане за отговорност и съзнание за вина. В онези древни времена Йерархията е имала специфични методи за обучение на детските народи, напомнящи тези, с които едно малко дете днес може да бъде научено да се въздържа от някои вредни физически навици. Човечеството тогава е било в състояние да различава порока, защото последствията от него са били физически видими и лесно са се разпознавали. Наказанието е било очевидно, а резултатите незабавни: Учителите на расата са следили причината и следствието бързо да се разпознават. [99]

Именно по това време се появяват и първите зачатъци на семейната институция, разглеждана като противовес на безразборните полови връзки; създаването на семейство се превръща в цел за най-развитите индивиди. Това е била една от първите задачи на Йерархията и първи опит да се създаде форма на групов активност, която същевременно да носи и първия урок по отговорност. Семейната клетка не е била толкова устойчива като съвременната, но дори нейното сравнително кратко съществуване може да се смята за огромна крачка напред; обособяването на семейството и засилващото се чувство на отговорност непрекъснато са се развивали, за да достигнат своята кулминация в съвременната брачна институция с нейния западен акцент върху моногамията; това е предизвикало западното високомерие във връзка с фамилните черти и родословията, интереса към генеалогията и родовите отношения, както и пълния ужас на западния мислител пред сифилисните болести, които поразяват семейството и неговото потомство.

В наши дни се наблюдават две много интересни тенденции. Първо, семейната единица по целия свят се разпада като следствие от войните и частично в резултат на съвременните възгледи за брака и развода. Второ, откриват се нови, ефикасни средства за лечение на венеричните заболявания, което може да направи хората по-безразсъдни. Когато тези средства станат достатъчно съвършени, те ще спасят расата от социалните болести и след смъртта телата ще се връщат в почвата освободени от тази чума, заразявала земята в продължение на хилядолетия. Така почвата постепенно ще се прочиства, а разпространяването на кремацията като практика ще ускори този процес. Изстреблението с огън по време на военни действия също ще даде своя ефект, като в течение на следващите хилядолетия проблемът със сифилиса (наследен от Лемурия) ще бъде решен както за почвата на планетата, така и за човешкото семейство. [100]

С течение на вековете човечеството постепенно навлязло в атлантическия етап от своето развитие. Съзнателният контрол върху физическото тяло паднал под прага на съзнанието; в резултат етерното тяло станало по-могъщо (факт, който често се игнорира) и

физическото тяло започнало все по-често да реагира като автомат, управляван от внушенията и импулсите на постоянно укрепващата природа на желанието. По това време стремежите стават нещо повече от прост отговор на животинските физически потребности и примитивни инстинкти; те вече се насочват към неприсъщи на тялото обекти и цели, към материално притежаване на това, което бидейки видно и пожелано, би могло да бъде присвоено. Както в лемурийските времена основният грях (ако това въобще може да се нарече грях предвид нищожния интелект на тази раса) се е състоял в злоупотребата със секса, така по времето на Атлантида основният грях на хората е била кражбата – всестранно и повсеместно разпространена.” (10 – 227/231)

“Дотук разглеждах желанието (потиснато или необуздало) само в най-широк контекст. При потискане на желанията, какъвто е случаят при много от кандидатите, са възможни всякакви болести – рак, белодробни и чернодробни смущения, туберкулоза. Да, болестите като резултат от потискане са многобройни и сериозни, както виждате от това изброяване. От друга страна, ако желанието е необуздало и безконтролно и отсъства всякаво потискане, се развиват редица болести от сифилисен характер, хомосексуализъм, възпаления, треска. Типът на заболяването зависи от темперамента на човека, а той пък [101] се определя от качествата на неговия лъч. Хората от различните лъчи са предразположени към различни разстройства.” (10 – 66)

“Един от основните източници на рака е свързан със сакралния център, а следователно с половите органи. Такъв е проблемът с потискането на половия живот от добри намерения и всички свързани с тях съображения. Тук имам предвид онези заблудени кандидати, които (в духа на Средновековието) приемат учението като манастирско и безбрачно и избират пътя на най-малкото съпротивление. В онази епоха сексът е бил представян като зло и безнравствено нещо и като източник на огромно безпокойство, за който дори не трябва да се споменава. Вместо разумно управляване и преобразуване на тези нормални реакции в творческа активност, те са били жестоко потискани, като на мислите за половия живот е отказвана всякаква изява. Доколкото обаче енергията е продължавала да следва мисълта, този особено магнетичен тип сила е привличал към себе си голямо количество клетки и атоми, което в крайна сметка е водело до образуването на толкова разпространените днес тумори, новообразувания и ракови метастази.” (10 – 239)

“... Разстроеният полов живот или състояние, при което неженен човек е лишен от нормално извяване на този естествен и универсален процес, който за него си остава загадка (и в същото време е постоянна, макар и подсъзнателна тема за мислене), често води до: [102]

а) Силна загуба на жизненост с последващо бързо влошаване на здравето, което е характерно за т. нар. “стара мома” и “стар ерген”. Излишно е да напомням, че има много неженени хора, които са постигнали здрав поглед върху живота и не попадат в тази категория.

б) Постоянен стремеж към привличане вниманието на противоположния пол, докато това не се изроди в нервна и нездрава тенденция.

в) Развиване на хомосексуални навици или такива извращения, които деформират живота на много интелигентни хора.

г) Склонност към туморни заболявания (злокачествени и други), които поразяват органите за възпроизводство и изискват хирургична намеса.

Съществуват и други възможни последствия, върху които нямам намерение да се спирам. Вече споменах достатъчно, за да покажа опасността от чувството за безсилие и неудовлетвореност или от нездравия (дори и ако е неосъзнат) интерес към секса. Всичко това може да се прояви и като мечтателен живот, който тясно обединява мозъка, ума и органите за възпроизводство и доказва, че астралните желания пробуждат физически апетити; така се илюстрира и моето твърдение, че физическото тяло откликва автоматично – дори несъзнателно по време на сън – на астралния контрол. Изцелението, както знаете, се състои в пълнокръвния и творчески външен живот, който носи полза на събратята, а не трансмутира сексуалния стремеж в някаква форма на творческо мислене, откъсната от реалностите на външния план от човешкия живот.” (10 – 562/3)

“Определени астрални енергии са излъчвани от някои планетарни форми, които засега не съществуват нито като [103] физически планети, нито в етерния свят, но които са заключени в силовото поле на нашата Слънчева система. В планетарен смисъл те представляват две групи живот:

Първо, това са астралните обвивки на разпадналите се планети, които могат да се видят от посветените (тези планети все още се въртят около Слънцето, но изчезват бързо). Луната ще попадне в тази група след пълното разрушаване на нейната видима външна форма.

Второ, това са астралните форми на онези малки слънчеви животи, намиращи се върху дъгата на еволюцията, които бавно приемат форма, но все още нямат етерно тяло и до края на този световен период няма да успеят да придобият физическо тяло. Тези две групи съответстват (в планетарен мащаб) на превъплъщаващите се хора, на онези, които са се оттеглили и бавно губят своето тяло преди новото си прераждане, както и на тези, които завинаги са изоставили своите обвивки.

Много близо до нашата Земя има две такива астрални форми, които бързо се “разлагат”, ако можем така да се изразим, но все още имат голямо влияние. Поради своята близост, те предизвикват сред хората два типа желания или астрални тенденции. Едната е причина за голяма част от инстинктивната жестокост, присъща на децата и на определен тип хора, а втората въздейства на половия живот и предизвиква онази склонност към извращения, която е в основата на цял ред съвременни проблеми. Садистичните наклонности и половите извращения се подхранват до голяма степен от тези отмиращи астрални излъчвания. В древността тяхното влияние е било още по-силно, защото са били по-близо до Земята, отколкото сега; оттук, ритуалната жестокост и ужасите, характерни например за Содом и Гомор. Тяхната мощ бързо намалява, но е добре да се помни, че те въобще не биха могли да ни повлияят, ако в самото човечество

не съществуваха определени инстинкти, върху които тези енергии да могат да въздействат. Трябва да се знае също така, че в Лемурийската [104] епоха те са имали конструктивно влияние, защото по това време урокът за секса и разумното приемане на болката са влизали в плановете на тези, които са се стремели да издигнат животинския индивид до човешкото съзнание – не до съзнанието за душата и дори не до самосъзнанието, което е било нереална цел през тези толкова ранни времена.” (4 – 312/3)

“Основната причина за тъжния живот, отдаден на блянове и съновидения, във всички случаи е безизходицата или неспособността на душата да наложи желанията и замислите си върху своето оръдие – човека. Тези чувства на безсилие се делят на три категории:

1. Сексуална безизходица. Този тип психотравма в много случаи, особено при посредствените хора, води до надценяване ролята на секса, до неконтролиран сексуален мисловен живот, до (често неосъзнавана) сексуална ревност и до физическа недоразвитост.

2. Потискане на амбициите. Тази фрустрация заприщва жизнените ресурси, предизвиква постоянно вътрешно раздразнение, завист, ненавист, тъга, омраза, силна неприязън към успелите в живота, и е причина за различни ненормални прояви.

3. Потискане на любовта. Психологът би отнесъл това явление към някоя от формите на сексуална неудовлетвореност, но езотеристите разглеждат този въпрос по друг начин. Човек може да изпитва пълна сексуална удовлетвореност или пълна свобода от всякакви желания и все пак ориентираната навън магнетична любовна натура на субекта може да се прояви поради липса на отговорно чувство.

Там, където са налице тези три типа потискане, често се наблюдават ярки, нездрави сънища и блянове, различни физически отклонения и постоянно задълбочаващо се чувство на нещастие.” (8 – 496)

“Когато например сакралната енергия се издигне към слънчевия сплит, ще се появят много болести, свързани [105] с чревния тракт. Когато енергията на малките центрове, които се намират под диафрагмата (но не по дължината на гръбнака) се издигне към центъра на слънчевия сплит, често се наблюдават неприятности с жлъчния мехур и бъбреците. Окултно казано, всеки процес на издигане или “подем” автоматично предполага **смърт**. Тази смърт разрушава атомите около най-близките до центъра органи и предизвиква преждевременни неразположения, заболявания и разпад, защото **смъртта не е нищо друго освен разпад и оттегляне на енергия**. Когато науката за предаването на енергията от нисшите центрове към висшите бъде усвоена, проблемът за смъртта ще се осветли и ще се появи истинската Наука за Смъртта, която ще освободи расата от страха.

На този етап учениците трябва да отделят време и внимателно да изучат:

1. Областите, контролирани от петте центрове по дължината на гръбнака и от двата центъра в главата.

2. Трите основни точки на преместване – слънчевия сплит, гърления център и центъра аджна в главата. Сърдечният център и висшият теменен център са важни (от гледна точка на преместването) единствено за посветените.

3. Подвижното и променливо състояние, предизвикано от процесите на пробуждане, преместване и съсредоточаване на енергията в по-висок център. Тези три основни видове дейност се обуславят от следните междинни етапи, характеризиращи се със:

а) Активно излъчване от страна на нисшия център;

б) Отзивчивост на нисшия център спрямо магнетичното притегляне на висшия; [106]

в) Взаимодействие между висшия и нисшия център, отначало обуславяно от ритмично отблъскване и привличане, което е отражение на въздействието на противоположностите в живота на човека;

г) Съсредоточаване на нисшата енергия във висшия център;

д) Контрол върху нисшия център (или центрове), осъществяван от по-висшите фокусни точки на енергия и тяхното ритмично взаимодействие.

Между всички тези етапи съществуват повече или по-малко значими “кризисни точки”. Тази интензивна вътрешна дейност, протичаща постоянно в субективния живот на човечеството, дава както добри, така и лоши ефекти, плюс различни психични и физиологични реакции. Сегашното масирано преместване на сили от сакралния център към този на слънчевия сплит е причина за много от физическите проблеми на расата. Бавното протичане (в мащабите на човечеството) на сакрална сила към слънчевия сплит води до онова явление, което понякога бива наричано “самоубийство на расата” и което принуждава много правителства да се борят с рязкото понижаване на раждаемостта в своите страни.

Това кратко описание на трите вида дейност, която постоянно протича в човешкото тяло, ще ви даде известна представа за напрежението, в което се труди всеки човек, и ще обясни голяма част от дискомфорта и болестите, срещани в онези части на тялото, които се управляват и контролират от конкретния център. Към вече казаното искам да добавя и следното:

1. Голямата активност на **сакралния център** често предизвиква болести и физиологични отклонения, свързани с половите органи (както при мъжете, така и при жените). Тези проблеми могат да се разделят на два типа: [107]

а) Едни, на които се изложени обикновените хора и които са добре известни на лекарите, хирурзите и психолозите.

б) Други, които са резултат от превъзбуда при успешен опит от страна на мистика да приема от енергията на висшите центрове и от източници, разположени извън човешките обвивки.

2. При всички случаи на преместване на енергия, предизвиканата от нея голяма активност може да стане причина за различни напрежения и реакции, водещи до запущвания, възпаления и болести на органите, върху които енергията е въздействала. Именно това

става сега със сакралния център и с този на слънчевия сплит. Жлезите в коремната област – главните и второстепенните, ендокринните и лимфните – са подложени на голямо въздействие и благодарение на своята свръхчувствителност (или казано езотерично) “непълноценност поради абстрактност”, се превръщат в богат източник на всякакви усложнения.” (8 – 548/551)

“... Аналогично на това, ако сегашната раса постигне правилен емоционален контрол, ще станем свидетели на постепенното изчезване на раковите заболявания. Казвам **правилен** емоционален контрол, защото волевото потискане на желанията **не означава** правилен контрол. Пряката причина за раковите заболявания при мъжете и жените е различна, въпреки че основната предпоставка (опитът за контрол над половите изяви чрез обуздаване природата на желанието) остава еднаква и за двата пола. В епохата на атлантите, когато жизненият акцент е стоял в сексуалната сфера, жените (излагайки се на опасност при раждането на децата) масово въстанали срещу тази форма на жизнена реализация и съсредоточили потискането главно [108] в сексуалната област. Те обаче не страдат от сдържането на чувствено-емоционалните си импулси толкова силно, както мъжете, които по принцип са склонни към по-строг емоционален самоконтрол (като правят изключение само за сексуалната си реализация). Така общата сума от потиснатите жизнени тенденции при мъжете се оказва като цяло по-голяма от тази при жените и в резултат на това, ако може да се вярва на статистиката, мъжкият пол страда по-често от рак, макар това да е една ужасна болест, от който се боят всички.

Ключът към лечението на рака е в тайната на правилната **трансформация** и това все някога ще бъде осъзнато. Тази фраза не е само символична; тя носи технически, научен смисъл и след време това също ще бъде признато. Пълният имунитет към туберкулозата ще се роди след разкриването на тайната за **правилно ритмичния начин на живот** и за правилно пропорционалния акцент върху всички фази на живота. Избавлението на расата от бича на социалните болести, от своя страна, се крие в тайната за **правилното разбиране на времето и циклите** и периодичното зачатие и възпроизвеждане.

Следователно, сифилисните заболявания ще изчезнат последни, тъй като първи са започнали да поразяват човешкия род. Туберкулозата вече изчезва. Вниманието на специалистите сега е насочено към лечението на рака.” (10 – 60/1)

“Веднага след смъртта, особено ако е извършено кремиране, човекът в своето кама-манасно тяло се осъзнава и реагира на новото си обкръжение почти както е правел това приживе спрямо физическия план...

Трябва ли отново да напомням, че сега вече не съществува физически мозък, който да откликва на излъчваните от вътрешния човек импулси, както и че **пол** (като физическо понятие) не съществува? Би било добре, ако спиритистите помнеха това и осъзнаваха абсурдността и невъзможността на духовните бракове, широко прокламирани и практикувани от някои техни школи. Човекът в своето астрално тяло вече е свободен от чисто животинските си импулси, които са съвсем нормални и правилни във физическия план, но сега нямат никакво значение за пребиваващата в камично тяло индивидуалност.” (10 – 490/1)

9. ХОМОСЕКСУАЛНОСТ

“В наши дни един от основните проблеми за психолога (и в по-малка степен за медика) е бумът на хомосексуализма – както женски, така и мъжки. Чуват се аргументи, че това ненормално развитие и интересът към тази отвратителна тенденция се дължат на факта, че расата се превръща в андрогенна и постепенно се ражда “хермафродитът на бъдещето”. Това **не** отговаря на истината. Хомосексуализмът е наследен порок, “отживелица” от сексуалните ексцесии на лемурийските времена. Човешките “АЗ”-ове, които са се индивидуализирали и въплъщавали в този огромен период от време, сега се изявяват като носители на хомосексуалната тенденция. В онези древни времена сексуалният апетит е бил толкова голям, че нормалните полови отношения не са удовлетворявали ненаситното желание на **напредналия** тогавашен човек. Силата на душата, нарастваща в хода на индивидуализацията, се е насочвала към стимулиране на най-ниските центрове. Това е довело до практиката на забранените контакти. Мнозина от тези, които в лемурийската епоха са практикували въпросните методи, сега са във въплъщение и техните древни навици продължават да ги владеят. Те са достигнали достатъчно далече по еволюционния си път и могат да се възползват от лекарството, което вече е готово за тях, стига да го пожелаят. Тези хора са в състояние сравнително лесно да пренесат сексуалния си импулс в гърления център и да станат в най-голяма степен творчески личности, като се научат да чувстват и използват енергията, насочвайки я към правилна и конструктивна циркулация. Мнозина от тях вече започват да правят това автоматично. Известно е, че сред т. нар. “артистични” натури хомосексуализмът е много разпространен. Казвам “така наречените”, защото **истинските** творци не стават жертва на зловещите древни навици. [111]

Хомосексуализмът има три разновидности:

1. Практика, **продължение на древните порочни навици**. В наши дни това е основната причина и тя показва:

- а) индивидуализация на тази планета, тъй като индивидуализираните се в лунната верига не са податливи към тази опасна склонност;
- б) сравнително високо еволюционно развитие на тези лемурийски “АЗ”-ове, които са се поддали на това изкушение;
- в) системно изучаване на сексуална магия плюс постоянна и неутолима полова страст.

2. Подражателен хомосексуализъм. Хората от различните класи са подражавали на своите най-добри представители (ако мога да използвам толкова парадоксален израз) и така са развили тези вредни навици за полово общуване, от които биха останали свободни при други условия. Това сега е една от преобладаващите причини за хомосексуалността при много мъже и жени, подхранвана от твърде

силно въображение, мощна физическа (сексуална) природа и похотливо любопитство. Това го казвам за сведение. Към тази категория спадат много педерасты и лесбийки.

3. Хермафродизъм (в изключително редки случаи). Тези хора, съединяващи в себе си двата аспекта на половия живот, се сблъскват с напълно реален проблем. Той е наистина голям поради човешкото невежество и неразбиране, отказа да се погледне истината в очите и вредната ранна сексуална практика и обучение. Такива случаи има, дори ако техният брой е незначителен в сравнение с общия брой на населението. Самият факт на тяхното съществуване е интересен за [112] медицината и предизвиква дълбоко състрадание у хуманния човек и проникновения психолог. Те са изправени пред труден проблем.

...Психолозите, социалните работници, лекарите и всички, които имат отношение към груповата работа, постоянно се срещат с него. Посочените различия в типовите характеристики допълват общото изложение (вж. – “Трактат за седемте лъча”, т. I, стр. 268 – 307, *Проблем за пола*).

...Разгледаните пороци, както е логично да се очаква, се коренят в астралното тяло (тялото на чувствата и усещанията). Точно затова ги поставих на вашето внимание. При анализа би било интересно различните добре известни болести и разстройства да бъдат класифицирани в зависимост от пораждащите ги импулси. Толкова малко от тях са с ментален произход, че е все едно какви възражения ще имат по този въпрос Християнската и Менталната науки. Болестите не произтичат от неправилното човешко мислене, макар че всяко зло може да се усили и утежни при неправилна мисловна нагласа. Повечето от неразположенията, измъчващи средния човек, са породени от астрални причини, от някакво желание, което намира своето проявление в определена форма на активност. Една от най-ярко изразените форми на такава изява е хомосексуализмът. Другите наследявани от хората болести не могат толкова лесно да бъдат разкрити и определени. Мъжът или жената стават жертва на болестта (физическа или психична), но дълбоката болестотворна причина е скрита в далечното минало, което самата жертва, с нейното ограничено знание, не е в състояние да изследва и определи. Всичко, което човекът може да каже е, че по всяка вероятност подбудителният импулс е било желанието. Съвременният облик на човека и спецификата на [113] неговите сегашни страдания са резултат от далечното му минало, а миналото предполага дълбоко вкоренени навици. Те са неизбежно следствие на един от тези два фактора:

- на желание, което определя и доминира действието, или;
- на ментален контрол, насочен към обуздаване дори на нормалните, законни желания.

От казаното дотук вероятно вече разбирате защо се опитвам да привлека вниманието ви към важната роля на чувствено-емоционалното тяло и неговото значение при пробуждането на онези вторични причини, които в настоящия живот се проявяват като болести.” (10 – 62/5)

10. ЛЪЧИ И СЕКСУАЛНА ЕНЕРГИЯ

“Отношението на лъчите към центровете при обикновения стремящ се може да бъде представено по следния начин:

1. Теменен център.....Лъч на Волята или Могъществото; Първи лъч.
2. Център аджна (между веждите) Лъч на Конкретното Знание; Пети лъч.
3. Гърлен център.....Лъч на Активното Познание; Трети лъч.
4. Сърдечен център.....Лъч на Любовта-Мъдрост; Втори лъч.
5. Слънчев сплитЛъч на Предаността; Шести лъч.
6. Сакрален центърЛъч на Церемониалната Магия; Седми лъч.
7. Основа на гръбнака Лъч на Хармонията; Четвърти лъч.

Тези лъчи и съответните им центрове изискват най-внимателно изучаване; темата е дълбока и много показателна. Забележете например, че днес седми лъч управлява и се проявява чрез сакралния център, който контролира половия живот и сътворяването на нови материални форми. Сега този лъч се активизира и преминава през сакралния център, за да организира и предизвика към живот онези нови форми, чрез които ще се прояви целият живот през новия цикъл (разбиран астрологично, периодично и циклично). Това е наложило половият живот да бъде контролиран именно от посочения тип енергия, който е способен да осигури необходимите промени; оттук произтича и един от най-важните резултати от влиянието на навлизащия седми лъч, а именно повишаването на менталния интерес към секса.” (7 – 261/2)

“Интересното е, че именно силата на шести лъч (която храни желанието) е отговорна за много от бедите и проблемите на човечеството, появили се в резултат от опорочаването на целите и функциите на секса. Злоупотребата с тази енергия поражда желания, сексуални смущения, слабост, извращения и едноточностно удовлетворяване на сексуалните и други потребности. Произтичащите оттук сексуални отклонения водят до силна потребност за задоволяването им по правилен ли неправилен начин, но на всяка цена. [115] Резултатите от това варират в най-широки граници: от садистична жестокост и сладострастие, през бракове, основани главно на физическо привличане, та до онези условия и практики, които водят до различните форми на сексуални заболявания. Ключът към този световен проблем е скрит в думите на древното писание: “несъвършенството на Повелителя на Шести Лъч отвори вратата към

неправилния брак между половете”.” (10 – 303)

“Основната функция на седми лъч е да обединява в едно цяло отрицателния и положителния аспект на естествените процеси. В резултат на това той управлява и сексуалните взаимоотношения на всички форми; това е сила, която лежи в основата на брачните отношения, и доколкото този лъч започва да се проявява в нашия световен цикъл, ние се сблъскваме с появата на основните сексуални проблеми – разпуснатостта, нестабилността на брака, разводите, но и в задвижването на онези сили, които с хода на времето ще формират новото отношение към секса и ще утвърдят онази практика, възгледи и морални принципи, които ще определят отношенията между половете през настъпващата Нова Епоха.

Първото посвещение е тясно свързано с този проблем. Седмият лъч управлява сакралния център и издигането на неговата енергия в гърления, т. е. във висшия творчески център; така лъчът слага началото на период с огромна творческа активност, както на материален план чрез стимулиране на половия живот на всички хора, така и в трите свята чрез съответното стимулиране, извършвано когато душата и формата встъпят в съзнателно взаимодействие. Първото основно доказателство за това, че човечеството (в лицето на повечето свои напреднали представители) е преминало през първо посвещение, ще бъде появата на цикъл от съвършено ново творческо изкуство. Този съзидателен порив ще приеме форми, които ще изразяват новите навлизащи енергии.” (11 – 571/2) [116]

“Енергията на седми лъч е мощен фактор на посвещението, ако бъде приложена на физически план, т. е. в процеса на първото посвещение.

Неговото въздействие върху човечеството:

а) Ще предизвика появата на Христово съзнание в повечето интелигентно стремящи се хора;

б) Ще приведе в движение някои относително нови еволюционни процеси, които ще преобразят човечеството (световния ученик) в нов тип човечество (в световен посветен);

в) Ще установи по нов и разумен начин извечно съществуващото усещане за всеобщата взаимовръзка и ще утвърди на физическо равнище правилните човешки взаимоотношения с помощта на добрата воля, която е отражение на волята към добро в първия божествен аспект. Добрата воля е отражение на първи Лъч на Волята или Целта;

г) Ще регулира отрицателните и положителните отношения, а днес това ще бъде осъществено предимно във връзка с половите отношения и брака;

д) Ще засили творческото начало у човека и по този начин ще събуди към живот новото изкуство като основа за нова култура и като определящ фактор на новата цивилизация;

е) Ще реорганизира световните процеси и ще положи началото на нов световен ред. Това без съмнение е в сферата на действие на церемониалната магия.” (11 – 573/4).

“Седми лъч. “Ангелът на Присъствието повдига едната си ръка в небесната синева. Другата ръка той потапя в морето от форми. Така той свързва света на формите и неформения живот. Той свежда небето към земята и издига земята към небето. Това е известно на човека, който стои пред Ангела. [117]

Той разбира значението на изразителния знак, който Ангелът е направил. [Следва фраза, която не може да се преведе на съвременен език. Тя означава онова пълно сливане, което мистиците се опитват да изразят с понятието “брак в небесата”, и което е било изопачено в лъжливото учение за сексуалната магия. Тази фраза, въплътена в изразителния символ, описва пълното единство между външното и вътрешното, между обективното и субективното, между духа и материята, между физическото и същностното].

Двете стават едно. Няма нищо повече за разбиране. Думата се прояви. Работата е завършена. Цялото стана видимо. Магичната работа е извършена. Двете отново са едно цяло. Планът е осъществен. Нито дума не е нужно да се казва повече.” (8 – 47/8)

“Доколкото ученикът от седми лъч разбира задачата, която трябва да изпълни, както и природата на работата, която е необходимо да осъществи, и доколкото той оценява факта, че това е магическа работа във връзка със сътворяването на онези земни форми, които ще въплътят духа на Бога (в наше време за целта е необходимо създаването на нови форми) всеки ученик от седми лъч ще се чувства като свързващо звено, което се намира в сърцевината на съзидателния процес, извършвайки своята част от делото. Ако това бъде дълбоко разбрано и почувствано, настъпва изравняване. След като изравняването бъде постигнато, ученикът трябва да си припомни, че това означава огромен приток на мощ и енергия, идващ към него от двете изравнени точки (от двете съответни посоки), доколкото той се намира в средата. Размислите внимателно над тази истина, защото именно тя винаги предизвиква кризата на седми лъч. Нека изясним какво точно означава тази криза. [118] Ако разглежданият човек мисли единствено за материалното, никого не обича и е егоистично честолюбив, тогава вливащата се енергия ще стимулира личностната природа и той незабавно ще влезе в яростен конфликт с всичко, което наричаме инстинктивна, психична, интелектуална природа. Нерядко обаче, когато те и трите са стимулирани, ученикът се отклонява от центъра и временно бива въвлечен във водовъртежа на магическата работа на ниско равнище – например сексуална магия и различните форми на черна магия. Той е заслепен от красотата на своите подбуди и е излъган от придобитото могъщество на своята личност.” (8 – 376/7)

11. АСТРОЛОГИЯТА И СЕКСУАЛНАТА ЕНЕРГИЯ

“Скорпионът е знак на секса и възпроизводството, а раждането винаги е закономерен резултат от сексуалните отношения. Отецът-Дух и Майката-материя, след като се свържат и слеят в едно, сътворяват Сина. Изпитанията, трудностите и болката на тази ера са симптоми на “влизането в проявление” на новата цивилизация и култура. Те предвещават зараждането на Новата Ера, която се очаква от целия свят. Това ще стане, когато (езотерично казано) енергията на Марс, която е от шести лъч, се преобразува в аналогична по лъч енергия на Нептун, доколкото единият е “обективен и изпълнен с кръв”, а другият е “субективен и пълен с живот”. (9 – 217)

“... Марс е тясносвързан със секса (разбиран като един от аспектите на двойките противоположности) и има способността чувствително да активизира кръвообращението; чрез кръвния поток той активизира, пречиства и стимулира всички аспекти и органи на тялото. Оттук става ясно как изпитанията в Скорпион и активността на Марс са способни да раздвижат цялата нисша природа и да я вдигнат на последен бой, в който личността решително се изправя срещу душата. Марс подтиква световния Арджуна към яростен двубой. Човекът бива изцяло въвлечен в него, а “борбата между половете” се решава в нейния висш аспект чрез конфликта между високоразвитата личност (или природа на формата) и душата, която се стреми да се превърне във висш контролиращ фактор.

Както знаете, цветът, който се приписва на Марс, е червен, и това съответства на цвета на кръвта, откъдето и Марс се отъждествява със страстта, гнева и с чувството за всеобщо противопоставяне. Усещането за двойственост е изключително силно. Оттук и необходимостта целият живот на човека (защото в известен смисъл кръвта е [120] живот) да бъде въвлечен в конфликт, обхващащ абсолютно всички страни от човешката природа; така отново се откроява необходимостта ученикът да издигне своята физическа природа, емоционалната си същност (или природата на желанията) и менталните си процеси в небесните висини. Това ще бъде следствие от победата над “змията на злото” (природата на формата с нейните импулси и изисквания), постигната с помощта на “змията на мъдростта”, както езотерично се нарича душата.

Предвид символичното свързване на Марс с кръвта, водещо до конфликт между живота и смъртта (защото Скорпион е един от знаците на смъртта), е интересно да се отбележи, че Християнството се управлява от Марс. Лесно е за разбиране, че Християнството се ръководи от действащия чрез Марс шести лъч. То е религия на предаността и фанатизма, на голямата смелост и идеализма, на духовния акцент върху индивида с неговите достойнства и проблеми, на конфликта и смъртта. Всички тези характеристики са ни известни от Християнската теология, но преди всичко това е религията, която поведе жестока и често пъти нелогична война срещу секса и всичко свързано с него. Тя отдаваше голямо значение на войнстващото безбрачие (войнстващо там, където се засягаха жените с техните права

и природа), разглеждаше половите отношения като една от основните световни злини и наблягаше на нерушимостта на осветените от Църквата брачни връзки. Всичко това е резултат от вредното или благотворното въздействие на силите на шести лъч върху природата на формите. Така или иначе, влиянието на Марс върху Християнството не е получило достатъчен анализ, но именно то го превърна в откровено войнстваща, често жестока и садистична религия (спомнете си убийствата и мъченията, извършвани в името на Христос – най-изтъкнатия Изразител на Божията любов). Темата за кръвта преминава като червена нишка през учението на християнските теолози, които търсят ключа към спасението в кръвните отношения, а не в жизнения аспект, който кръвта [121] едновременно скрива и символизира. Именно вярата в мъртвия и разпънат Христос управлява Християнството, а не знанието за възкръсналия Учител. Една от причините за тази пародия на истината е, че св. Павел, този велик посветен, преди да получи третото си посвящение, което (както се описва в “Деянията на Апостолите”) е станало по време на неговата дейност, се е намирал под силното влияние на Марс и е роден под знака на Скорпион; изучаването на неговия хороскоп би ви доказало това, ако имаште същата възможност за анализ, с каквато разполагаме ние, които сме свързани с Йерархията. Именно Павел дава Скорпионо-Марсовия уклон в тълкуването и излагането на християнското учение и отклонява идейната му енергия в посока, абсолютно нежелана от неговия Основател. Такъв е често нежелателният ефект от дейността на изпълнените с добри намерения ученици, които продължават работата, след като основателят на някакво йерархично дело премине (чрез смъртта) в другия свят, или след като се отдръпне от своята задача, за да поеме следващи отговорности.” (9 – 211/3)

“Три са изпитанията на Скорпион, които (като се смесват и обединяват на физическо равнище) засягат трите аспекта на човешкото същество. На първо място идват изпитанията на влечението и желанието. Тук се включват естествените пристрастия и склонности, присъщи за животинската природа: секс, физически комфорт и пари, като конкретизирана енергия. На второ място стоят изпитанията, свързани с желанията и астралното равнище. Те са по-фини по своята природа и автоматично влияят върху физическия план; без да са присъщи на животинската природа, те са привнесени в нея от природата на желанието и също са три на брой: страх, ненавист, честолюбива амбиция, или жажда за власт. На трето място идват изпитанията, свързани с нисшия критичен ум: гордост, обособеност и жестокост. Спомнете си, [122] че най-ужасният вид жестокост е не толкова физическа, колкото ментална по своята същност.” (9 – 205)

“Други две несвещени планети – Марс и Плутон, действат във връзка със сакралния център (Марс) и слънчевия сплит (Плутон). Последната планета става активна в живота на човека, едва когато той “започне да живее във висшия смисъл на думата – неговата нисша природа се разтваря в дима и тъмата на Плутон, който управлява нисшата горяща земя, за да може човекът да заживее в истина върху висшата земя на светлината.” (9 – 78)

“Предвид на уравновесяващата му способност, съзвездие Везни може (за разлика от останалите) да бъде по-специфично свързано с проблема за **секса**. Най-често в ума на обикновения, занимаващ се с астрология ученик, сексът се асоциира със знаците Телец

и Скорпион. Това вероятно се дължи на факта, че Бикът (Телецът) често се възприема като символ на нездрави желания и неконтролирани сексуални принципи, докато Скорпион се смята за символ на основните изпитания. За повечето стремящи се, в техните ранни етапи, сексът представлява основен проблем. Езотерично погледнато обаче, половият въпрос ще се повдига и все по-остро ще се поставя за решение именно във Везни, доколкото точно този знак трябва да съдейства за постигне на равновесие между двойките противоположности и за търсене на решение с помощта на здравия разум и чрез откриване на равновесната точка между мъжкия и женския принцип.” (9 – 233)

“Когато, обаче, съзнанието на човека стане открито по такъв начин, че той да бъде в състояние да регистрира ставащото в трите нисши царства на природата, тогава ще бъде дадена повече светлина и информация по този въпрос. Това ще стане в такъв период на човешката история, в който ще доминират Везните и трите божествени аспекта на третото Лице на Троицата (Светия Дух, Твореца), а именно – законът, сексът и [123] парите. Те ще дадат ключа към трите нисши царства.

Законът, естественият закон (външният израз на субективния духовен закон) ще даде ключа към животинското царство; сексът или съзнанието за родственост, ще открие тайните на растителното царство, парите ще открият тайната на минералното царство...Достатъчно е да кажем, че всеки от тези три знака се съотнася с един от следните аспекта на божествения живот:

1. Телец – животинското царство – законът – естественият закон.

2. Везни – минералното царство – парите – конкретно проявление на Закона за Снабдяването...” (9 – 245)

“Венера в нашите умове, дори при елементарна окултна грамотност, означава всичко, което е ментално, което засяга окончателната сублимация (пречистяване, възвишаване), секса и онова, което трябва да се постигне като символичен израз на физическо равнище. Това са основните понятия, за които мислим, когато разглеждаме Венера в съюз с Телец. Тези фактори на проявлението винаги са били свързани с тези две планети, защото те по своята същност са основни, а по своя смисъл са вечно космични. Телецът е един от знаците, криещи определена божествена тайна. В полза на учениците тези четири понятия са обобщени в един древен ръкопис от огромно значение. Той гласи:

“Светите Синове на Ума прегърнаха двамата. Те видяха и разбраха. Така бе роден полът, така бе направена великата грешка. Умът бе обърнат навън. Пред взора се разкри формата, а не животът. [124]

От тъмнината те завикаха силно, светите Синове на Ума. В болката, те завикаха силно. Те погледнаха навътре и разбраха грешката, която извършиха, но не знаеха какво да направят... Господ им отговори и им даде знака на възкресението.”

Разбирате ли значението на това твърдение и неговата фундаментална простота? Позволете ми да ви подсказва. Тройствеността на

земята е била начертана от астролозите така, че да въплъщава идеята на равнините (Телец), пещерите (Дева) и скалите (Козирог). Може да се каже, че тези пещери съществуват в скалите дълбоко под равнините. Говоря фигуративно и със символи. От скалната пещера излиза Христос и тръгва по равнините на Земята, като “не познава жена”. Формата повече не го задържа, защото той я е преодолел в дълбочина. В пещерата на Посвещението струи светлината на възкресението, когато камъкът на входа е махнат. В подземията на Храма дълбоко в каменистата местност човешкото същество върви от живот вътре във формата към смъртта на формата. Но на същото това място струи нов живот, носейки със себе си свежест и освобождение; старото си отива и тъмнината се превръща в светлина.” (9 – 384/5).

“Казвали са ни, че Стрелец управлява както бедрата, като основен център на физическа мощ и защитна сила, така и сакралния център, който генерира енергия за използване творческите сили на физическия живот. В символичен план това също е вярно. В Стрелец ученикът трябва да открие за себе си две неща: че трябва да осигури развитието на силата и нейното движение напред по Пътя, като същевременно придобива умения да твори във висш духовен смисъл. Това засяга отношенията между сакралния и гърления център. При ученика, който започва своя опит в Стрелец, тези висши сили се намират в [125] зародишно състояние, но те ще стават все по-развити и мощни в процеса на неговото периодично завръщане и усвояване на нов жизнен опит в този знак.” (9 – 191).

12. ДЕВИ И СЕКСУАЛНА ЕНЕРГИЯ

“... Следващата причина за днешното плачевно състояние в света (и особено в сферата на секса) се крие във факта, че тези единици от човешкото семейство, които дават своя принос за утвърждаването именно на този център от седемте центъра на [Планетарния Логос] на този етап често са прекалено витализирани и голямата жизнена сила на тялото ги води по пътя на най-малкото съпротивление. Иначе казано, силите на девите, които формират центъра и неговата активност, продължават да оказват прекалено силно влияние, като мощта, която са придобили в първата Слънчева система, все още не е преобразувана в духовна сила.” (3 – 649)

“Съществува особена група Агничейтани, достигнали такъв етап от еволюцията, който им позволява да се отделят от групата и да преминат в друга, свързана с определен огън в човешките тела. Този огън, благодарение на сегашната си дейност и нейната посока, обуславя реакцията срещу физическия брак и поддържа желанието, много характерно за високоразвитите хора, да избягват брачни отношения и да се посвещават единствено на творчество върху менталните и астрални равнища. Това става поради сегашната склонност на девите, влияещи по принцип върху нисшите полови органи, да се стремят към гърления център и да функционират в него, като за целта използват силата на огъня кундалини. Всичко това съответства на еволюционния закон, но по пътя от замисъла до постигането на набелязания резултат се извършват съществени грешки и отклонения от закона, което води до много страдания. Поради яростната реакция на съвременните хора срещу закона, който съхранява цивилизацията, беше решено по някакъв начин пред човечеството да се разкрие природата и функциите на девите, за да се изясни тяхната роля в схемата на живота и да бъде подчертан фактът за близката връзка и зависимост на [127] хората от тях... В същото време начините за контакт с девите, както и словесните формули, с които те могат да бъдат контролирани, ще трябва да останат в тайна.

Разпуснатостта в брачните отношения, дължаща се именно на тази причина, се среща само сред високоразвитите и независими мислители на расата. При масите и нисшите членове на човешкия род разпуснатостта произтича от друга причина и техният развратен живот се диктува от развитието на животинската природа в нейната най-нисша форма на проявление. Тези две различни причини трябва да бъдат осъзнати от тези, които взимат присърце днешните нужди на цивилизацията. Само така те биха могли да сътрудничат на Махачохан в работата по абсолютно наложителното издигане на силите от нисшия център към висшия, както и за избягване (благодарение на знанието) на случайните изкушения и волности. Това ще предизвика нежелание да се опорочава великият любовен или сексуален импулс на природата.

Церемониалният лъч често се определя като “брачен ритуал на Сина”, защото именно върху този лъч Духът и материята могат да

се срещнат и да влязат в съюз. Това винаги трябва да се помни през следващите сто години, защото за посочения срок в брачните закони ще настъпят големи промени. Днешната свобода на нравите неизбежно ще предизвика реакция и законите ще станат по-строги, за да предпазят расата в преходния период. Те няма да създават пречки пред отказа от брачни отношения, а ще действат по посока на правилното обучение и възпитание на подрастващото поколение, ще създават гаранции срещу сключването на безразборни и прибързани бракове, и ще предпазват юношите от импулсивно влизане в брачни връзки и задължения. Няма да се задълбочавам в този въпрос, защото решавайки проблемите си, хората се самообучават, а ние, които се намираме от вътрешната страна, имаме право единствено да правим намеци и да даваме общи напътствия.” (3 – 908/9) [128]

“В наши дни една тайнствена група деви е тясно свързана със сексуалното проявление на човечеството на физическо равнище. Сега тези деви са въввлечени в съществуване, за да възпламяват огъня на сексуалната изява така, както ние разбираме това. Те са импулсът, инстинктът или скритата причина за сексуалното желание и като такива ярко доминират при представителите на четвъртата коренна раса, по време на която сексуалните нрави са достигнали (от наша гледна точка) до състояние на неописуемо отвращение. Постепенно тази група деви е поставена под контрол, а когато и последните Егота от Лемурийската епоха преминат в петата коренна раса, тя окончателно ще бъде изведена от пределите на слънчевата система. Въпросните деви са свързани със страстния “огън” на Слънчевия Логос, и особено с един от неговите центрове, който постепенно потъмнява и неговият пламък се пренася към по-висш център.” (3 – 677)

“Целият проблем за магнетизма е тясно свързан с този за секса. Окултното изучаване на начина, по който се разпространяват семената и зародишите на живота в растителното царство, разбирането на заслугата, която имат пчелите и мравките (тези необикновени организми) в това дело, а по късно и изследването дейността на етерните строители – елфите и феите, ще позволи на онези, които притежават будно виждане, да хвърлят нова светлина по въпросите на секса и неговата роля във взаимоотношенията на различните животи и при създаването на формите. Тук аз няма да се спирам на тази дълбоко езотерична истина, защото тя е свързана с дейността на соларните животи в Слънчевата система и ние няма да се занимаваме с това сега.” (7 – 244/5)

“Във възгледите на мъжете и жените по въпросите на пола, брака и раждането на деца ще настъпи необикновена промяна, породена от развитието на етерното зрение и съответното признаване за съществуването на девите. Тя ще се гради върху разбирането за истинската природа на материята (или майчиния аспект) и за въздействието на Слънцето [129] върху веществото. Единството на живота ще стане всепризнат научен факт, а **животът в материята** ще бъде не просто теория, а основен научен постулат. Тук тази мисъл не може да бъде разисквана по-подробно.” (3 – 475).

13. КОСМИЧНИ СЪОТВЕТСТВИЯ НА СЕКСУАЛНИЯ ИМПУЛС

“Когато Небесният Човек, Който сега се проявява чрез Земната схема, успее да съживи Своя среден център, т. е. да постигне успех в пренасочването силите на планетарния кундалини от нисшите центрове към този на слънчевия сплит, тогава ще започне нов цикъл и много от днешните проблеми ще намерят своето решение. Неговата работа засега е в начална фаза и ще трябва да изминат още два кръга и половина, преди Той да извърши необходимата работа. Когато това стане, за вплътените човешки индивиди резултатът ще бъде троен:

1. Сексуалното стимулиране (както го разбираме днес) ще се стреми към изява и творчество не толкова на физическо, колкото на астрално и ментално равнище, и ще се проявява както в създаването на предмети на изкуството, така и в приложната работа на учените.

2. Сегашните престъпления, породени в голямата си част от сексуални емоции, ще останат в миналото, а физическата разпуснатост, оргиите и другите отвратителни привички ще намалее със 75 процента.

3. Взаимодействието между трите плътни физически планети ще се усъвършенства и човекът по своя воля ще може да преминава от една към друга.” (3 – 297/8)

“В трите свята на своята активност, човекът ще работи като Творец и ще следва същите правила. Неговите мисъл-форми ще бъдат изградени от избрано по особен начин ментално вещество, така че трептенията му да съответстват на вибрациите на търсещите вплъщение Идеи; тези форми ще съществуват (подобно на мисъл-формата на Логоса – Слънчевата система) докато факторът на Волята, или динамичната жизненост, продължава да ги държи в единство. [131]

Това ни води до въпроса [...] **как да се създаде Тяло за Идеята**. Тук се крие основният принцип на вплъщението, на активността и дори на самото съществуване. Това предполага разширяване на нашата идея, за да включи тя и космичното ментално равнище, доколкото имаме за цел да разглеждаме Логоса, или приближаването до менталното равнище на Слънчевата система, ако искаме да изучаваме творческата способност на човека. Тук трябва да подчертая една много важна теза, върху която си струва да размислите: **Този творчески импулс, тази тенденция за конкретизиране на абстрактното, тази изначално присъща способност “да се приема форма” все още се проявяват най-пълноценно само във физическата субстанция. “Първопричината” е в това, че от гледна точка на човека, всички вещества, чрез които той твори, всички форми, които създава, и всички процеси на конкретизиране, които извършва, се творят, изграждат и протичат вътре във физическото тяло на Логоса.** Оттук става ясно защо в природата

се придава такава важност на сексуалния аспект и на процесите, свързани с физическото възпроизводство; това се вижда във всички царства на природата (освен в първото и петото) и е едно от най-важните положения в тях; изключенията трябва да се изучат в най-широкото им значение, защото в тях е скрита основната тайна на секса, от гледна точка както на инволюционния, така и на еволюционния път. Това са двете крайности. Трябва да отбележим, че щом бъде разбран и усвоен фактът, че Слънчевата система е физически проводник на Логоса и Негово тяло на проявление, много от проблемите ще изчезнат; тогава, в хода на своето обучение и медитация ученикът ще трябва постепенно да проумее още две неща:

Първо. С течение на времето, когато Логосът постигне освобождение от оковите на физическата материя, цялата обективна система ще се разглежда като идея или понятие, покрито с воал от по-фина материя в сравнение с физическата, а логоичното тяло ще се смята за продукт на волята и желанието, като в неговия състав няма да присъства какъвто и да е вид физическа материя; това [132] изцяло ще бъде тяло на желанието. Споменатите промени ще доведат до съвсем непостижимо за нашите сегашни представи положение, разбираемо единствено за онзи човек, който може да функционира върху системния будхичен план (или четвъртия космичен етер). Не забравяйте, че нашият астрален план е едва шести подплан на космичния физически план, поради което ние не разполагаме с реална основа за разсъждение върху космичния астрален план. Едва когато астралният план се превърне в пълноценен приемник на будхичния импулс и чист негов отражател (но това няма да стане до края на тази Махаманвантара), ние ще можем да си изградим по-ясни представи за този космичен астрален план.

Второ. Целият сексуален аспект на проявлението, както ние го разбираме в различните царства на природата, е израз на логоичната енергия, която протича през Логоса и стимулира онзи център от Неговото тяло, който е свързан с органите за възпроизводство. Всички творчески функции на растителното, животинското и човешкото семейство (разглеждани като цяло) са чисто физически и се базират на нисшето желание. Стремехът на Логоса към **физическа инкарнация** все още е доминираща нота. След време това Негово желание ще отслабне и ще се преобразува в стремех към творчество само върху менталните равнища. Именно това ще активизира към действие аспекта на Разрушителя, който ще доведе Слънчевата система до постепенно угасване и физическа “смърт”. Две големи събития ще потвърдят влизането в сила на този аспект:

а) Способността на човека съзнателно да твори на менталните равнища и съответното преобразуване на нисшите му сексуални импулси във висши.

б) Менталното пробуждане на друга голяма част от животинското царство.

Когато тези две събития станат реалност, те ще бъдат индикатор за [133] окончателната ментална поляризация на Логоса; ние можем да получим представа за това само като изучаваме съставните части на Неговото тяло на проявление.

Това, което тук бе предсказано по отношение на логоичната мисъл-форма, изцяло се отнася и до мисъл-формата на Небесния Човек и планетарната схема. Когато Неговата космична поляризация стане по-ментална, а природата на космичното Му желание се преобразува, тогава силата, която действа чрез Неговите центрове, също ще промени своята посока; Той ще поеме сила от някои Свои нисши центрове и планетни тела; **физическото въплъщение** ще престане да Го интересува и Той постепенно ще се вгълби в Себе си. Неговата мисъл-форма ще покаже постепенно намаляване на жизнената Му сила; плътният Му физически глобус ще отмре и ще излезе от обективност, а останалите планети временно и за кратко ще поддържат Неговия живот. В съответното време цялата схема ще угасне и Той ще остане да функционира единствено в Своето астрално тяло.

Същото се случва с веригата и проникващия я Живот, ако тя бъде разглеждана просто като център от тялото на Планетарния Логос, който притежава свой собствен централен фактор. Интересен пример за това е Луната. Желанието на нейния Обитател вече не е било свързано с физическото проявление и Той е оттеглил оттам Своя живот. Всичко, което е останало след това, е само една мъртва обвивка; другите два аспекта са се оттеглили и единствено третият – присъщият на самата материя живот е останал, за да се разтваря постепенно с течение на вековете. Подобни явления се наблюдават и по отношение на човека, когато физическото му тяло започва да се разпада след акта на смъртта – другите два аспекта са се оттеглили и формата неизбежно умира.

Когато тези фундаментални факти бъдат осъзнати и човекът започне да цени своето положение на Творец, цялата тематика, свързана с въпросите на пола, също ще претърпи промяна; основното ударение ще се поставя [134] върху законите на **менталното** творчество и върху научното формулиране на мисъл-форми, като плътният физически аспект на творчеството ще остане на заден план. Когато това стане, човекът ще встъпи в своето божествено право, а човешкото царство ще изпълнява законната си функция. Сексуалният аспект (така, както се проявява днес) и целият процес на възпроизводство са като цяло еднакви при човека и при животинското царство, доколкото са изградени върху животинските инстинкти и плътната физическа природа, която обаче не може да се смята за принцип. Когато човекът напълно се отдели от животинското царство, а третото и четвъртото царство се обособят едно от друго, тогава природата на секса и органите за възпроизводство ще се разглеждат от обикновения човек по съвсем различен начин. Творчеството в крайна сметка ще стане **резултат от мисловните импулси, а не от тези на желанието**, и когато на ментално равнище началният импулс бъде даден, целият този процес ще стане толкова нормален, безопасен и неосъзнаван, какъвто днес е актът на дишането. Когато това се случи (а дотогава предстои да се измине дълъг път), физическото възпроизводство ще продължава да съществува, но за физическата форма ще се говори с понятията на конкретизирането и на енергиите, като се набляга върху онова, което изисква въплъщение. Ще започне такъв етап, при който функциите на етерното тяло ще бъдат усвоени и разбрани научно, а законът за творещата мисъл ще стане предмет на всеобщо познание и обсъждане; това ще съвпадне с периода, през който животинското царство наново ще почувства манасното въздействие и индивидуализацията отново ще бъде позволена.

Тогава ще е общопризнат факт, че Духът и Материята са два аспекта на едно Единство, а днешната терминология за Духа и материалното вещество ще бъде заместена от едно по-широко разбиране за отрицателната и положителната енергия, като два аспекта на Единната Енергия. По това време всички явления ще се изразяват с понятията на [135] силите, а половият въпрос (или съюзът на физически план между мъжкото и женското, позитивното и негативното начало) ще получи изкупление и пречистване.

И така, въплътената идея е буквално положителен импулс, излъчен от менталните равнища и скрит под булото на отрицателното вещество. Тези два фактора на свой ред могат да се разглеждат като излъчване (еманация) на още по-величествен силов център, който изразява целта си чрез тях двата.” (3 – 555/560)

“Качеството на тези енергии е предимно астрално-будхично; течението на жизнените сили и общата насоченост на импулсите, които влияят на човечеството в нашия велик цикъл, се определят от енергията на привличането, присъща за интуитивната природа на планетарния Логос, както и от могъщата сила на астралното тяло (или тялото на желанията). С други думи, астралният елементал, който въплъщава в себе си природата на желанието на планетарния Логос, е изключително могъщ, особено в сегашния цикъл, но силата на духовната и интуитивната природа на Този, в чието тяло живеем, движим се и съществуваме, постоянно расте. От една страна, ние наблюдаваме гибелните последици от дивото преследване на удоволствието (вкл. секса и престъпленията) в името на задоволяването на желанията и като характеристика на сегашната цивилизация; то вече е достигнало своя апогей и дори можем да кажем, че е налице тенденция към спад, колкото и незабелязана да остава тя за вас. В същото време вратата към посвещението е отворена. Тези две възможности (ако можем така да ги наречем) съществуват едновременно, като едната отслабва за сметка на другата, която става все по-силна. В това може да се види определен изход.” (4 – 432/3)

“Трябва да се разбере и подчертае един факт, свързан с мястото на постоянния атом в рамките на каузалната периферия и нейната еволюция, [136] а именно, че **астралният постоянен атом** в нашата Слънчева система е приемник на огромен силов или енергиен поток и получава повече енергия и стимулация в сравнение с останалите свои аналози по следните причини:

Първо. Центърът на поляризация на четвъртото или човешкото царство се намира в астралното съзнание, ако разглеждаме това царство като единство в проявление. Повечето съвременни хора управляват физическото си тяло от астрално равнище и чрез природата на желанието. Астралното им тяло се намира върху пряката силова линия, която започва от монадните равнища, минава през будхичните и стига до астрала, 2-4-6.

Второ. Поставената пред хората цел е те да станат Учители на Мъдростта, или съзнателни единици в Тялото на Дракона на Мъдростта, или Любавта. Човекът я постига, когато се научи да действа съзнателно в будхичното си тяло, или когато астралният постоянен атом бъде заместен от будхичния постоянен атом.

Трето. Следващата причина е в това, че вторият аспект на Логоса (този на любовта, или проявлението на любовта на Логоса чрез Сина) се проявява в тази слънчева система. Схемата е следната:

а) Синът на Необходимостта, или желанието,

б) откликва на тона на космичния Лъч на Любовта;

в) формата, чрез която този лъч на космичната Любов (изразена в отношението между “АЗ”-а и “неАз”-а, т. е. чрез двойствеността) проявява себе си,

г) се управлява от космичния Закон за Привличането. Монадите на любовта са доминиращото качество. (Влагам в думата “качество” особен смисъл.)

Четвърто. Центърът в космичното тяло на **ТОЗИ, ЗА КОГОТО НИЩО НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ КАЗАНО**, и чиято сила намира възплъщание в нашия слънчев Логос, е **сърдечният център**. [137] Тук се крие един от ключовете към тайната на електричните феномени. Затворените в силовото поле свещени планети и някои свързани с тях етерни сфери са част от този сърдечен център и са “листчета в Лотоса”, или в сърдечния център на това велико и непознато Съществуване, Коего се съотнася със Слънчевия Логос така, както Той на Свой ред се съотнася с Небесните Хора, Които са Негови центрове, и особено по начина, по който Той се съотнася с конкретния Небесен Човек, Който е възплътената сила на логоичния Сърдечен център. Оттук за внимателния учащ се става ясно, че цялата сила и енергия на Слънчевата система и нейното жизнено качество ще бъде онова, което ние (по неволя използвайки неточни и подвеждащи термини) наричаме ЛЮБОВ. Това обяснява защо силата, която действа чрез този космичен сърдечен център, е първостепенна сила, откривана в проявлението на слънчевия Логос и на Небесния Човек; това по подобен начин създава свои микрокосмични аналогии и отразени реакции; оттук и относителната важност на астралния постоянен атом в каузалната периферия. Той се намира върху пряката линия на активната сила, излъчвана от космичното съществуване и достигаща до него с плавно затихващ интензитет чрез слънчевия Логос в Неговата система на Любовта, както и чрез планетарния Логос в схемата – Дракона на Любовта-Мъдрост.

Тази сила, ако бъде правилно насочена и добре контролирана, става мощен преобразуващ фактор, който в крайна сметка ще направи от човешката единица Учител на Мъдростта, Повелител на Любовта и малък Дракон на Мъдростта.

И накрая, като обективно физическо проявление на Логоса, тази Слънчева система е проникната от Неговото астрално тяло, както това става и с човешкото проявление. Доколкото Логосът е поляризиран в Своята космична астрална обвивка, без да е достигнал до космична ментална поляризация, Неговата сила, или природата на желанието, е основната движеща причина както за субективния Живот, така и за проявяващите се във форма животи. [138]

Ако изучаващият внимателно размисли над тези пет факта, той ще получи ключ към проблемите на околното битие, към причината за топлината в Слънчевата система, към действието на космичния Закон за Привличането и Отблъскването, който управлява всички атомични форми, и към присъщия за всяко царство на природата въпрос за **секса**. Те дават ключ и за разбиране на структурата на Божествения Хермафродит.

В тази връзка добре трябва да се разбере и относителната важност на постоянния атом (в каузалната периферия) на втория аспект на личността и да се помни, че силата, която протича през него и одухотворява астралното тяло, следва пътя на най-малкото съпротивление, така че на практика тя влияе на неговото физическо проявление два пъти по-силно в сравнение със силите, които протичат към него през другите два постоянни атома. Сега Логосът изразява Себе си чрез Божествения Лъч (Неговия втори аспект), който представлява съвкупност от всички еманации, излъчени от Повелителите на Мъдростта, от Небесните Хора, от Драконите, Които са Единство и Любов. Тази сила протича чрез Тях и те (редувайки се) приемат форма, или както казва Е. П. Блаватска: “Предвечният Лъч става лоно [vahan] на Божествения Лъч” [...]. Техният живот одухотворява всеки атом на вграденото във форма вещество, а животът Им обединява в себе си Логоичния магнетизъм, или великата природа на желанието на Логоса, която в търсене на “неАз”-а се стреми към космичен Брак; това е проявление на сексуалния зов на Логоса, Който търси Своята полярна противоположност и се стреми към мистичен съюз с нея.

Аналогичен процес протича и в микрокосмоса, който следва пътя на своето битие, и това също го води към възплъщение, или към мистичен съюз с формата.” (3 – 510/3) [139]

“Както посочва “Древният Коментар”:

“Когато Отецът се приближава към Майката, това което ще бъде, приема форма. Съюзът между двамата скрива истинската тайна на Битието.

Когато двете велики деви се търсят, когато те се срещнат и слоят, обещанието на живота е изпълнено.

Когато този, който вижда и знае, стои в средата на пътя между своите родители, плодовете на знанието стават видими, и няма тайни на равнището на съзнанието.

Когато Ану – безкрайно малката величина, поеме в себе си Ишвара и Неговата мощ, когато малките сфери и цикли се разширят в кръга на Небесата, тогава същинското Единство ще бъде осъзнато и ще се прояви в цялата си пълнота.

Когато Този, който държи живота, стане Трима, зад които е скрит този живот; когато Тримата в процеса на въртенето станат Седем и Десет; когато тридесетте милиона *crores* на дева-животите повторят завъртането; когато бъде достигната централната точка и се

разкрийт Трите, Десетте и вътрешната сияеща СКЪПОЦЕННОСТ, тогава ще завърши кръгът на проявлението и Единният отново ще бъде Десет, Седем, Три и точка.”

Тук е скрит ключът към мистичния брак и изучаващият окултизма може да научи много, ако внимателно осмисли тези двойки противоположности; така пред него (във времето и пространството) ще се разкрие онзи процес, чрез който въпросният съюз и неговият плод ще получат своя завършек и закономерно ще доведат до формирането на божествения Хермафродит на неговия собствен висш план.

Трябва да се помни, че в този раздел ние имаме предвид еволюционните деви, които (в качеството си на положителен Живот) оживотворяват инволюционната материя, или [140] дева-субстанцията. Така мистичният брак между Духа и материята намира своето съответствие и в дева-субстанцията, проявено като взаимодействие между отрицателните и положителните дева-животи. Самото вещество е същностна двойственост; формите повтарят същата тази двойственост, но когато отново става дума за човека, налице е двойственост плюс още един трети фактор.” (3 – 671/2)

“Законът за Секса. Този термин се отнася до силата, която води към физическо съединение на двата полюса както в животинското, така и в човешкото царство, доколкото човекът си остава отзивчив към зова на своята животинска природа. Въпросната сила осигурява необходимото запазване и възпроизводство на формата в нашия конкретен цикъл. Тя е активна само в периода на разделението на половете и техния дуализъм, като в хода на човешката еволюция ще бъде изместена от едно по-висше проявление на закона (след като човекът отново стане андрогинен). Такъв е законът на брака и някои аспекти от неговото проявление могат да бъдат открити не само в браковете между хората или между животните във физически смисъл, но и в “окултния брак” между:

а) Душата и Духа;

б) Сина и неговата Майка (или Душата и физическата субстанция);

в) Отрицателните и положителните планетарни животи, споменати по-рано;

както и във:

г) Системния брак, или сливането на две завършени планетарни схеми, след като са погълнали други сили;

д) Космичния брак, или сливането на нашата Слънчева система с нейния противоположен космичен полюс – друга звездна система. Подобни космични бракове между звезди и Системи стават причина за внезапните и неочаквани избухвания на слънцата (с рязко повишаване на яркостта им), които понякога се наблюдават и стават предмет на оживени дискусии.” (3 – 1168/9) [141]

“Чрез тайната на морето и загадката на неговото окултно “изсъхване”, или поглъщане, в крайна сметка ще се разкрие значението

на:

- а)** Сексуалния импулс в неговия макрокосмичен и микрокосмичен смисъл;
- б)** Прекратяването на желанието;
- в)** Насочването на огъня към гърления център, вместо към детеродните органи;
- г)** Пралайята, или затъмнението;
- е)** Твърдението в Библията, че “Море вече няма да има.” (3 – 899/900)

“Внимателното изучаване на тези условия в макро- и микрокосмоса ще хвърли светлина върху причините, поради които окултистите никога не са приемали физическото тяло за основен принцип. Светият Дух – Този, Който осенява и посява семето на живота в очакващата и мълчаливо приемаща Девствена Майка, или материята, разбуждайки я към активност и велико съзидание на божественото въплъщение, е основен фактор от гледна точка на втората Слънчева система. По начин, неразбираем за съвременните мислители, Майката (или божественият Претендент за загадката на космичния брак) е била доминиращ фактор в предишната система. В тази система обаче, във връзка с материята, доминираща роля играе Светият Дух. Така работата на етерните равнища и произтичащите от нея енергии и функции са главните фактори, отговорни на физически план за битието на всичко, което е обективно, осезаемо и проявено. Нарастването на материята около жизненото тяло и повишаването плътността на веществото около жизненото етерно ядро сами по себе си са резултат от взаимодействието и цялостния обмен на вибрации между онова, което може да бъде наречено остатък от предишни проявления, и излъчванията на сегашното проявление.” (3 – 916/7) [142]

“Този инстинкт към синтезиране (засягащ психичната природа на Божеството) няма нищо общо с физическото проявление на секса. Той се ръководи от други закони и се подчинява на физическата природа. Нека не забравяме казаното (с пълно основание) от Е. П. Блаватска, че физическото тяло няма статут на принцип.” (8 – 235)

“Второто съответствие се отнася до спящото “съзнание на желанието” и се управлява от Закона за Привличането; този закон е валиден за нашата система и обуславя способността на Логоса да “люби мъдро” в окултен смисъл на думата. Той има отношение към поляризирането на Логоса в Неговото астрално тяло и създава феномена, наречен от нас “сексуална активност”, на всички равнища в системата.” (3 – 721)

14. ТАЙНАТА НА СЕКСА

“В случая с човешката еволюция някои типове сила са генерирани, управлявани, усвоявани и използвани, отначало несъзнателно, но накрая с пълно познание.

А/ В Залата на невежеството човек работи главно със силата или енергията на Брама (с активността и разумността на субстанцията) и трябва да опознае значението на активността, основана на:

- а)** Вродената енергия;
- б)** Абсорбираната енергия;
- в)** Груповата енергия;
- г)** Материалната енергия, или тази, която е скрита в материята на физическия план.

Б/ В Двореца на Учението човек започва да чувства и използва енергията на втория аспект за изграждане на форми, за социални и семейни връзки. Той стига до познание за половете и техните взаимоотношения, но все още разглежда тази сила като нещо, което трябва да бъде контролирано, вместо да е съзнателно и конструктивно използвано.

В/ В Палата на Мъдростта той придобива знание за първия аспект на енергията, за динамичната саможертвена употреба на волята, и получава ключа за триаспектната тайна на енергията, която той е започнал да изучава в предишните две Зали. Трите ключа към тези три тайни се дават на човека при третото, четвъртото и петото посвещение.

След като получи ключа към тайната, разбулена в първата Зала – мистерията на Брама, човек придобива способността да отключва скритите енергии на атомичната [144] субстанция. По-късно, получавайки ключа за тайната на половете, или на двойките противоположности, той вече може да отключи скритите сили на волевия аспект. Накрая му се показва динамото на слънчевата система (ако можем така да се изразим) и му се разяснява сложността на механизма. (1 – 167/8)

“Нека изброим трите основни тайни на Слънчевата система:

- 1. Тайната на Електричеството;** Тайната на Брама; Тайната на третия аспект. Тя е скрита във физическото слънце.
- 2. Тайната на Полярността,** или на универсалния сексуален импулс; Тайната на втория аспект. Тя е скрита в Сърцето на

Слънцето, т. е. в субективното Слънце.

3. Тайната на самия Огън, или динамичната централна сила на системата; Тайната на първия аспект. Тя е скрита в централното духовно Слънце.

Тези три тайни влизат (в по-особен смисъл на думата) в периметъра на някои велики Повелители, или Съществувания, Които изпълняват важна роля в разкриването на тайните пред онези подготвени посветени, Които попадат под Тяхно влияние на последните етапи от Пътя. [...]

... При третото, четвъртото и петото Посвещение му се дават трите ключа към тези три тайни. [...]

... Ключът към тайната на секса, или към двойките противоположности, е положен в ръката му и той вече може да отключва скритите във формите сили. [...]

В тайната на Полярността се проявяват три различни типа сили и е очевидно, че в горните две тайни се крият шест сили. Тези три типа сили се управляват от Будите на Любовта, които в Своята саможертва се занимават с проблемите на секса, или с “магнетичния подход” на всички планове. Будата, за Когото говорим и Който влиза в контакт с хората при пълнолунието на Уесак, е [145] един от тримата, свързани с **нашата планета**, и е заел мястото на Онзи, Който е преминал към по-отговорна работа по **Веригата**, защото тук наблюдаваме същата йерархична градация, каквато и при Будите на Действието. Едната група може да се разглежда като божествени Строители на планетарната система, а другата – като божествени Монтажници на нейните части, Които чрез Своето магнетично влияние обединяват различията и построяват от тях форма.

Сегашните разбирания за секса трябва да бъдат преразгледани и издигнати от днешното им принизено тълкувание до нивото на тяхното истинско значение. Сексът в трите свята е свързан с работата на лунните Питриси и със слънчевите Повелители. По своята същност той означава формостроителна работа във веществото, което бива енергизирано от духовния аспект. Сексът предполага извисяване на материалния аспект под импулса на Духа; двата фактора заедно изпълняват своята законна задача и така (чрез сътрудничество, съюз и сливане) сътворяват Сина в цялата Му слава. Това тълкуване е еднакво вярно за всички Съществувания, проявени на всички системни и космични равнища. Ще изброим някои фактори, които влизат в представите за секса:

- а) Взаимно привличане;
- б) Взаимодопълваща се съвместимост;
- в) Инстинктивно влечение;
- г) Сближаване и съзнателно сътрудничество;

- д) Сливане;
- е) Временно преобладаване на много важния материален аспект, този на Майката, женския аспект;
- ж) Оттегляне на Отеца във временно уединение; [146]
- з) Работа по създаването на Сина;
- и) Еволюция и израстване на Сина, както материално, така и в сферата на съзнанието;
- й) Отделяне на Сина от Майката, или освобождаване на зрялата душа от материята;
- к) Познаване на Отца от Сина и завръщането му към своя Отец.

Крайният резултат от всички тези последователни етапи е, че и трите аспекта са изпълнили своите функции (своята дхарма) на физическо равнище, като са позволили изявата на различни типове енергия.

Аспектът на Отца се проявява в първоначалния импулс (в позитивната електрична изява, криеща зародиша на Сина), доколкото Неговият живот е въплътен в Сина. Все още недостатъчно се разбира окултното значение на Христовите думи в отговор на молбата: “Господи, покажи ни Отца”. “Този, който Ме е видял, е видял и Отца, защото Аз и Отца ми сме Едно” – отговаря Христос. [Библия на Йоан, XIV, 8]

Майката, или отрицателният аспект, създава и храни, пази и лелее Сина в предродовата и невръстната възраст и го обгръща с грижи през по-късните етапи, като му отдава енергията на своето тяло и се грижи за задоволяване на неговите потребности.

Синът, като комбинирана енергия на Отеца и Майката, въплъщава и двамата (с целия двоен набор от качества), но притежава Свой собствен характер, Своя особена същностна природа, както и енергия, която Го води към изпълнението на Неговите собствени цели и задачи и която в съответното време ще го подтикне да повтори целия процес на сътворяването:

1. Зачеване; [147]
 2. Сътворяване;
 3. Съзнателно израстване,
- както е направил това и неговият Отец.” (3 – 872/6)

“Тези разделения изглеждат фундаментални и пораждат много от различията, които толкова често откриваме между отделните раси и религии; те могат да бъдат проследени назад до основното условие за проявление, което ние наричаме отношение между

положителното и отрицателното, между мъжкото и женското, и (езотерично казано) между Слънцето и Луната. Тайната на секса е свързана с възстановяването на усещането за единение и равновесие, за единство и цялостност. В своя висш човешки аспект тази полова разлика е само символ или нисше проявление на разцеплението и обособеността, които измъчват мистика и го подтикват да търси единение или съюз с онова, което той нарича божественост.” (8 – 416)

“При четвъртото посвещение пред човека се разкрива друга от големите тайни, наречена “тайна на полярността”, която му дава ключ за разбиране значението на пола във всички сфери на природата и на всички планове. По тази тематика сега няма да говорим обстойно. Всичко, което тук можем да направим, е да изброим някои от темите, към които тази тайна дава ключ, като добавим, че в нашата планетна схема (вследствие от еволюционната точка на Планетарния ни Логос) тази мистерия е най-витална и важна. На този етап от Своето развитие нашият Планетарен Логос съзнателно търси сливане със своята полярна противоположност – друг Планетарен Логос. Темите, върху които тази тайна хвърля изобилна светлина, са:

- а)** Полът на физически план. Тя ни дава ключ към мистерията на обособяването на половете в Лемурийската епоха;
- б)** Уравновесяването на силите във всички сфери на природата; [148]
- в)** Ключът към това каква Схема формира двуединство с нашата;
- г)** Истинското име на нашия Планетарен Логос и отношението Му към Слънчевия Логос;
- д)** “Сватбата на Агнеца” и проблемът за божествената булка. Ключът към това лежи в слънчевата система на С..., което трябва да се тълкува астрологически.
- е)** Тайната на Близнаците и връзката на нашия Планетарен Логос с това съзвездие.” (1 – 172/3)

ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ РАБОТА

Работата на Учителя Джуал Кхул с Алис Бейли – цели, акценти и указания

ПЪРВА ЧАСТ

ДЕЙНОСТТА НА ТИБЕТСКИЯ УЧИТЕЛ

ЙЕРАРХИЯТА, КАТО ПЛАНЕТАРЕН СЪРДЕЧЕН ЦЕНТЪР

Работата на Тибетския Учител с Алис А. Бейли (а преди нея с Е. П. Блаватска) е пряко следствие от реорганизацията в духовната Йерархия през последните сто години.

Тя е част от установяването на нови отношения между различните планетарни царства (по-конкретно между Шамбала, Йерархията и човечеството), наложени от неочаквания отклик на човечеството спрямо Тяхната целенасочена стимулация.

Процесът на реорганизация, който протича успоредно с изравняването между трите главни планетарни центъра, води до нова форма на интегриране и сливане на главните ашрами в Йерархията. Макар всеки от ашрамите да изразява определен аспект от Плана и Целта, съответстващ на една от седемте лъчеви енергии, старите разделителни линии изчезват, а Йерархията започва да функционира по-скоро като “велик Ашрам на Санат Кумара, в центъра на който стои Христос”. Това предполага по-тясно взаимодействие и съгласуваност при изпълнение на ашрамните функции и задачи, плюс разширени възможности за колективни действия.

В края на XIX век Учителят Джуал Кхул (ръководител на един от ашрамите към главния второлъчев ашрам на Учителя К* Х*) поема

отговорността да вложи учението за Неостаряващата Мъдрост в три нови послания към човечеството и така “да подготви настъпването на Новата Епоха”. Той пристъпва към тази задача не като ръководител на второлъчев ашрам, а като представител на цялата Йерархия, споена в единен духовен организъм – планетарния сърдечен център. Работата и учението на Д* К* са йерархични по своя произход и мащаб. Той поема и част от обучението на многобройните последователи, свързани с различните лъчеви ашрами, и така освобождава съответните Учители от тези функции и Им дава възможност да изпълняват други важни йерархични задачи, свързани с подготовката за екстернализация на ашрамите и новата поява на Христос.

УЧЕНИЕ, ПЛАНИРАНО ОТ ЙЕРАРХИЯТА

Първото от трите послания с учението на Неостаряващата Мъдрост, планирано от Йерархията и поверено на Тибетския Учитель, е дадено на света чрез Е. П. Блаватска за период от 15 години (1875 – 1890 г.). Д* К* го нарича “подготвителна” фаза. Второто е предавано в течение на тридесет години чрез Алис А. Бейли (1919 – 1949 г.). Третият, заключителен аспект ще бъде изложен от Д* К* в началото на ХХІ век чрез подготвен посветен, доколкото (като Той заявява) “предстои още една поредица от трактати, свързващи материалното знание на човека с науката на посветените”.

Д* К* категорично твърди, че дейността на тези, които приемат и се стараят творчески да прилагат учението, трябва да бъде “насочена към преоценка на светините на човешкото съществуване, към промяна в начина на живот на човечеството и утвърждаване на новата цивилизация върху основите на старата, към реорганизация в световното мислене и политика, както и към преразпределение на световните ресурси съгласно божествената цел. Единствено при тези условия ще стане възможно даването на следващото откровение”. Д* К* предсказва, че в тази поредица от послания ще настъпи и етап на такива “откровения”, средства за чието разпространение (след 1975 г.) ще бъдат радиото и вероятно телевизията. Тук очевидно се има предвид многоаспектното тълкуване на съществуващите учения и на начините за тяхното приложение към сегашните световни и човешки проблеми. Тази дейност вече започна и набира сила.

РАБОТАТА НА ТИБЕТЕЦА С АЛИС А. БЕЙЛИ

Преди да започне истинската си дейност с Алис А. Бейли, Тибетеца съставя подробен план за времевите етапи, последователността на изложението и планираните следствия. Той разделя учението на три фази, всяка от които обхваща десет години.

През първата декада, разчитайки на влиянието на първите си книги, Той търси ядро от няколко човека, с които да работи. Именно

в тази фаза Алис А. Бейли основава Школата на Арканите като форма на служене към ашрама на своя Учител. Д* К* не отговаря пряко за тази Школа, не ѝ оказва въздействие и контрол, но ѝ предоставя поле за служене, след като тя се доказва като действен екип, обучен да провежда Плана и да осъществява подготовката за новата поява на Христос.

През втората декада, когато броят на книгите нараства и те се разпространяват по целия свят, кръгът на контактите се разширява и Тибетеца постига своята цел – публично е обявено съществуването на нова група световни служители, световен екип от субективно свързани хора, принадлежащи към всички раси, нации, религии, култури и социални прослойки. В тази фаза (с помощта на Школата на Арканите) Той организира служене в рамките на Триъгълниците и Световната Добра Воля. Тези две движения са йерархични и имат за цел да енергизират и свързват отделните членове на новата група световни служители, за да се “създаде ядро на всеобхватния синтез”.

През третата фаза поредицата от книгите е завършена, като в последните години акцентът се поставя върху новата поява на Христос и подготовката на това велико събитие. То се провъзгласява в печатен вид, а Христос е показан в Неговата истинска светлина – като Световен Учител, ръководител на духовната Йерархия, “една и съща велика Автентичност във всички световни религии”.

ДВЕТЕ ОСНОВНИ ИДЕИ

Тибетският Учител заявява, че поетото от Него задължение пред Йерархията е да привлече вниманието на човечеството:

1. Към факта за съществуването на нова група световни служители като действен екип от посредници между човечеството и духовната Йерархия.

2. Към новата поява на Христос и работата за нейната подготовка.

По думите на Д* К* “Това са най-важните аспекти от работата ми в служба на Йерархията... Всичко останало е второстепенно в сравнение с тези два духовни факта”.

Във връзка с функцията на новата група световни служители се посочва, че “в наши дни всички ученици и посветени са членове на тази група, която е във фокуса на сегашното усилие на Йерархията”. Чрез нея протича духовната енергия на петте ашрама:

1. Ашрам на Учителя Кут Хуми, ангажиран главно с работата по образованието.

2. Ашрам на Учителя Джуал Кхул, особено подходящ за стремящите се към посвещение.

3. Ашрам на Учителя Ракоци, отговорен главно за икономическото преустройство на Европа.

4. Ашрам на Учителя Мориа, който насочва политическата дейност по целия свят.
5. Ашрам на Учителя Иларион, който съдейства за научните открития и тяхното прилагане по света.

“НОВИТЕ ИСТИНИ” В УЧЕНИЯТА НА ТИБЕТЕЦА

Тибетеца подробно излага онези “нови истини”, за които носи отговорност пред учениците, и ги класифицира така:

1. Учение за Шамбала, което включва:

- а) Природата на волевия аспект.
- б) Скрытите цели на Санат Кумара.
- в) Изграждане на антакарана като първа крачка към монадно съзнание по пътя на Висшата Еволюция.

2. Учение за Новото Ученичество, което включва:

- а) Ново отношение на Учителите към Техните ученици.
- б) Информация за състава на Йерархията (с различните ѝ ашрами), като Ашрам на Санат Кумара.
- в) Нов тип медитация с акцент върху визуализирането, използването на творческо въображение, груповото сливане и служенето.

3. Учение за Седемте Лъча, което набляга върху психологичния аспект, доколкото новата психология се намира в процес на формиране. За да може езотеричното учение да стигне до широката публика, то трябва да се дава под форма на психологично учение, защото езотеризмът засяга аспекта на съзнание както на човека, така и на Бога.

4. Учение за новата астрология, което дава достатъчно информация, за да постави бъдещата астрология върху здрава основа.

5. Информация за новата група световни служители, описваща:

- а) Тази група като свързващо звено между Йерархията и човечеството.
- б) Природата на нейната работа, доколкото тя въздейства върху човешката душа и характеризира (чрез хората на добрата воля) съвременния период.
- в) Работата на Триъгълниците, които изграждат мрежата на светлината и добрата воля и осигуряват канал за общуване между Йерархията и човечеството.

6. Опит за формиране на екзотерични разклонения на вътрешните ашрами. Препоръките към тази група са публикувани в двата тома на “Ученичеството в Новата епоха”.

7. Учение за новата световна религия, което дава информация за трите основни духовни празника през периодите на пълнолуние в Овен, Телец и Близнаци, както и за деветте по-малки. В този смисъл, най-голямо значение се придава на медитативната работа при пълнолуние; тя реализира връзката между дейността на Христос и Буда и стимулира човешкия стремеж.

Тибетеца ни съветва “внимателно да размислим върху тези думи”, набелязващи ориентири за разширяване на дейността в бъдеще. Той ги определя като особено важни препоръки, очертаващи рамката на дейността, която би желал да види извършена (те са дадени в книгата “Лъчи и Посвещения”, стр. 251 – 255).

Като изброява тези най-важни елементи от учението, Д* К* отново потвърждава Своята йерархична мисия и поема лична отговорност за това. Неговият второлъчев ашрам по принцип отговаря за различни аспекти на разгръщания План и за други въздействия върху човешкото съзнание. Д* К* ще бъде един от онези членове на Йерархията, Които ще се “екстернализират” и ще се посветят на специфична дейност във физическа форма. Негова основна сфера на интереси ще бъде лечителството и различните аспекти на етерното развитие, но тези ашрамни проекти не влизат в групата на “новите истини”, които характеризират работата Му с А. А. Б.

СЕДЕМАСПЕКТНАТА ЦЕЛ НА САНАТ КУМАРА

Представяйки новото учение за Шамбала, Д* К* показва “скритите цели на Санат Кумара”. Той подробно разглежда Неговата седемаспектна цел на стр. 240 – 247 от книгата “Лъчи и Посвещения”. Седемте аспекта на божествената цел възплъщават седемте лъчеви енергии, които “ще преустроят йерархичните начинания, ще ги обусловят по нов начин и така ще поставят началото на Новата епоха”.

Първата от седемте цели е “непознаваемата (беззвучна и незрима) цел на Санат Кумара. Това е тайната на самия живот, известна единствено на Него... Именно тя завоалира централната мистерия, до която ще стигнат всички езотерични школи, ако са водени от истински откривателски порив”. В Правило XIII за Ученици и Посветени (стр.- 260 от същата книга) се загатва за това, какво представлява тази скрита тайнствена цел. “Тя произтича от целта и причината, поради които нашият планетарен Логос е приел възплъщение и е станал насищащ Живот на планета Земя”, която не е свещена планета.

Процесът на трансформация, трансмутация и преображение на нашата планета може да бъде обобщен с една дума: изкупление. Следователно, езотеричните служители, които съзнателно сътрудничат на божествената Цел, участват именно в планетарното изкупление. Оттук произтича и акцентът, поставян във всички истински (сегашни и бъдещи) езотерични школи върху жизнения аспект,

божествената воля и развитието на новата йога – йогата на синтеза, или “огнената йога” [Агни йога – бел. ред.]

ПОДГОТОВКА ЗА УЧЕНИЧЕСТВО

Във всички книги на Тибетеца се отделя голямо внимание на т. нар. “ново ученичество”. Този факт се обяснява: с влиянието на настъпващата епоха на Водолея; с новото планетарно равнение между Шамбала, Йерархията и човечеството; с реорганизацията вътре в Йерархията, чрез която Тя установява по-тесни отношения с Шамбала и с човечеството; както и с неочаквано високия ръст и степен на разширение на човешкото съзнание в отговор на духовното стимулиране. “Днес приливът на духовен живот – пише Тибетеца – е толкова силен и впечатляващ, че в близките петдесет години ще се прояви истинската природа на Духовното Царството, или Царството Божие. Това ще предизвика фундаментални промени в стоящите пред хората задачи, в плановите на Учителите, в практиката на учебния процес и в даваното Учение”. Той изброява задачите на Новата епоха, поставени сега пред готвещите се за посвещение ученици; те са посочени в том II на “Ученичеството в Новата епоха” (стр. 296 – 301) и изискват внимателно изучаване. Накратко те изглеждат така:

1. Усещане за планетарна съотнесеност, което отклонява вниманието на ученика от собствената му личност и разширява съзнанието му по посока на синтеза, целостта и всеобщността.

2. Разбиране за наблюдение и надзор. То означава растящо осъзнаване на “фокусирувания контрол върху всекидневния живот, обстоятелствата, бъдещето и съдбата” и дава на ученика “прозрение за целта и нейния разгръщащ се план”.

3. Готовност за ориентация към човечеството. Това е “навик за правилна ориентация”, насочена към човечеството с цел да му служи; тя изисква липса на егоцентризъм и нов тип сетивност, ориентирана към световните потребности.

4. Способност за регистриране на впечатления. Тя е свързана с Науката за Предаване на Впечатленията, която в крайна сметка ще стане “основен предмет за усвояване в образователните системи” на Новата епоха. Йерархията приема, че съвременното човечество е достатъчно знаещо и вече е способно да се обучава в правилна интерпретация.

5. Задействане на волята. Това е нов, изключително необходим път на развитие. Волята е онзи “божествен аспект у човека, който го свързва със и поставя под контрола на божествената цел, възприемана във времето и пространството и следвана от душата като израз на любовта”. Възпитаването на такова първолъчево възприятие е “могъщо действие, благодарение на което могат да се разкрият висшите аспекти на духовната воля”.

6. Разпознаване на предстоящото. Истинският ученик е загрижен за назряващото в духовно отношение. Под това се разбира правилен усет за време. Ученикът “трябва да се пробуди и да улавя онова, което се намира на самата граница на проявление в човешкото

мислене и житейските обстоятелства”, да предприема окултни и духовни стъпки, необходими за получаване на откровения, за “кармична полезност” и за установяване на активно сътрудничество.

Такива са новите насоки в обучението и подготовката на онези, които имат правилно фокусиране и ориентация. От шестте изброени по-горе задачи, усвояването на първата, третата и петата изисква работа в субстанцията на трите свята (ментален, емоционален и физически) на човешката еволюция, в дочовешките царства на природата и в планетарното цяло, като следствие от осмислянето на Плана и разпознаването на Целта. Втората, четвъртата и шестата задача предполагат довеждане на смисъла и значението на фините светове до човешкото съзнание, както и усвояване на окултни начини за субективно свързване между различните състояния на съзнанието. Те изискват от обучаващия се ученик да работи с такова огромно внимание и ашрамна стабилност, че познанията му за Учителя и ашрама да не предизвикват у него чувство за изключителност, което може да изкриви замисъла на Плана и да наруши ритъма на ашрама.

При ученика разбирането за планетарна съотнесеност измества това за правилните човешки отношения (доколкото той вече не допуска грешки и не проявява небрежност към своите събратя), което го води до познание за извънпланетарната съотнесеност и до връзка с духовната Йерархия.

ШКОЛИ НА МИСТЕРИИТЕ НА БЪДЕЩЕТО

Тибетският Учител предвижда, че в края на нашето столетие или малко по-късно ще се появят новите Школи на Мистериите на бъдещето. Те ще бъдат създавани от опитни старши посветени на ашрама, тъй като екстернализацията [външното проявление – бел. ред.] на Йерархията фактически е започнала. Ще има два типа Школи: подготвителни и за напреднали, т. е. за кандидати и за посветени. Д* К* ни информира, че Четиринадесетте Правила за Кандидати (дадени в “Посвещение, човешко и слънчево”) и Четиринадесетте Правила за Ученици и Посветени (дадени в “Лъчи и Посвещения”, пети и последен том на “Трактат за Седемте Лъча”), ще бъдат основа на обучението и в двата типа Школи.

Науката за Медитацията и съзнателното изграждане на антакарана ще станат първите две подготвителни степени от езотеричната програма на обучение във всички истински езотерични Школи. Ще се развива усетът за цялостност и синтез като окултен начин на виждане, а обучаващите се в новите Школи ще станат “строители на новия свят и възпитатели на бъдещото обществено мнение”. Целта на езотеричното обучение през Новата епоха ще бъде развитие на способност за правилни съждения и за максимално себеотдаване в името на световното преустройство.

ПРЕДСТОЯЩА РАБОТА

Тибетският Учител ясно подчертава онова, което би желал да види осъществено сега и в близкото бъдеще:

“Ще оказвам непрестанна помощ при осъществяване на следната работа, за която сте обучавани и за която носите отговорност. И така:

1. Ваш пръв и най-основен дълг е хората да се подготвят за новата поява на Христос. Най-важното е те да бъдат обучавани (в широк мащаб) да употребяват Призива и да медитират върху него, така че той да стане световна молитва и да фокусира в себе си призивната молба на човечеството.

2. Трябва да се разширява работата на Триъгълниците, така че светлината и добрата воля да могат (субективно и етерно) да господстват на земята.

3. Необходимо е непрекъснато да се доразвива дейността на Световната Добра Воля, за да могат групи от мъже и жени, предани на делото за установяване на правилни човешки отношения, да се появят във всяка нация. Съществуващото ядро трябва да се разширява. Принципът на добрата воля се утвърждава по целия свят; изпълнението на задачата ще бъде действително трудно, но не и невъзможно.

4. Моите книги, в които се съдържа голяма част от учението на Новата епоха, трябва непрекъснато да се разпространяват. Те са ваши работни помагала, с помощта на които вие ще обучавате последователите. Нека постоянно да има книги в обръщение.

5. Празникът Уесак [Wesak] трябва да стане световен празник с огромно значение за всички хора от всички вероизповедания. Това е период, в който двата божествени Лидера на Изтока и Запада си съдействат в най-тясно духовно единство; Христос и Буда ежегодно използват този празник като източник на вдъхновение за предстоящата работа. Използвайте го и вие – тогава духовните енергии стават необикновено достъпни.

6. Необходимо е повсеместно да се откриват членове за новата група световни служители и да им се оказва необходимата помощ. Ще ги намерите навсякъде по света като представители на различни мисловни школи и гледни точки. Не забравяйте, че те могат да се различават от вас в много отношения – като доктрини, догми, техники, методи, – но по любовта си към ближния, по действителната си добра воля и преданост на делото за установяване на правилни човешки отношения, ще бъдат идентични с вас. Вие си приличате и е възможно те да ви научат на много неща...

Нека Този, на Когото служим, благослови всички вас и всички ученици по света; полагайте максимални усилия, за да помогнете на хората да преминат от мрака към светлината, от смъртта към безсмъртието.”

(“Екстернализация на Йерархията”, стр. 641-642).

ВТОРА ЧАСТ

ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ РАБОТА

НЕПРЕКЪСНАТОСТ НА ЕЗОТЕРИЧНОТО УЧЕНИЕ

“По замисъла на Йерархията, учението (което трябва да предшества и подготви Новата епоха) се дели на три части:

- 1. Подготвителна, дадена в периода 1875 – 1890 г. и записана от Е. П. Блаватска.*
- 2. Междинна, дадена за времето от 1919 до 1949 г. и записана от А. А. Бейли.*
- 3. Откровения, които ще започнат след 1975 г., ще са последни и ще се разпространяват в световен мащаб.*

Посветеният, чрез който ще бъде дадено предстоящото продължение на Учението, ще се появи в началото на следващото столетие; откровението ще бъде приемано отново по метода на “впечатленията”, защото моята задача не е завършена и предстои още една поредица трактати, свързващи материалното знание на човека с науката на посветените. Необходимо е до края на века светините на човешкото битие да бъдат преосмислени; в унисон с божествената цел да се промени начинът на живот и новата цивилизация да се утвърди върху основите на старата, да се реорганизира световното мислене и политика и да се осъществи едно по-справедливо

преразпределение на световните ресурси. Тогава и единствено тогава ще стане възможно откровението да се пренесе напред.”

(“Лъчи и Посвещения”, стр. 255)

Хронологичен списък на книгите на А. А. Бейли и Тибетския Учител

I-во изд.	ЗАГЛАВИЕ	Стр.
1922	Съзнанието на атома	159
1922	Посвещение, човешко и слънчево	213
1922	Писма за окултната медитация	349
1925	Трактат за космичния огън	1282
1927	Светлина на Душата	428
1930	Душата и нейният механизъм	153
1932	От интелекта към интуицията	267
1934	Трактат за бялата магия	640
1936	Трактат за Седемте Лъча, т. I	430
	<i>Езотерична психология, (ч. 1)</i>	
1937	От Витлеем до Голгота	571
1942	Трактат за Седемте Лъча, т. II	751
	<i>Езотерична психология, (ч. 2)</i>	
1944	Ученичеството в Новата епоха, (т. 1)	790
1947	Проблемите на човечеството	181
1948	Новата поява на Христос	189
1949	Съдбата на нациите	152

1950	Заслепението: световен проблем	272
1950	Телепатия и етерен проводник	197
1951	Трактат за Седемте Лъча, т. III	695
	<i>Езотерична астрология</i>	
1951	Незавършена автобиография	304
1953	Трактат за Седемте Лъча, т. IV	714
	<i>Езотерично лечение</i>	
1954	Образованието в Новата епоха	149
1955	Ученичеството в Новата епоха, (т. 2)	768
1957	Екстернализация на Йерархията	707
1960	Трактат за Седемте Лъча, т. V	769
	<i>Лъчи и Посвещения</i>	

КНИГИ НА ФОСТЪР БЕЙЛИ:

1950	Духът на масонството	157
1954	Смяна на езотеричните ценности	172

КРАТКО ОПИСАНИЕ НА ОТДЕЛНИТЕ КНИГИ

СЪЗНАНИЕТО НА АТОМА

Седем лекции, прочетени от А. А. Бейли, са обединени в книга от седем глави, а именно:

1. Поле на еволюцията.
2. Еволюция на субстанцията.
3. Еволюция на формата, или групова еволюция.
4. Еволюция на човека-мислител.
5. Еволюция на съзнанието.
6. Цел на еволюцията.
7. Космична еволюция.

В тези глави се обсъжда научнообоснованата връзка между материята и съзнанието, която укрепва в хода на последователното въздействие на еволюцията върху атомната субстанция на всички субективни и обективни форми. Целта на тези лекции е да представят “научни доказателства” за нейното съществуване и да “илюстрират пред слушателите тъждествената проява на тази връзка и на някои базови закони в последователно издигащите се състояния на битието, да им помогнат да осмислят универсалността на еволюционния процес и неговата актуалност”. Лекциите са увод към по-цялостното изследване и прилагане законите на битието и на човешкото развитие и еволюция, обобщени от термина “окултизъм”.

Днес, в изучаването на вселената, атома, човека и отношенията между тях, е постигнат голям прогрес. За съвременния окултист тази книга е основа за задълбочено изучаване на съзнанието, демонстрираща връзката му с универсалния живот. В нея “атомът” е разгледан като микроскопично, но точно копие на енергийната структура, присъща за всички форми на живот: космически, планетарни, човешки и дочовешки. Тя дава информация за групите, намиращи се на различните дъги от еволюционния процес, за техните взаимовръзки, както и за енергийните въздействия върху цялата структура на съзнанието.

Книгата съдържа цитати от изказванията и поученията на Христос, които разкриват и подчертават неразривната връзка между научните, философските и религиозните аспекти на божеството. Всеки божествен принцип може да бъде изразен чрез понятия, отнасящи се до аналогичен човешки атрибут или вид дейност. В това е скрит синтезът на живота във форма.

ПОСВЕЩЕНИЕ, ЧОВЕШКО И СЛЪНЧЕВО

Темата за “посвещението” присъства под една или друга форма във всички книги на Тибетеца. Като разширение на съзнанието, специфичен начин за разгръщане на ума и сърцето и разпознаване на онова, което вече съществува в реалността, то се превръща в умение за превъзможване на заслепенията и илюзиите, които завоалират истината и ограничават съзнанието.

Като жизнен процес, посвещението е присъщо за всички големи и малки, универсални и частни форми на живот. В нашата слънчева система, процесът на посвещение се гради върху образа, възпроизвеждан и отразяван в цялото и всичките му съставни части. Той е онази нишка на жизнената енергия, която се създава и вплита в тъканната цялост на всяка единица съзнание в движението ѝ към крайния синтез. Точно по тази причина Пътят на посвещението е и Път на Антакарана.

Индивидуалният ум трябва да премине от това сравнително абстрактно представяне към конкретния процес, като се опита да си изясни как разнородните форми на живот в състава на целия организъм функционират със своя индивидуална жизнена програма, която в синхрон с функциите на останалите части допринася за реализирането на всеобхватния еволюционен план. Този опит за раздвижване и извеждане на ума от баналните рамки, така че той да осмисли планетарните цели, планове и процеси, съдейства за постигането на всеобхватна осведоменост за взаимовръзките в цялото и за ускоряване на неговия ръст. Невъзможно е един раздвижен ум отново да бъде върнат в неговата предишна рамка.

Едно от големите достойнства на книгата е, че тя разширява ума и му позволява да получи нова представа за съществуващата интензивна дейност (протичаща във всички равнища на съзнание), която създава условията за еволюционен напредък. Дадена е информация за дейността на планетарната Йерархия и са описани някои от нейните отговорни представители, а всекидневният човешки живот е представен като външно проявление на пропитата с качество цел, предавана чрез Ашрамите на Учителите. Трите отдела на Йерархията формират важни планетарни фокусни точки на космична енергия, като всеки от тях притежава своя цел и отговаря за специфичен аспект от Божествения План. Отношенията и взаимодействието между различните царства и центрове на съзнание се описват като насочени към пълно интегриране и изравняване на нашия Планетарен Логос в системното цяло.

Подробното описание на посветителните ритуали стимулира въображението, но индивидуалният стремящ се (който се готви за Пътя на Ученичеството) трябва да разчита на собствените си духовни ресурси като на единствено средство за постигане на прогрес и

разширяване на съзнанието. Опирайки се на тях, той повишава своята чувствителност и откликва на изпращаните от Йерархията енергии.

Ученик е онзи, “който служи”, или който служи на “Единния”. В дълбините и безмълвието на душата започва дългият, поразителен и прекрасен процес на еволюция и посвещения; ученикът се посвещава на Плана и на ближните, като се учи да избягва всяка дейност в своя полза, дори и онази, която води до натрупване на личен духовен опит.

ПИСМА ЗА ОКУЛТНАТА МЕДИТАЦИЯ

В съвременния свят съществува осъзнато разделение, добило популярност като разрив между Изтока и Запада; независимо от различните култури, традиции, религии, идеологии и обичаи, между тях протича растяща обмяна на мисли и ментално взаимно разбиране. Мощен стимул за тази ментална свързаност може да бъде засилващата се тенденция у западния човек да развива науката за медитацията, практикувана от дълго време на Изток като важна съставна част от религиозния и духовния му опит. Днес, когато встъпваме в ментално ориентиран век на Водолея, и когато все повече хора изместват своята поляризация от емоционалния към менталния план, науката за медитацията (като техника, тренираща ума за концентрация и призив) ще се практикува по-широко и на Запад.

Чрез медитация може да се прониква в съществуващите по-дълбоки и всеобхватни области на живот и съзнание, така че те да бъдат възприемани по-адекватно. В окултен смисъл, тя е не само техника за трениране на ума, но и средство за постигане на изравненост, единение и тъждественост с душата, с Христос и с “Отца”. За разлика от преживяванията при мистичното единение, окултната медитация представлява научен процес за инициране на причини, предизвикващи познаваеми следствия, които могат да се възпроизвеждат чрез проява на воля. Умът трябва да овладее тази техника, която предполага интензивна ментална активност, редувана с абсолютен покой; той трябва да поддържа вътрешен ред и контрол, за да може чрез волята да се задейства или пък въобще да не реагира на “отражения”.

Главната цел на този вид медитация е постигането на съзнателна интеграция между душата и личността, при която животът на душата влияе върху качеството на личностния живот. Така човекът постепенно достига до онзи център на съзнание, който ние наричаме духовна Йерархия, или Царство Божие; тогава Духовният Човек придобива необходимия контрол и божественият потенциал се разкрива пред него.

Доколкото при медитацията се работи с поток от огнена и безлична енергия, съществуват определени клопки и опасности, които задължително трябва да бъдат избегнати, и в книгата е показано как се постига това. Разглеждат се цветовете и звуците, които съответстват на различните лъчеви енергии, разбираани в окултен смисъл като вибрации с различна честота. Авторът прогнозира

нарастващо влияние на науката за медитацията, което ще доведе до създаване на школи по медитация под ръководството и наблюдението на посветени ученици. Тези школи ще бъдат два вида: едни за обща подготовка и други за специално обучение на ученици за посвещение. Крайната цел на тези школи за всестранно обучение ще бъде подготвянето на квалифицирани ученици за планетарно служене. Всяка вдъхновена от Йерархията дейност е мотивирана от служенето, като спонтанен резултат от контакта на безкористния ученик със собствената му душа.

“Мотивът може да се формулира така: Принасяне в жертва на личния “Аз” за благо на “АЗ”-а на Единния.

Методът може да се представи като: Мъдър контрол над личността и правилен избор на работа и време.

Нагласата, която произтича оттук, е следната: Пределно безстрастие и растяща любов към невидимото и реалното.

Мотивът, методът и нагласата се постигат чрез упорито практикуване на окултната Медитация”.

ТРАКТАТ ЗА КОСМИЧНИЯ ОГЪН

Макар тази книга да е една от първите, написани от А. А. Бейли в сътрудничество с Тибетеца, тя вероятно е най-извънвремева, дълбока и неразбираема. В “Трактат за Космичния Огън” е изложено основополагащото окултно учение за съвременната епоха и са описани гигантските космични процеси, протичащи във всички сфери на живота – от вселената до атома; това прави книгата безполезна за изискващия доказателства конкретен ум и за онези читатели, които се лутат в света на видимото и феноменалното. Истинският ученик и сериозният стремящ се обаче бързо разбират, че тя стимулира ума и разширява съзнанието.

Посветена на Е. П. Блаватска, книгата е обявена за “психологичен ключ към Космичното Творение”. В нея се разглеждат връзките и съответствията в Космоса, заедно с всички аспекти на живота, които се разкриват чрез разбирането, базирано върху сентенцията: “Утвърждавайки този цялостен свят като частица от себе си, АЗ оставам неизменен”.

Единният живот се проявява чрез всички форми на вселената като огнена енергия, а трите основни потока космична енергия (диференцирани на седем системни лъча) са показани като три аспекта на огъня, контролиращи целия проявен живот: **1)** Електричен Огън на Духа; **2)** Слънчев Огън, или Огън на Ума; **3)** Огън на Триене, или Вътрешен Огън.

В книгата се дава подробно описание на Слънчевия Огън, или Огъня на Ума, доколкото това е доминиращата енергия, която трябва да се осмисли и вземе под контрол в нашата втора слънчева система. Показана е връзката между малките закони с планетарен произход, законите на природата (които работят чрез субстанцията), и действащите в системата космични Закони, които нямат отношение към живота и съзнанието на планетата.

Петаспектната цел на излаганото учение се споменава от Автора още в предговора на книгата:

- Лаконично представяне на космологичните, философски и психологични схеми, които да се ползват като справочник и учебник;
- Изясняване на връзката Дух – Материя, проявена като съзнание;
- Илюстриране на взаимосвързаното развитие на всичко съществуващо в Слънчевата система, както и на факта за всеобщността на развитието;
- Предоставяне на практическа информация за енергийните фокуси, които се намират в етерните тела на Слънчевия Логос (като макрокосмос), и в човека (като микрокосмос);
- Излагане на някои сведения за ролята и дейността на сензитивните животи, които формират същността на обективността, както и информация за природата на Йерархичните Същества, които създават всичко видимо и познаваемо от собствената си субстанция.

Книгата успешно решава тези пет задачи, защото оказва такова въздействие върху индивидуалното съзнание, че теориите се трансцендентират и умът (в хода на съзерцателното мислене) започва да възприема това, което печатното слово предава на познанието. Крайният човешки ум е способен да контактува със своите космични източници и с огнената си същност, когато се отвори за трите космични Закони – на Синтеза, на Привличането и на Икономията. Огънят на любовта, или пламъкът на живота в сърцето, е пробен камък за интуитивното мислене и алхимичен преобразовател на плътната, веществена, груба субстанция.

СВЕТЛИНА НА ДУШАТА

Съществуват многобройни преводи на “Йога Сутри” на Патанджали от оригинален санскрит, които са високо ценени и широко се прилагат от много хора по света с различно вероизповедание. Характерната за сутрите мащабност и извънвремеви характер им позволяват много точно да формулират базовите истини на човешката еволюция – от подвластността на личностни заслепления към безкрайната свобода на душата.

Повечето човешки проблеми са породени от егоистични желания и от принизяване на сетивността в угода на егоистични физически страсти. Това ясно се посочва в учението на Буда, според което Благородният Осморен Път води към единствения изход от лабиринта чрез: “правилни ценности; правилна реч; правилен начин на живот; правилно мислене; правилно изразяване; правилно поведение; правилно усилие; правилен екстаз, или истинно щастие” – такива са същностните качества на душата.

Патанджали подробно обяснява средствата, техниките и менталните състояния, които позволяват на центрираната върху формата

личност да преминава онези етапи от пътя, които водят към духовни постижения и сливане с душата. Книгата съдържа следните четири части:

1. Проблем за единението (51 сутри).
2. Крачки към единението (55 сутри).
3. Достигнато единение и неговите резултати (55 сутри).
4. Просветление (34 сутри).

В хода на вековете са практикувани безброй различни техники на обучение в зависимост от състоянието на човешкото съзнание и желаното духовно равнище. Всяка “Йога” е имала своето място, изпълнявала е специфична функция и е станала важна част от човешкия опит.

Освен като средство за решаване на текущите проблеми, книгата подчертава значението на ума като посредник на душата и ключ към избавлението на личността. “Йога Сутри” на Патанджали се базира на Раджа Йога, или “царската наука за душата”: “Благодарение на тази наука умът става инструмент на душата, средство за просветление на мозъка и източник на знание за всичко, което влиза в сферата на душата”.

Осъществяването на планетарната цел и план е грижа на душата. Ние отново се убеждаваме, че менталното обучение и намирането от индивида на собствения “АЗ” представляват мощен стимул за неговото сътрудничество и служене и имат много по-голяма еволюционна значимост, в сравнение с промените в индивидуалния живот на личността.

Сутра 31 (от четвърта част) с мощен зов и камбанен звън се обръща към дръзналите да тръгнат по пътя на единението с душата: “Когато след преодоляване на препятствията и пречистване на обвивките пред човека се открие познанието, тогава той няма повече какво да прави”.

ДУШАТА И НЕЙНИЯТ МЕХАНИЗЪМ

Душата действа чрез механизма на тройствената личност, като стимулира трите свята на човешката еволюция – менталния, емоционалния и етерния (физическия) план на съзнание – и това е всепризнат окултен факт. Авторът показва метода, чрез който душевният и личностният проводник си взаимодействат и функционират в синхрон. Той разкрива връзката между онова, което окултистът (говорейки за структурата на човека) нарича жизнено тяло, или етерна мрежа с нейните енергийни вихри и центрове, и

физиологичните влияния, които жлезите оказват върху тялото, отделяйки своите хормони пряко в кръвта. Ендокринната система е съответствие (във физическото тяло) на енергийните центрове от етерното тяло, поради което във всеки момент тя реагира на типа и големината на силата, която преминава през етерното тяло.

Човешкото поведение и състоянието на физическото тяло се определят от степента, в която личностните проводници приемат или отхвърлят импулсите на душата, а това зависи от концентрацията или фокусирането на съзнанието във всеки конкретен момент. Физическият проводник не е принцип и откликва на всяка доминираща сила, която прониква през етерната система от енергийни центрове. При силна емоция например, енергийният център на слънчевия сплит в етерното тяло получава прекалена стимулация, възбужда своето физическо съответствие – задстомашната жлеза, и предизвиква нейната повишена секреция с последваща обща неуравновесеност на личността.

Очевидно е, че при високоразвия човек личностните проводници са изравнени, а етерното тяло е жизнено и уравновесено. Енергийните центрове, които контролират физическото тяло, са възприемчиви към влиянието на душата чрез механизма на интегрираната личност, но докато това състояние не се затвърди в съзнанието, механизмът за отклик е повече или по-малко изложен на личностни заблуди.

Достатъчно е стремящият се към ученичество да знае само две неща: състава на човека и своята следваща крачка напред. Книгата дава ясно описание как на практика функционират всички съставни части на човека. Като осмисля своето предназначение, последователят признава превръщането на личната си подготвеност в инструмент на душата. Представата за тази връзка (която съществува между тънките и плътните тела, между етерните центрове и физическите жлези, между енергията и силата, между душата и нейния личностен механизъм), може да изведе въпросния процес от мъглата на неопределеността, която обикновено го съпътства, и да го направи ясен и точен като научна формула.

Става дума не само за формата и енергията, а за цялостния човек, който участва (психологически, философски и духовно) в този процес и неговите следствия, тъй като протичащата енергия е резултат от мисленето, чието качество, природа и сила зависят от съзнанието, което се определя от цялостния начин на живот. Където се намира фокусът на съзнание в ежедневиия живот, там е съответно и енергийният център, който управлява механизма за отклик.

ОТ ИНТЕЛЕКТА КЪМ ИНТУИЦИЯТА

Бързото нарастване на човешкото познание и умението да се ползва умът ни излага на риска да изпаднем в прекалена интелектуалност. “Умът е убиец на реалността” – се казва в едно много известно предупреждение за тази опасност. В книгата “От

интелекта към интуицията” достатъчното развитие на интелекта е показано като начин за постигане на избраната цел и като крачка по пътя към пълното пробуждане и активизиране на менталното тяло.

Интелект наричаме рационалния, аналитичен аспект на ума, свързан със знанието. Той може да се използва като средство за проникване в нови сфери и измерения на мисленето, както и за пробуждане и придобиване на интуитивната способност на чистия разум. Между интелекта и интуицията обаче зее пропаст, която трябва да бъде преодоляна съзнателно с помощта на медитацията, определяна понякога като “мислене в душата”; медитацията протича правилно само ако сърцето и умът действат заедно и в хармония. За да се придобие интуиция е необходимо обединяване на сърцето и ума, защото интуитивното чувство е способност на сърцето, която се пробужда от активността на интегрирания троичен ум. Медитацията е и съзнателно дисциплиниране на ума с цел той да бъде контролиран, концентриран и максимално целенасочен чрез волята. Правилното използване на ума по време на медитация открива пред човешкото съзнание красотата, истината и добротата на душата в процеса на неговото преминаване през следните пет етапа: концентрация – медитация – съзерцание – просветление – вдъхновение. Те водят до единение на човека с душата (“сина на ума”) и до директно познание за божествеността, и така ѝ осигуряват инструмент за действие в обикновения живот.

“Гласът на източната мъдрост отеква в нас чрез думата: Медитация. Възниква въпросът: “Това ли е всичко?” и отговорът е – “Да”. Ако медитацията протича правилно и ако упоритостта е основно качество на живота, допирът с душата постепенно се засилва, а резултатите от него се проявяват като самодисциплина, пречистване, жизнеустременост и действено служене. Медитацията, в нейното източно тълкуване, е... чисто ментален процес, който води към познание за душата и към просветление. Твърдението: “Каквито са мислите (в душата му), такъв е и той самият”, е природен факт”.

ТРАКТАТ ЗА БЯЛАТА МАГИЯ

Нишката, която свързва различните аспекти на живота и предопределените за човека (съгласно Плана) видове активност, преминава през цялата поредица от книги. Това е нишката на съзнание, изградена от самия човек при опитите на душата му да усвои и вземе под контрол своята личностна даденост, и формирана в рамките на планетата, доколкото Йерархията (като неин център) все по-дълбоко запечатва Плана в умовете на хората.

В книгата са дадени Петнадесет Правила на Магията за контрол на душата, основани върху думите на “Бхагават Гита”: “Аз съм неродена, непреходна Душа, Аз съм повелител, и все пак, бидейки с висша природа, Аз ще се проявя чрез магическото могъщество на Душата”. Непроявената в своето същностно битие душа се проявява чрез природата на своята личностна даденост и винаги е източник на тайна. Тя се изплъзва от аналитичния и конкретен разум, но пред просветления ум (обединен с открито сърце и устремен към

магическата сила не за личен прогрес, а в името на служенето), душата открива своя истински “АЗ”. Нейното могъществото винаги е достъпно за този, който в стремежа си да стане приет ученик, иска да служи практически – в своето конкретно време, в своята държава и в специфичното си обкръжение.

Изложеното в книгата учение се базира на четири постулата, които:

1. Формулират законите на духовната психология за разлика от менталната и емоционалната психология.
2. Изясняват природата на човешката душа и нейната системна и космична съотнесеност, подготвителен етап за което се смята осъзнаването на груповите ѝ взаимовръзки.
3. Показват отношенията между “АЗ”-а и използваните от него обвивки, а това дава представа за състава на човека.
4. Обясняват проблема за свръхестествените способности и дават правилата за тяхното безопасно и активно развитие.

Тези основни постулати са пронизани от темата за *енергията* – от темата за единия живот като център на енергия, която насища и обхваща всичко вътре в божествения поток. Човекът по своята същност е вродено божествен, а душата, като център на съзнание и като резултат от проникновения съюз между Духа и материята, е средството, благодарение на което човекът придобива съзнание за божественост и единство. Чрез нея той пречиства грубата материя в своите проводници и освобождава чистия пламък на жизнената енергия от ограниченията на формата. Затова душата е живата връзка между Бога и човека.

Книгата завършва с въодушевяващ призив към душите на всички стремящи се: “Завършвам със зов към всички читатели да съберат сили, да възобновят обета си за преданост към делото в служба на човечеството, да подчинят собствените си идеи и желания на груповото благо, да отвърнат поглед от себе си и отново да го устремят към видението... Нека в нашето време на крайна нужда и благоприятни възможности последователите бъдат готови да пожертват всичко за благото на човечеството... Призовавам всички вас да се присъедините към напрегнатото усилие на Великите”.

ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ПЪРВИ ТОМ

ЕЗОТЕРИЧНА ПСИХОЛОГИЯ – Т. 1

Написани са пет тома под общото заглавие “Трактат за Седемте лъча”. Те са посветени на съществуващите седем базови потока енергия, насищащи нашата слънчева система, нашата планета и всичко, което живее и се движи в нейната орбита. Анализирани е тяхната природа и качество. На езотеричната психология са посветени два тома: първият разглежда фундаменталните енергийни образи и

структури, а вторият хвърля светлина върху душата и личността на човека и показва в тази връзка разгръщането на Плана за развитие на човечеството.

Психологията в речника на Уебстър се определя като “наука за ума” и в миналото се е приемала като част от метафизиката. Днес ние сме склонни да разглеждаме всички обуславящи субективни фактори като психологически по своята природа: ментални и емоционални импулси и всички видове контакти с душата. Тези субективни влияния образуват психологическия фон на човешките нагласи и поведение и формират способността за духовен отклик.

“Психе” – това е човешката душа, центърът на съзнание. Езотеричната психология започва с изследване на човешкото същество като душа, проявена във формата на личността, която е съставена от ментална, емоционална и етерна (физическа) субстанция, и която в зависимост от еволюционния етап на личностното съзнание подлежи на определен контакт и контрол.

От гледна точка на езотеричната психология, еволюцията по същество е еволюция на съзнанието, в хода на която въплътеният в личността фрагмент на душата постепенно разпознава своя духовен източник и се слива с него.

Важна роля в еволюционния процес играят седем различни потока от лъчева енергия. Върху човешкото същество влияят пет енергии, които определят неговите замисли, проблеми, качества и енергийни източници; те показват метода, по който (според действието на неговия доминиращ лъч) човекът може да разширява своето съзнание и да постига духовен прогрес.

Многото и различни лъчеви качества и методи, представени в този том на “Езотерична психология”, са дадени под формата на цитати или тълкувания от “Древния Коментар” и са облечени в поетични или символни изрази. Седемте лъча са показани като Седем Творчески Строители, всеки със своя цел и могъщество, функциониращ в синтез и в окултно подчинение спрямо целите на нашия Слънчев Логос.

Това подробно и изчерпателно учение за лъчевите енергии и за тяхното въздействие върху нашия планетарен живот и всички царства на природата оказва неоценима помощ на последователя, който съзнателно се готви за планетарно служене и се учи да служи, обединявайки се със своите събратя.

ОТ ВИТЛЕЕМ ДО ГОЛГОТА

Още в предговора авторът отбелязва, че: “Най-близките задачи, свързани с нашата отговорност, нашите благоприятни възможности и нашата съдба, са две – съзнателен отклик на Христовия живот в човешкото сърце и предстоящата ни интеграция в Божието царство.

Детайлно са описани петте разширения на съзнанието, които стимулират тази интеграция и отклик, като съответни на петте кулминационни преживявания на Учителя Иисус по време на живота Му в Палестина. Това са петте посвещения, известни като Рождение, Кръщение, Преображение, Разпятие, Възкресение и Възнесение, които ние откриваме в Пътя на Учителя от Витлеем до Голгота.

Макар че тези посвещения са популярни с техните християнски наименования, в духовната Йерархия четвъртото и петото посвещение са известни като посвещения на *Отричането* и *Откровението*. Разпятието на Учителя Иисус отразява великото отричане на собствената Му душа, а откровението символизира Неговото навлизане в светлината на Духовната Триада.

Тези преживявания са както символични, така и своеобразни фактически жалони по пътя на ученика. Представата за тези Мистерии с участието на Христос и Учителя Иисус, които олицетворяват опита за преминаване на човешката душа през петте етапа на нейното духовно странстване, може да се окаже безценна за отделния човек, пред който се простира същият дълъг път от пет нива. Това навярно е най-обнадеждаващият фактор за стремящия се, тръгнал по Пътя на Завръщането, който разбира, че в живота на всички човешки същества опитът на Учителя Иисус се повтаря, включително и този на Разпятието, или Великото Отричане. Благодарение на божествения живот вътре в нас и в зависимост от степента, до която Христовият принцип се разкрива в нашето сърце и съзнание, ние – синовете човешки, вървим по Пътя на Кръста, за да станем накрая просветлени Божии Синове.

Ако стремящият се знае това и е осведомен за предстоящия духовен напредък на всички хора, вървящи от един към друг етап по Пътя на Посвещението, пред него се открива конкретна сфера на служене. “Служенето трябва да расте и да се проявява във все по-всеобхватна светлина; ние сме длъжни да служим така, както е служил Христос, да обичаме всички така, както е обичал Той, и чрез могъществото на своята духовна жизненост, с качеството на служенето си, да стимулираме всички наоколо, така че те също да могат да служат, да обичат и да стават членове на Царството... Приканват се всички здрави, нормални хора, способни да се ориентират в положението, да си изяснят какво е необходимо да се направи, да му посветят живота си и така да покажат на света качествата, присъщи за гражданите на Духовното Царство: любов, мъдрост, мълчание, откритост и свобода.”

ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ВТОРИ ТОМ

ЕЗОТЕРИЧНА ПСИХОЛОГИЯ – Т. 2

Във втори том на “Езотерична психология” се разглеждат предимно лъчевите качества, които контролират живота, съзнанието и появата на човешкото същество във физическия план. Всеки човек се подчинява на еволюционните закони, по силата на които той преминава от Единния към множеството и след време се завръща отново към Единния, но обогатен с опита от живота си във форма и

способен да предава този опит на онзи по-голям живот, който го изпълва.

Доколкото процесът на еволюцията е процес на разширяване на съзнанието към центъра на Единния Живот, индивидът се отъждествява с по-всеобхватни сфери на групово съзнание: със семейството и обществената група; с нацията; със света и единното човечество; с душата и ашрамната група; и накрая – с тези центрове на съзнание, които ние наричаме Йерархия (като планетарно сърце, вдъхновяващо Плана) и Шамбала (като планетарен център на целта, волята и намеренията). Това е дълъг процес на ученичество и служене като отклик на изискванията на Плана и нуждите на човечеството. Затова в книгата има изобилие от коментари и учебен материал, изключително полезни за ученика, който се готви за световно служене и търси своето място в тази субективно обединена и организирана група ученици, наречена “нова група световни служители”. Груповото съзнание е главната цел на всеки стремящ се към ученичество.

Първата част на книгата е посветена на Егоичния Лъч и включва следните глави:

1. Разширяване влиянието на душата;
2. Седем закона на душата или груповия живот;
3. Пет групи души;
4. Правила за утвърждаване контрола на душата.

Във втората част, която разглежда Лъча на Личността, се съдържат подробни знания за:

1. Усвояване на телата;
2. Координация на личността;
3. Някои проблеми на психологията;
4. Болести и проблеми на учениците и мистиците.

В последната част на книгата, посветена на съвременното Човечество, действието на тези всеобхватни мисли и енергии се разглежда в световен мащаб. Световното положение се анализира от езотерична и йерархична гледна точка и във връзка с изискванията на настъпващата нова ера на Водолея. По света трябва да се утвърди синтезното мислене и общата цел, които да съдействат за изчезване на войните и да подготвят новата поява на Христос.

През 1939 г. Йерархията прави отчаяни усилия да предотврати войната, като с помощта на новата група световни служители в човешкото съзнание буквално се забиват стимулиращи енергии, които трябва да предизвикват съответен отклик. Изискванията на

Плана се показват пред човечеството като *откровение свише*, без което “народът е неуправляем”, но то избра по-трънливия път и едва сега (получило суров опит) открива мига на откровението.

Така днес пред учениците и световните служители се появява прекрасна възможност да се подготвят за служене на Плана, човечеството и Йерархията, като прилагат психологията на душата към всички страни на своята жизнена среда.

УЧЕНИЧЕСТВОТО В НОВАТА ЕПОХА – Т. 1

Колко потенциални ученици са убедени, че са достойни да получат знание лично от Учителя на Мъдростта, и колко малко от тях могат да издържат огромното напрежение на този опит и да се възползват от тази възможност? В двата тома на “Ученичеството в Новата епоха” са включени важни лични напътствия, направени пред малка група *чела* (приети ученици) в продължение на 15 години, като допълнително са осветени още много теми.

След прекратяването на тази групова работа, Тибетският Учител отбеляза, че макар неговият опит да събере група за ашрамно обучение да се е оказал неуспешен, подготвените за нея инструкции и съвети имат голямо и непреходно значение за многобройните стремящи се към ученичество. Някои важни концепции, и особено фактът за новата поява на Христос, са закрепени в човешкото съзнание чрез груповия канал. В зависимост от степента, в която нараства взаимодействието между Йерархията и човечеството, мнозина се приближават към периферията на някой от Ашрамите. Младите ученици заимстват от опита на въпросната група, като извличат голяма полза от преминатото от нея сериозно обучение и от получената духовна стимулация.

Пред ученика от Новата епоха стоят сурови и тежки изисквания. Първото от тях е в името на служенето да престане да се фиксира върху себе си, да се отвърне от всички индивидуални склонности и тенденции и да се слее с групата. Затова се казва, че: “Темата за груповото взаимодействие е много по-дълбока и съществена, отколкото вие можете да си представите”.

Развитието на груповото съзнание е свързано с болезнения опит на самоотричането и изисква чувствителен отклик спрямо целта и плана на Учителя под формата на някаква вдъхновена от Йерархията работа.

Фините заслепления и илюзии, които заблуждават и ограничават съзнанието на ученика, трябва ясно да се очертаят, разграничат, осмислят и надраснат. Той трябва да има реална представа за себе си и да се придвижва напред, към следващата духовна задача.

Връзката между някои изисквания на Йерархичния План и мястото за служене на съответната група ученици много точно се посочва в първа част на книгата, а в раздела – “Шест Етапа на Ученичеството” конкретно се показва постепенното нарастване на съзнанието по посока към центъра и само склонните към самозаблуда не биха могли да преценят своето място и благоприятната

ВЪЗМОЖНОСТ.

Книгата съдържа намеци и лични съвети, давани в процеса на обучение към всеки от тези 41 ученици и кандидати за ученици. Искрено стремящият се към ученичество може да приложи към себе си и своя проблем някои от тези откровени, понякога доста резки оценки, породени от дълбоката духовна проникателност, знанието и любовта на Учителя на Мъдростта.

Отразената в тази книга пионерска групов инициатива в областта на образованието оказва неоценима помощ на тези, които днес проправят Пътя на Ученичеството.

ПРОБЛЕМИТЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Първото публикуване на тази книга става веднага след края на войната под формата на брошури и има за цел да разкрие остри проблеми, съществуващи в седемте основни области на човешкия живот след опустошителната глобална война. Отбелязва се фактът, че самите проблеми са съществували доста отдавна и без да привличат вниманието са оказвали нарастващо влияние върху човешкото общество. Войната само е създала условия за проявата на изначалните разрушителни причини в човешките отношения и за разкриване на неподозирани дълбини на злото и невежеството.

Съдържанието на публикуваната през 1964 г. книга е преразгледано и от нея са извадени всички остарели факти и информация. Запазени обаче са текстовете, в които се обсъждат шестте базови проблема, останали актуални за човечеството и създаващи благоприятни възможности за прогрес. Това са: психологическата реабилитация на нациите; проблемите на децата по света; проблемите на капитала, труда и заетостта; проблемът на расовите малцинства; проблемът на църквите; проблемът за единството на народите и справедливото разпределение на световните ресурси. Многото други социални и икономически проблеми са тяхно следствие. Те се появяват в резултат от повишеното равнище на човешкото съзнание и съществуващия (в много от неразвитите страни и общества) стремеж към свобода, равноправие и взаимовръзка в съвременния свят.

Изложеното в първата брошура основно учение, което анализира тези проблеми на човечеството, е запазено без промени. Показана е перспективата, която свързва духовния потенциал и субективните фактори с външните прояви на човешките дела. Непрекъснатото разлагане на съзнанието; психологичните реакции в отговор на положението по света; религиозните, класовите и расови предразсъдъци; неграмотността, болестите, бедността и икономическата нестабилност – всички те заедно са отговорни за създаването и задълбочаването на условията, при които войната става неизбежна.

Осъзнаването на причините, предизвикващи тези проблеми, много помага на всички, които обичат и служат на своите събратя.

Първото условие при работа със следствията (с необходимото разбиране, състрадание и здрав разум) е способността за ясно и безпристрастно мислене – като своеобразна медитация, съдействаща за формиране на “мисъл-формата на решението”. Всички последователи на добрата воля се стремят към решението на тези проблеми, но те са особена грижа за онези, които практикуват самодисциплина в процеса на своето обучение за ученици от Новата епоха, и за световните служители, които могат да приложат езотеричните истини и духовните реалности в сферата на своето служене.

Съвременният езотерист е човек на действието. Просветленото съзнание открива пред него неизтощим източник на енергия, който произтича от циркулиращата енергия на Единния Живот. Така той става център за предаване на енергия от Йерархията към човечеството и отразява душата, или Христовия принцип, навсякъде където служи, като осветява и възвисява мрачните зони на човешкото съзнание. Познанията за света и човешките проблеми му помагат да насочва енергиите там, където те най-успешно съдействат за осъществяване на Плана и за възстановяване на нарушените взаимни връзки.

“Факт е, че от научна и езотерична гледна точка предаването на духовните впечатления е прекъснато и божественият циркулиращ поток е препречен. Задачата на световните ученици е да възстановят течението на потока; днес това е основният проблем, който стои за решаване пред духовните хора”.

НОВАТА ПОЯВА НА ХРИСТОС

“За спасение на праведните, за наказание на злодеите, за утвърждаване на закона, се раждам Аз от век във век”. Ето как в добре известния цитат от “Бхагават Гита” е даден словесен израз на скритата в човешкото сърце вечна надежда.

В тази книга новата поява на Христос се описва като неизбежно събитие, предопределено от непрекъснатостта на божествените откровения. Бог не само че никога не ни е изоставял, без да остави свидетелства за Себе си, но в определени периоди на човешката еволюция “словото Божие” (разбирано като насочено могъщество на Неговия живот) се е проявявало във форма, за да утвърди онези принципи, които трябва да се изповядват в предстоящия цикъл.

Много такива вестители са се появявали през вековете, за да олицетворят една или друга велика световна религия или да предизвестят някаква нова форма на религията, основана на ново откровение. Периодичната поява на вестителите, или Аватарите, и на божествените откровения (съгласно космичния закон) става факт, когато определени условия започнат да се проявяват в цялата схема, засягайки всички нейни части. Това предизвиква верига от събития, които по силата на закона в крайна сметка неизбежно се осъществяват.

Днес ролята, която нашата малка планета Земя играе в тази сложна, непрекъснато функционираща система от взаимовръзки, изглежда изключително важна. В книгата езотеричното и планетарното значение на новата поява на Христос се определя като свързано с Неговото служене на човечеството през ерата на Водолея.

Сега сме в края на Рибите и началото на Водолей, и заедно с това в основния превратен момент на еволюцията в човешкото съзнание, когато се преминава от индивидуалните потребности към човешките нужди като цяло; от лично спасение към световно служене; от материалност към духовност. Изглежда е необходимо Самият Христос да “бележи” този кулминационен преход (в неговото начало и край) и да внедри в човешкото съзнание принципът, който въплъщава не само любовта на Бога, характерна за ерата на Рибите, но и бъдещата нова способност – “Волята” на Бога, на която засега единствено Христос е отдаден безусловно и докрай. Близостта на новата поява на Христос се чувства от мнозина, доколкото Той принадлежи на цялото човечество, независимо от различията в религиозните догми и доктрини. “Този, на когото всички се уповават”, Сам ще определи начина и времето на Своето появяване, както и сферата на дейността Си, за да не предизвика никакви религиозни, социални и идеологически разделения между хората. Христос идва не само като пръв Син Божий, а и като ръководител на духовната Йерархия – вътрешното правителство на планетата. Така Той се явява в ролята на велик световен администратор, който представлява Царството Божие в света на хората и изпълнява определена задача. Христос идва, за да утвърди със Своите напътствия и пример за световно служене принципите, върху които обединеният, взаимозависим и сплотен свят би могъл да създаде своите нови материални системи и духовните институти на новата цивилизация.

Отговорност за подготовката на Неговата нова поява носи човечеството. Тези, които знаят за близкото завръщане на Христос, трябва да готвят умовете и сърцата на хората, за да може Той да бъде разпознат и приет; те са длъжни да създават привличащи състояния на равновесие и духовна изравненост, благодарение на които Той безпрепятствено да се озове сред нас. Защото, независимо от това, каква вест или откровение ще въплъщава Христос при Своето Завръщане, независимо какъв принцип или енергия ще донесе на Земята за хората, Той идва не за спасение на човечеството от последиците на собствените му грехове, а за да ни покаже още веднъж как да се спасим при появилите се нови условия и възможности.

СЪДБАТА НА НАЦИИТЕ

В резултат от нарастването на населението, сложността на световните проблеми се увеличава, а нациите стават все по-свързани и взаимозависими. За човечеството и неговото бъдеще е важно да се познават духовните закони и силите, които формират структурата на цивилизацията. Необходимо е то да действа в съгласие с тях, за да може всяка негова съставна част (индивидуална или национална) правилно да се съотнася спрямо развиващото се цяло.

Върху нацията (както и върху човека) въздействат енергии, излъчени от слънчевия или други космични източници. Тези енергии ѝ влияят като цяло чрез “механизма за отклик”, аналогичен с Монадно-душевно-личностния състав на човека. Различните нации са възприемчиви към различни енергии; за всяка нация, преминаваща през еволюция на националното съзнание, е предназначена конкретна съдба, пряко определена от качествата и принципите на специфичната лъчева енергия, която търси изява чрез националната душа.

Лъчевите енергии, които формират някои нации, световни общности и главни градове, са анализирани от гледна точка на техния смисъл, цел и *идеи*, съответни на преобладаващите в края и началото на епохата енергийни влияния.

Човешкият свят е показан в *състояние на изграждане*. Той се ръководи и получава своята добър шанс от духовната Йерархия (или вътрешното правителство на планетата), която се намира в устойчиво *състояние на Битието*. В зависимост от степента, в която различните народи приемат и реализират своите духовни възможности, техните съдби се преплитат в синтез, при което всеки внася в цялото своя проявен индивидуален потенциал. Познаването на душевната съдба на всяка нация в светлината на изложеното учение днес има голямо практическо значение за регулирането на международните отношения. Лъчевите качества, присъщи на народите по света, могат да бъдат привлечени за стимулиране на разбирателството и единството между тях.

В книгата е показана красотата на енергийния синтез, когато всички съставни части работят заедно, според своите лъчеви комбинации, в името на “славата на Единния”.

“Бъдещето ще покаже правилните отношения, правилното приобщаване, съвместното ползване ...и добрата воля; пред нас се открива картината на бъдещото човечество, когато пълното взаимно разбиране ще обединява нациите, а многообразието на езиците (символизиращо различието в традициите, културите, цивилизациите и гледните точки) няма да поставя пречки пред правилните човешки отношения. Христос стои в центъра и на двете визии”.

ЗАСЛЕПЕНИЕТО: СВЕТОВЕН ПРОБЛЕМ

Учението за световното заслепение (причините и начините за неговото преодоляване) е една от особените теми, които за първи път се излагат пред група хора в инструкции, публикувани в двата тома на “Ученичеството в Новата епоха”.

Идеята за това, че малка група предани стремящи се може да работи сплотено за разсейване на тежките обвиващи заблуди, които гнетят човечеството и отклоняват светлината на истината, отначало е изглеждала доста странна. Под духовен прогрес, индивидът дълго време е разбирал единствено личното си израстване, затова разглеждането на духовния опит в пряка връзка със световните условия за

мнозина е истински революционен акт. Световното заслепение – като сбор от човешкото невежество, страх и алчност, – може да отстъпи само пред светлото влияние на тези, които напълно или частично са надраснали тези емоционални реакции.

Заслепението е резултат от негативна емоционална нагласа, а илюзията е плод на негативна или неправилна нагласа на ума, който не се докосва до реалността, стояща отвъд външното проявление на битието. Така човек става жертва на силни мисъл-форми, които сам поражда и подхранва с личностните си сили и користолюбие.

Анализират се изопаченията, които съществуват във всички равнища на личностния живот: майя на етерно равнище, заслепления на емоционален план и илюзия на ментален план; тяхната кулминацията се наблюдава при обединяването им в личността, при т. нар. “обитател на прага”.

Правилните методи на работа за преодоляване на световното заслепение и илюзия съответстват на съвременните психологични техники, разработени и практикувани в помощ на хората. Погрешните състояния могат да бъдат коригирани чрез привличане на повисш тип енергии, което на практика означава, че майя трябва да се разпръсне с вдъхновение и идеализъм, характерни за емоционалния план; заслепението – с просветление, свойствено за менталния план; илюзията чрез светлината на интуицията, или будхичната енергия; а пред обитателя на прага трябва да се изправи Ангелът на Присъствието, т. е. душата.

В зависимост от степента, в която личността на индивида се трансформира и неговата чистота нараства, той може да пристъпи към съзнателно служене, за предпочитане в група, като се старее да възвиси и освети световните дела. В книгата са приведени някои медитативни формули, които могат безопасно да се използват от група съвместно работещи хора, но които при индивидуална работа изискват голямо внимание, за да се изключи активизирането на евентуално останалите лични заслепления и илюзии. Ние постоянно работим с енергията като с безлична сила, която е способна да оказва и опасно въздействие върху личността, ако нейният мотив не е напълно безкористен, ако тя не е достатъчно пречистена или дисциплинирана, и ако динамичната ѝ трудоспособност не е предизвикана от любов към човечеството и не подпомага разбирането и отъждествяването.

“Необходимостта от мъже и жени, които са свободни от илюзии и заслепления и искат да служат, никога не е стояла толкова остро, както сега, и аз пиша тези редове именно за тези потенциални служители, от които днес светът отчаяно се нуждае”.

ТЕЛЕПАТИЯ И ЕТЕРЕН ПРОВОДНИК

Окултизмът се интересува от научните факти, които стоят зад духовните идеалистични представи, присъщи за мнозина поради

естествената човешка склонност към идеализиране. Една от най-висшите идеалистични концепции е тази за братството между хората. Окултизмът показва, че от научна гледна точка този идеал се базира върху съществуването на единна етерна материя като основа на всички форми от слънчевата система, която се енергизира от единна жизнена сила. На практика човешкият род е дефиниран от единен живот и форма, но фактът за това единство все още не е стигнал до човешкото съзнание. По своята същност, еволюцията е начин за постепенно осъзнаване на Божието бащинство и на братството между хората.

Важна роля в цялостния процес на еволюцията играят способностите на човека, т. е. петте обективни сетива с техните пет висши духовни съответствия. Менталният принцип, или способност, има огромно значение за човечеството в този етап от неговото еволюционно развитие. Троичният ум обединява висшия, или абстрактния ум, душата (сина на ума) и нисшия, конкретен ум. В процеса на постигане на такова ментално сливане и контрол, ученикът се обучава да използва ума си по нов начин, главно за опериране с енергията, която след като оживотвори и насити неговото етерно тяло, се излъчва и въздейства върху ближните му.

Благодарение именно на съзнателното и контролирано използване на менталната енергия, може научно да се установи телепатично общуване с други умове чрез общата за всички хора етерна тъкан. По същият начин умът на ученика или групата ученици, развиващи групово съзнание, може да възприеме ясната мисъл и цел на членовете на духовната Йерархия, чиято дейност се състои в провеждането на Плана за човечеството. Според науката за предаване на впечатленията, духовната Йерархия работи единствено чрез умовете на учениците и само за осъществяване целите на Плана. Впечатленията се предават като поток от присъщи на Плана идеи, които ученикът или групата могат впоследствие да интерпретират и да претворяват в действие по собствена инициатива.

Телепатията, която днес започва да се развива у духовно пробудените стремящи се по света, няма отношение към центъра на слънчевия сплит, т. е. към животинската природа, а е следствие от менталното поляризиране и от допира с душата и Тριάдата. Така се създава открит канал за общуване в две посоки: **а)** вертикална, към духовната Йерархия на планетата, която се стреми да предаде Плана на всички възприемащи умове; **б)** хоризонтална, към умовете на хората, обединени като единно цяло в менталната субстанция на човешкото съзнание.

Във втората част на книгата се разглежда етерната тъкан на планетата и слънчевата система, съставна част от която са всеки човек и форма. Анализирани са триъгълникът, който има непосредствено отношение към човечеството, доколкото той определя течението на енергията и осигурява нейното непрекъснато циркулиране по цялата Слънчева система.

Ние сме част от живота на Планетарния Логос, “защото чрез Него живеем, движим се и съществуваме”. Така участваме в опита етерното тяло да бъде подчинено на душата, чиито символ е триъгълника. Според степента на нашия успех, планетарната етерна тъкан изменя своята форма и все по-съзнателно се интегрира в тази енергийна система, малка част от която е и нашата планета.

Така се осъществява процесът на единение, при който частта дава своя принос към цялото, а то я насища чрез всяка клетка и атом на всички видове субстанции, от които е образувано.

ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ТРЕТИ ТОМ

ЕЗОТЕРИЧНА АСТРОЛОГИЯ

Езотеричната астрология е фундаменталната окултна наука на бъдещето. Тя ще започне да набира сили, когато интересът към езотеричните, или душевните фактори, започне да преобладава над екзотеричната нагласа, характерна за повечето съвременни астролози – както професионалисти, така и любители.

Това е наука, която борави с онези определящи и насочващи енергии и сили, които въздействат върху цялото космично пространство и върху всичко, което се намира в него. Древната Мъдрост учи, че: “Космосът е същност”. Езотеричната астрология се занимава именно с изследване живота на тази същност, със силите и енергиите, с импулсите и ритмите, с циклите, периодите и времевите интервали.

Опитният последовател умее да прилага езотеричната астрология в най-различни области на живота: в медицината, психологията, науката и образованието; при изследване на човешките проблеми и съдбите на нациите; за правилна интерпретация на световните събития и т. н. На дадения етап обаче е необходимо прилагането на езотеричната астрология към човешкото битие да се разглежда като експериментално и всеки да разработва своите идеи и методи върху основата на собствения си опит. Както при всички други аспекти на окултизма, така и при езотеричната астрология, качеството на дейността и способността за нейното реализиране зависят главно от това дали съзнанието се контролира от личността или от живота на душата, и доколко то преодолява обособеността и центрирането в себе си, като преминава към осъзнаване на единството, вливайки се в центъра на груповото съзнание.

В тази книга астрологията се описва като “наука за отношенията”, съществуващи между всички живи организми във вселената. Върху тези центрове на съзнание въздействат не само качествата на лъчевите енергии, но и качествата и енергиите на управляващите планети и зодиакални знаци. От екзотерична (външна) гледна точка, астрологията е необозрим, всеобхватен и сложен предмет, но само от езотеричната, или вътрешна страна (която е също толкова необозрима, всеобхватна и сложна) може да се види съединителната нишка и схемата, която характеризира цялата система. Така се проявява фундаменталната простота на великата структура, която спомага за интерпретиране на цялото.

Изложението на теорията предполага следния ред на темите:

1. Зодиак и лъчи;
2. Природа на езотеричната астрология;
3. Наука за триъгълниците;
4. Свещени и несвещени планети;
5. Трите главни съзвездия;
6. Трите кръста;
7. Лъчи, съзвездия и планети.

Накрая е дадено приложение, в което се обобщават и класифицират много фактори с основополагащо значение за изучаването на езотеричната астрология.

Книгата е адресирана към онези, които истински се интересуват от окултизма. За някои тя може да изглежда прекалено специализирана, предназначена за избрани, но всеки езотерист в крайна сметка открива, че работата му изисква разбиране на базовите астрологични фактори, които определят всички отношения и форми на живот в етерите на пространството. Така той има възможност да се учи и познавайки нещата – да участва в еволюцията на цялото, правилно да изгражда частите вътре в него, докато накрая “множеството се абсорбира в Единния”.

НЕЗАВЪРШЕНА АВТОБИОГРАФИЯ

Алис Анн Бейли трудно се съгласява да напише собствената си биография. Това, което я подтиква да пише за живота си, се оказва едно писмо от неин приятел, който ѝ доказва, че (по нейните думи): “аз бих извършила акт на служене, ако можех да покажа на хората как съм станала това, което съм, вместо онова, която бях. За тях би било полезно да научат, как един истински ортодоксален християнски деец може да стане известен окултист”.

Алис А. Бейли произхожда от консервативен британски род. Животът я е тласкал в много посоки, но всички те са водели към онзи момент, когато благодарение на своя суров и многообразен личен опит, тя придобива синтезен миросглед, познание и абсолютна убеденост в това, че единният божествен живот насища и оживотворява цялото човечество; че Планът предвижда за човека сътрудничество и служене чрез обучени, предани и осведомени за световните дела човешки същества, както и съвместната им работа с духовната Йерархия, или вътрешното правителство на планетата. Делото на нейния живот става част от този синтез и от това

осъзнаване. Без да губи нито едно от своите чисто човешки качества и интереси, нейната душа изпълнява задълженията си пред Учителя, а личността ѝ гарантира всестранно сътрудничество в сферата на поетия обет за служене.

В нейната дейност се очертават две тенденции: първата, като ученик на Учителя Кут Хуми, включваща основаване на Школата на Арканите; и втората – работата ѝ с Тибетеца, т. е. с Учителя Джуал Кхул, за която тя отначало дава съгласие доста трудно, и която е свързана с написването на поредицата книги, представляващи нова фаза от непрекъснатото предаване на Древната Мъдрост.

Работата с Тибетския Учител започва през 1919 г. В увода към “Трактат за космичния огън” Фостър Бейли отбелязва: “Историята на многогодишната телепатична работа на Тибетеца с Алис Бейли е описана в нейната “Незавършена автобиография”, публикувана през 1951 г. Там са описани обстоятелствата на техния първи контакт, осъществен на физическо равнище в Калифорния през ноември 1919 г. Запланувана е тридесетгодишна работа. През декември 1949 г. – само месец след нейното завършване – г-жа Бейли се освобождава от ограниченията на физическия си проводник”.

С това се обяснява и фактът, че автобиографията ѝ остава незавършена.

След като работата на А. Бейли с Тибетеца влиза в ритъм и собствената ѝ писателска, лекционна и организаторска дейност (свързана с Школата на Арканите и нейното основаване) започва да дава полезни резултати, Тибетеца се възползва от тясната Си връзка с Алис Бейли, за да стимулира някои видове активност, необходими за работата на Йерархията в интерес на човечеството. Макар че Школата на Арканите никога не е била контролирана и ръководена от Тибетеца, тя е използвана като база за организирането на такива видове служене, като Триъгълниците, Световната Добра Воля и разпространяването на Великия Призив. Тибетският Учител предлага и някои видове медитативна работа, като вид планетарно служене. Това са специални медитации, които подготвят новата поява на Христос и привличат пари за йерархичните цели. През 1947 г. в Школата започва сериозно изучаване на основните проблеми на човечеството по материали от книга със същото заглавие.

Следователно, Школата на Арканите, като все по-действен и полезен канал между Йерархията и човечеството, е използвана от Учителя Джуал Кхул (със съгласието и сътрудничеството на А. А. Б.) за трайно внедряване на някои необходими езотерични принципи и реалности в човешкото съзнание и за демонстрация на факта, че езотеризмът е житейски път, а не бягство в мъгляви мистични абстракции. Жизненото дело на А. А. Бейли, макар и включващо два различни вида служене, е пример за синтезен мироглед и подход, характерни за всеки световен ученик.

По думите на Фостър Бейли в предговора към “Автобиографията...”: “Преобладаващата част от работата на нейния живот винаги е била субективна. Ние наблюдавахме външните следствия, събития и обстоятелства, помагахме ѝ, обичахме я, понякога я критикувахме, оплакахме се, но винаги вървахме рамо да рамо с нея, изкачвайки се стъпка по стъпка нагоре и това ставаше по-лесно, благодарение на

Алис... Избраният от нея път е този на Световните Спасители. Тя се върна при своя Учител К. Х. за съвместна, още по-самоотвержена работа, посветена на Христос”.

ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ЧЕТВЪРТИ ТОМ

ЕЗОТЕРИЧНО ЛЕЧЕНИЕ

Хората по света (с различни вероизповедания и умствени способности), които се увличат от идеите на лечителството, са повече отколкото тези, които удовлетворяват някоя друга човешка потребност. Лечителството обаче е точна и възискателна наука. В съвременното общество нито един лекар или хирург няма право да практикува това древно изкуство, ако не притежава съответната квалификация, стриктно изисквана от страна на държавата, за да бъдат предпазени хората. Няма съмнение, че молитвата и призивът могат да окажат помощ при някои обстоятелства, особено ако този, който служи, е с чист и безвреден мотив, и ако притежава достатъчно разбиране, за да подпомага целите на душата, като позволява на нейната лечебна енергия да протича по-свободно и ефективно през личността; аналогично, той трябва да осигури и процеса на оттегляне, ако това е най-близката цел на душата.

Езотеричното лечение е нещо много повече; това е наука с много тематични области, включващи състава на човека и природата на различните му тела (както плътни, така и фини). Към това практическо знание окултната наука добавя изключително важната информация за енергийните фактори, за кармичните и лъчеви влияния, за психологията и астрологията на душата, за законите и правилата, които осигуряват безопасно и успешно практикуване на езотеричното лечение.

Предвид необходимостта от осмисляне и прилагане на всички тези сведения, не трябва да се учудваме, че дадената наука все още е в зародиш. Тя се намира на етапа на експеримента, заедно с останалите аспекти на езотеризма. Тяхното основно развитие ще се осъществи едва след като душата придобие по-голяма власт над цялостната личностна дейност.

В книгата са описани седемте лъчеви метода на лечение; изброени и анализирани са неговите закони и правила; подробно са изложени изискванията към лечителството; показани са основните причини за болестите. Научаваме например, че много болести могат да бъдат кармични по своя произход, че други съществуват в почвата и в самата субстанция на планетата, и че голяма част от заболяванията се дължат на психологични причини, които възникват в емоционалното и менталното тяло. Това поражда необходимост от всестранно и изчерпателно познаване както на пациента, така и на правилните и безопасни методи на лечение.

Дадена е вярна представа за смъртта. Това е процес на отделяне или оттегляне на душата от тялото, при който тя продължава да живее на своя собствен план, без ограниченията на тялото, докато не се появи необходимост от нов цикъл на въплъщение и нов опит

във форма.

При опитите си да приложат на практика учението, дадено в “Езотерично лечение”, онези, които са предопределени от съдбата за тази сфера на човешкото служене, ще започнат да натрупват духовна способност за цялостното лечение на човека. Това до голяма степен ще е валидно за онези групи, които привличат магнетичното и лъчевото могъщество на груповите енергии и на призива. По този начин, правилното практикуване на езотеричното лечение ще зависи от груповото съзнание в Новата епоха и от установяването на *правилни енергийни отношения* като основа за всички аспекти от съвременното езотерично обучение. Не само потенциалните лечители, а и всички окултисти могат да извлекат голяма полза от изучаването на трактата “Езотерично лечение”.

ОБРАЗОВАНИЕТО В НОВАТА ЕПОХА

Образованието има основополагащо значение сред няколкото специални теми, включени в книгите на Алис А. Бейли и Тибетеца. Днес ние представяме да мислим за “образованието” единствено като за обучение на младежта или като за академична дейност. Образованието е (или поне трябва да бъде) непрекъснат процес от раждането до смъртта, свързан не толкова с натрупване на знания, колкото с разширяване на съзнанието. Знанието само по себе си е мъртво, ако не се съобразява с обкръжението, със социалната отговорност, с историческите тенденции, с човешкото и световното положение, както и с еволюцията на съзнанието, която довежда безкрайността на непознаваемата вселена до сферата на постижимото за крайния човешки ум. Иначе казано, образованието е непрекъснат процес на обучение за начините, по които човешките и божествени елементи се съгласуват в състава на човека, което установява правилни отношения между Бога и човека, между духа и материята, между цялото и частта.

Ако това е образованието в широкия смисъл на думата, то при обучението на децата неговото прилагане може да се обсъжда много по-изчерпателно и задълбочено. Дадената книга прави именно това. Посочвайки необходимостта от цялостност при развитието на човека (дух, душа и тяло в интегрирана единица) и признавайки планетарното цяло за сфера на личен опит и отговорност на всеки индивид, книгата представя чрез специфични термини истинските потребности на детето в областта на образованието. Изброяват се пропуските и недостатъците, характерни за днешните образователни системи в различните краища по света, и се съобщават методите на бъдещето.

Ударението се поставя върху необходимостта от възпитание в дух на световно гражданство. Тази необходимост става очевидна още преди публикуването на книгата. Доколкото обаче децата се отнасят естествено и без предубеждения към представителите на всички нации, раси, цвят на кожата, вяра и социално положение, става ясно защо разбирането за световна общност трябва да се възпита първо у възрастните, които са отговорни за образованието и възпитанието на младежта.

По тази причина в книгата е включена една последна кратка глава за “науката на Антакарана”, т. е. за творческия опит да се изгради в съзнанието мост между нисшия аналитичен, натрупващ знания ум, душата и висшия ум, като аспекти на божествения “АЗ” у духовния човек. Това е научен процес, който може да се изучава и практикува като медитативна техника, като опит духовните принципи да се прилагат при всякакви обстоятелства в ежедневието.

Изграждането на Антакарана, като мост между субективните и обективните светове, създава канал за предаване на духовните енергии на светлината, любовта и могъществото. Тези енергии променят обикновения живот, насищат личността, даряват ума с творческо мислене и с отговорност за възникващите нужди на Плана в зората на Новата епоха.

Просветленият по този начин зрял човек може да стимулира душата на детето, да обогати и оживи неговия ум, да осигури правилни условия за всестранното развитие на духовния му потенциал.

УЧЕНИЧЕСТВОТО В НОВАТА ЕПОХА – Т. 2

В първи том са събрани работните инструкции, които поначало са правени с цел да екстернализират (чрез групи от по девет интегрирани ученици) работата на деветте субективно облечени в плът и кръв групи, известни като “Групи по Девет”. Учението, което се съдържа във втори том, е дадено в периода 1940 – 1949 г, след като групата е била намалена и реорганизирана в единна “нова първична група”.

Две от нейните главни задачи е да “затвърди” някои принципи и изходни идеи за новата цивилизация от епохата на Водолея, както и да създаде интегрирана група от опитни йерархични дейатели, способни да участват в предприеманите от Йерархията опити за оплодяване и подготвяне на човешкото съзнание за предстоящата огромна стимулация. Затова книгата съдържа личните инструкции, дадени за много малък срок и предназначени само за 22 души.

В учението се набляга върху нуждите и проблемите на груповата работа, груповото сливане и груповото съзнание. Визират се взаимоотношенията в групата, както и отношението към Учителя, на Когото тя се стреми да служи. “Нека вашият хоризонт бъде широк, а смиренieto ви – дълбоко”, гласи един от съветите към групата, за да може “чувството за ярна пропорция” (както езотерично се определя смиренieto) да регулира всички отношения в съответствие с еволюционните нужди на Йерархичния План.

Подчертават се двата най-важни аспекта от живота на ученика от гледна точка на практическите техники за обучение: медитацията и посвещението. Медитацията е показана не само като начин за приближаване на индивида към душата, и на групата към Учителя, но и като творчески метод на Повелителя на Света, чрез който се дефинира цялото съществуване. Всички големи и малки центрове на

съзнание на нашата планета могат да практикуват аналогични медитативни техники за създаване на нужните нови форми в съответствие с променящото се течение на енергията и с божествената цел. Така медитацията става акт на съзнателно сътрудничество с “чисто изкупителните цели” на нашия планетарен Живот.

Посвещенията се представят като практически “факти от живота”, които трябва да бъдат разбрани и усвоени. Представата за посвещението като награда за благ и дисциплиниран начин на живот е потискащо заслепление, което се разсейва от светлината на реалността. Посвещението няма нищо общо и с вътрешните организационни “посвещения”, практикувани в много окултни ордени и групи. Те нямат друг смисъл, освен този, който им придават самите организации.

Посвещението на ученика е резултат от съзнателното му навлизане в “по-голямото и по-голямо цяло”, от последователното и истинско проникване в потока на съзнание на нашия планетарен Живот. Тези разширения на съзнанието се съпътстват от редица откровения. В този том са разгледани петте точки на откровенията и са дадени необходимите насоки и символични формули, които спомагат за правилното им тълкуване.

Ученик е “този, който знае”; той от собствен опит е научил, че прилаганият при служене духовен закон, или принцип, определя състоянието на равновесие, при което се възстановява съизмеримостта между Пътя на Бога и пътищата на хората. През точката на сливане може да струи светлина в помощ на тънещите в мрака. Много хора виждат това откровение.

ЕКСТЕРНАЛИЗАЦИЯ НА ЙЕРАРХИЯТА

Проблемът за свободната воля винаги е предизвиквал у хората ментални конвулсии. Фаталистът автоматично се примирява с всичко, което го сполети, не вижда в следствията повод за действие или бездействие и винаги се покорява на безжалостната съдба.

Християнинът е склонен да приема своята участ като проява на Божията воля, срещу която той не протестира и която няма сила да промени. На противоположния полюс стоят онези, които разпалено отстояват своята независимост и без колебание отстояват правото си на свободни и своеволни действия.

Едно от многото достойнства на книгата е в това, че тя показва в каква голяма степен Йерархията и другите центрове на планетарен живот зависят от непредсказуемата, често безотговорна свободна воля на човека. В годините преди Втората световна война на човечеството са предлагани всевъзможни благоприятни възможности и духовни стимули, целящи да се избегне проявата на конфликта във физически план. Ученици и стремящите се към ученичество специално са молени да помогнат на Йерархията, като направят максимални усилия и повлияят благотворно върху мислите и решенията на човечеството. Всеки обаче е свободен сам да определя и да

поставя рамките на дейността си. Според закона, дори в момент на опасност, Йерархията няма право да възпрепятства свободното волеизлияние на хората, да им заповядва или да им натрапва действия, водена от своето по-всеобхватно знание и по-дълбока проникателност.

В книгата са представени многобройни духовни фактори, действащи в периода 1919 – 1949 г. Посочени са енергиите, стаени зад световната сцена; описани са някои велики Същества, магнетично привлечени към служене на нашата планета в този критичен момент от еволюцията на планетарния живот.

Тези фактори носят разбиране за взаимосвързаните, подчинени на закона енергии на вселената. Те дават представа на езотериста за енергийния поток, откликващ на планетарната цел и план, към който можем да се включим, и опознавайки го, съзнателно да му сътрудним, особено когато егоистичната ни, центрирана върху себе си воля, е еволюирала така, че духовната воля е получила по-адекватен израз. Някои от тези енергийни фактори конкретно се обсъждат в специалните “Съобщения”, предавани от много години по време на празниците на Великден, Уесак и на Христос.

В тези съобщения се разглеждат много аспекти от йерархичната работа, мислене и планиране. Показват се някои въздействия върху Йерархията от страна на планетарните еволюции и посвещения, както и тяхното влияние върху човечеството. Кулминационният момент настъпва по време на трите празника през 1945 г., когато (наред с другите задачи) е взето и важното решение за екстернализиране на Йерархията и за новата поява на Христос.

В заключителната част се обсъждат “Етапите на Екстернализацията на Йерархията”. Днес за човешкия ум е трудно да си представи проблемите на тези, които са свободни от ограниченията на формата, и му е още по-трудно да разбере действията на онези, които са толкова свободни, че по собствена воля се съгласяват на такива ограничения.

Така на нас ни помагат да осмислим в каква голяма степен взаимозависимостта на планетарния живот реално е скрепена от любовта, жертвата и служенето на частта в услуга цялото.

ТРАКТАТ ЗА СЕДЕМТЕ ЛЪЧА – ПЕТИ ТОМ

ЛЪЧИ И ПОСВЕЩЕНИЯ

В последния том на “Трактат за седемте лъча” е представена фундаменталната духовна структура, върху която ще се гради по-нататъшното изложение на учението за Древната Мъдрост. Книгата има два раздела. В първия се изброяват и обясняват Четиринадесетте Правила за Групово Посвещение; тези правила за ученици и посветени са аналогични (на висшата дъга от спиралата)

с правилата за кандидатите, които са описани в книгата “Посвещение, Човешко и Слънчево”. Във втория раздел се анализират Лъчите и Посвещенията, т. е. деветте големи разширения на съзнанието, в хода на които посветеният последователно се освобождава от различните форми на нашия планетарен живот, като накрая тръгва по избрания от самия него Път за развитие и служене във вселената.

Един от основните принципи, споделен на страниците на книгата, е този за нарастване на груповата идея, разбираана като групово служене, групова отговорност и групово посвещение. Възможността за груповото посвещение изглежда е един от новите фактори в ерата на Водолея; оттук и огромното значение, което имат за ученика тези Четиринадесет Правила за Групово Посвещение. Те показват в символична форма великите истини, към които разширяващото се съзнание се приближава, ако съблюдава условията на *окултно послушание* и спазва всички изисквания за Пътя на Посвещението, когато групата се придвижва към центъра на ашрама и влиза в сърцето и волята на наблюдаващия Учител.

Доколкото “пътят към светая светих е път на външно служене” и тъй като посвещението е следствие от увеличаващата се способност за интуитивно вникване в Плана и осмисляне на ашрамната цел *със съответното за нея поведение*, “правилата по същество са велики Формули на Приближение... приближения към определен отрязък на Пътя, а не към самия Посветител. Размислете над тази разлика. Посветеният все повече осъзнава динамиката на Науката за Служене на Плана. Това разбиране може да дойде едва след като неговата претопена личност и душевният израз на волята се разтворят в ослепителната светлина на Божествената Цел”.

Изложеното учение, макар и недостъпно засега за средния учащ се, е безценно за разширяването на ума и за проумяването на всеобхватните структури и процеси, чрез които може да се прояви перспективната функция на индивида. При боравенето с толкова сложни въпроси, авторът отново демонстрира изключителната си способност да съотнася най-дълбоките аспекти от Учението с живота и съзнанието на съвременния последовател. Доколкото в битието не съществува никаква обособеност и афоризмът “Каквото е горе, такова е и долу” се отнася до целия космос, до слънчевите и планетарните животи, дотолкова от изключителна важност е непрекъснатостта да стане ясно осъзнат факт.

“Откровението се отнася до Единството и до нищо повече. Практическата страна на тази истина се разкрива едва когато ученикът се опита да направи две неща: първо, да я разбере сам, и второ – да разпространява в умовете и живота на хората представата за това планетарно единство и необособеност”.

ДУХЪТ НА МАСОНСТВОТО

(ФОСТЪР БЕЙЛИ)

Книгата съдържа пет инструкции, които Тибетският Учител е възнамерявал да даде на масоните чрез Алис А. Бейли, но поради недостиг на време и появата на друга спешна работа, те са останали недовършени. Фостър Бейли е помолен да редактира и публикува тези пет инструкции, което той прави, като добавя във втората част на книгата една статия на А. А. Б., публикувана за първи път в списание “Мастер-Масон”, както и една своя лекция, изнесена пред Ложата в Ню-Джърси. Тази просветляваща и стимулираща книга завършва с приложението “Синури”, направено по записки от “Енциклопедия на франкмасонството” на Маккей.

В написаните от А. А. Бейли и Тибетеца книги често се споменава за Масонството: разглежда се неговият произход, многовековната му история и онази важна роля, която обновеното и одухотворено масонство може да има в бъдещето, носейки светлината и енергията на учението за Мистериите в ерата на Водолея.

“На масоните им предстои още много вътрешна работа над себе си. Времето за истинското широко признание на Масонството е все още далече, защото тази организация трябва в масонски и духовен смисъл да “прояви себе си”. Когато направи това и когато духовната цел, заложена в основите на масонската работа, бъде схваната по-добре, Законът на Строителите ще може да заяви за себе си. Тогава груповата работа в името на расата ще бъде изпълнена, съзнателната помощ на Ложата, която действа от Висините, ще стане видима, а масонството ще бъде възстановено като пазител на Мистериите на духовния живот на земята и ще покаже жизнената сила, скрита в сърцето на всяка истинска религия”.

ДА СМЕНИМ ЕЗОТЕРИЧНИТЕ ЦЕННОСТИ

(ФОСТЪР БЕЙЛИ)

Книгата съдържа четири лекции, прочетени от автора в Лондон през 1954 г. В нея подробно се обсъждат духовните фактори, които днес имат голямо значение за езотеристите. Езотеризмът е показан като практическа наука за служене, при което субективните и духовни аспекти на живота могат ефективно да се съотнасят с човешките потребности и световните дела. Характерната стара тенденция за оттегляне на духовно пробуждащите се хора от обикновения светски живот и на зависимост от т. нар. духовен “авторитет” е към своя край. Езотеристът е човекът с добра воля и член на новата група световни служители, който отговаря за благосъстоянието на човешката раса в хармония с божествения План. Той се учи и расте благодарение на собствения си опит, като прилага духовните принципи в ежедневната си работа.

СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

ЕДИНИЦИ НА СЛУЖЕНЕ

Навсякъде по света се създават групи хора, обединени от съвместната си работа по програмата на Световната Добра Воля. Ето някои препоръки за формирането на такива групи.

КАКВО Е СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

Световната Добра Воля е обединение от мъже и жени с добра воля, свързани от желанието за утвърждаване на определени идеи, принципи, енергии и качества в човешкия род; нейните членове имат за задача да разберат планетарната програма за действие и да работят за осъществяване на нейните цели. Световната добра воля насочва своето влияние към човешкото съзнание. Това се постига чрез системата на обучение и особено – чрез печатното слово.

КАК СЕ РАЗРАБОТВА СТРАТЕГИЯТА И ПРОГРАМАТА НА ДЕЙСТВИЕ

Дейността на Световната Добра Воля се ръководи от международен екип, който работи в главните центрове, намиращи се в Женева, Лондон и Ню-Йорк, в тясно взаимодействие с групите и отделните служители от различните страни. Работата има световен характер; тя не се съобразява и променя в угода на каквито и да били национални, местни или други съображения. Нейната задача е да разпространява планетария стил на мислене във всички сфери на местния, националния и международния живот.

КАК Е ОРГАНИЗИРАНА СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

Световната Добра Воля работи чрез групи и отделни хора, които признават целите ѝ и помагат за осъществяването на нейната програма. Тя не е организация в общоприетия смисъл на думата. В нея няма членство, членски внос и официално назначени представители по места. Дейността ѝ се финансира изключително от доброволни пожертвувания, давани от заинтересовани лица.

Набляга се върху “практическата работа”, а не върху “създаването на организация”. Работещите за Световната Добра Воля правят това, защото споделят принципите ѝ и признават полезността на нейните програми и методи.

СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ И ИНДИВИДЪТ

Програмата за действие на Световната Добра Воля дава възможност на всеки човек да участва в нея, като смята помощта му за изключително необходима.

Ярък пример в това отношение е разпространението на литературата, в което участват стотици отделни помощници от целия свят. Хората са поощрявани да прилагат идеалите и принципите на Световната Добра Воля в собствените си проекти на служене, като поемат цялата лична отговорност за това.

СЪЗДАВАНЕ НА ЕДИНИЦИ НА СЛУЖЕНЕ

Дейността на отделните сътрудници става по-ефективна, ако се извършва от малки групи. За тази цел се създават единици на служене, които могат да се формират по два начина.

Първият е, когато някой магнетично мощен индивид притегля към себе други помощници, а вторият, когато двама или повече сътрудници, живеещи в един район, се обединят, за да работят заедно и да координират своите усилия.

ПРЕДИМСТВА НА РАБОТНИТЕ ГРУПИ

Няколко обединили се сътрудници са способни да преодолеят трудности, които не са по силите на отделния човек. Сборът от техните индивидуални таланти и общият принос към делото спомагат за осъществяването на набелязаните планове. Това, което не е по силите на един, е във възможностите на друг, онова на което отделният индивид не се решава сам, се предприема уверено от малката група служители.

ОСНОВА НА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО

Единици на служене се създават с успех, само ако съществува обща цел. Тайната на успешната групова работа се крие в

осъзнаването на онези аспекти от божествения План, които хората могат да проявят най-добре, както и в готовността за взаимодействие с тези събратя, които са постигнали същото осъзнаване. Външните обединения, основани върху вътрешно единство на целите, работят най-плодотворно. Създаваните по този начин групи са обединени и съществуват благодарение на вътрешния си импулс. Именно той прави тяхната работа истински полезна и служи като магнетична сила, която привлича други помощници.

ИЗБОР НА ИМЕ ЗА ГРУПАТА

Ако в групата възникне въпрос за името, т. е. за себеотъждествяването, ние обикновено ѝ препоръчваме да се нарече “единица за служене” към съответния град или район, където тя действа. Групи от целия свят използват имена като “асоциация на добра воля” или “дружество за активизиране на добрата воля”.

ИЗБОР НА ВИДА ДЕЙНОСТ

Натрупваният от отделната единица опит е уникален. Всички единици за служене растат и се развиват по свой начин, макар че в тяхната работа могат да се проследят много общи посоки и сходни трудности. Те възникват във връзка с прилагането на определени принципи и методи на работа. Централите дават съвети за тяхното преодоляване още в началния им етап. Те помагат и поддържат групите по всички възможни начини, без да се опитват да ограничат тяхната свобода и без да се намесват в естественото им развитие.

Главната цел на единиците за служене във всяка страна е да работят на местно равнище, като осъществяват отделен аспект или аспекти от международната програма на Световната Добра Воля. Тази програма може да има различни варианти и мащаби на дейност. Не е целесъобразно за начинаещите групи да се заемат с многобройни задачи. Това често води до пренапрежение и разочарование.

Предлагаме на такива групи да се занимават с онзи вид дейност, който ги е обединил в рамките на Световната Добра Воля. По-късно, когато натрупат определен опит в работата, те могат да се посветят и на други видове дейност. Много единици за служене са започнали с разпространение на литературата, издавана от Световната Добра Воля, и след установяването на добър работен ритъм, са преминали към организиране на учебни групи или срещи-медитации.

ИЗДАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

Трите организационни центъра са недостатъчни за широкото разпространение на литературата, издавана от Световната Добра

Воля. Когато тази дейност обхване цялата планета, ще стане нецелесъобразно тя да бъде съсредоточавана в днешните централи. В много страни единиците за служене сами осигуряват преиздаването на литературата на Световната Добра Воля. За постигане на високо качество на публикациите се изисква развита икономическа структура. Не всички могат си доставят хубава хартия или да намерят квалифицирани печатарски работници. Често се налага всичко да се прави от тях самите: да се подготвят макети, да се правят копия и т. н.

При преиздаването на книгите на Световната Добра Воля е необходимо да се посочва адресът на централите в Женева, Лондон и Ню-Йорк, както и адресът и името на местната единица за служене, за да може тя да дава отговор на възникващите въпроси. Желателно е от всяко издание да се изпращат по половин дузина екземпляри в един от тези организационни центрове.

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ЦЕНТРАЛИТЕ

Осъществяването на планетарната програма на Световната Добра Воля се координира от трите организационни центъра – в Женева, Лондон и Ню-Йорк. Всички единици на служене от целия свят участват в световното дело чрез един от посочените центрове.

Като се изхожда от групови съображения, световния характер на работата винаги е имал първостепенно значение. По всички краища на света се провежда сходна работа, а съдържанието на литературата не се приспособява към никакви национални или местни условия. Локалните методи на работа обаче могат да се приспособяват към обстоятелствата и при необходимост да се съгласуват от единиците за служене с централите.

ОТНОШЕНИЯ С ЦЕНТРАЛИТЕ

Формални връзки между Световната Добра Воля и нейните единици на служене (поне през първите години на дейността им) не съществуват. Единиците не са официални представители на Световната Добра Воля по места. И обратно, при решаването на собствените си проблеми, единиците са абсолютно самостоятелни. По своя статут те са независими групи от мъже и жени с добра воля, които си сътрудничат върху основата на международната програма на Световната Добра Воля. Неформалният тип отношения е гъвкав и полезен. Той позволява на сътрудничащите си групи да правят онова, което смятат за най-добро. Те нямат право официално да се изказват от името на Световната Добра Воля, но могат свободно, по собствена инициатива и в съответствие със своите задачи, да осъществяват творческите си проекти.

Обикновено единиците за служене обявяват своята принадлежност към Световната Добра Воля, като декларират готовността си да работят в съответствие с целите и програмата на тази международна асоциация. По този начин, като остават независими и свободни

групи, те показват реалната вътрешна връзка със Световната Добра Воля.

Най-често единиците за служене разпространяват в своите райони литературата на Световната Добра Воля. Те отговарят на местните запитвания и удовлетворяват заявките за необходимата литература, като имената и адресите на тези, които са дали положителна оценка за нея, се съобщават в централите.

Много от въпросите въобще не изискват съгласуване с централите, например, провеждане на събрания в съгласие с принципите на Световната Добра Воля или рекламирането на собствената им дейност, но при намерение да се издават собствени материали от името на Световната Добра Воля, те задължително се изпращат в централите за съгласуване.

Методиката на работа с единиците се практикува от години. Като правило между тях и организационните центрове се установяват връзки на истинско и най-тясно сътрудничество.

СХЕМА НА ЕНЕРГИЙНАТА РАБОТА

Аз не търся нови “стенографи” на мястото на А. А. Б. Имате на разположение доста голям неусвоен материал, с който трябва да се работи, както и достатъчно всеобхватно учение, което трябва да бъде предадено и направено достъпно за хората през близките 25 години. Не превръщайте А. А. Бейли в окултен авторитет.

Изяснете си добре схемата, намираща се в основата на различните аспекти от работата, която в наши дни се разширява. Следната диаграма ще ви помогне да си представите *фактически съществуващите отношения днес*:

ДУХОВНАТА ЙЕРАРХИЯ НА ПЛАНЕТАТА,
работеща чрез
НОВАТА ГРУПА СВЕТОВНИ СЛУЖИТЕЛИ,
които използват много посредници, сред които и
ШКОЛАТА НА АРКАНИТЕ,
действаща чрез следните
ВИДОВЕ СЛУЖЕНЕ:

Триъгълниците, Добрата Воля и Призивът – свързани с

ИЗДАТЕЛСКИТЕ ФИРМИ “ЛЪЦИС”

Именно книгите привличат хората към различните аспекти на дейността; вие можете да помогнете те да се намират непрекъснато в обръщение.

Тибетеца

ЛЪЦИС ТРЪСТ

“Лъцис Тръст” е основан през 1922 г. по законите на щата Ню-Джърси. Регистриран е във Великобритания, Холандия и Германия. Има свои представителства, банкови сметки и финансови посредници в много страни, включително в Швейцария (Женева), където е учредена европейската централа на издателските фирми “Лъцис”, Школата на Арканите и др.

“Лъцис Тръст” е законен финансов посредник, който осигурява цялата започната от Алис и Фостър Бейли работа. Той не притежава никакви дотации или инвестиции; цялата му дейност се финансира от доброволни пожертвувания.

ШКОЛАТА НА АРКАНИТЕ

Школата на Арканите е създадена от А. А. Бейли през 1923 г. като подготвителна школа за ученичество. В нея се прави последователен курс на обучение и медитация за възрастни мъже и жени на базата на езотеризма като наука за служене и път на живота. В хода на практическата подготовка при груповата работа учащият усвоява принципите, залегнали в основата на Новата Епоха, като нов етап от човешката еволюция, при който човекът може максимално да развие своите вродени възможности. Ученикът постига съзнание за себе си като за духовно същество, със своя сфера на служене и със своя отговорност – като стремящ се към ученичеството и като поборник за провеждането на Плана.

Школата на Арканите функционира по целия свят изключително чрез воденето на кореспонденция. Работата в Америка се осъществява от централата в Ню-Йорк, за Великобритания и Съдружието на нациите – от Лондон, а за европейските езикови групи – от Женева. Школата на Арканите не е сектантска или политическа организация, в нея се приемат хора с всякакви религиозни и политически убеждения.

СВЕТОВНАТА ДОБРА ВОЛЯ

Световната Добра Воля е учредена през 1932 г. в САЩ и оттогава се е разпространила по целия свят. Нейната основна задача е правилните човешки отношения да станат факт за цялото човечество. Взаиморазбирането и световното сътрудничество могат да се утвърждават чрез практическото прилагане на принципа и енергията на добрата воля.

Дейността на Световната Добра Воля е просветителска по своя характер и включва:

1. Разпространяване на литературата и Великия Призив.
2. Работа на информационно-изследователските служби.
3. Издаване на периодичен бюлетин, сътрудничество с движението “Световно единство” (Пондишери, Индия) и издаване на списание “Светът = 1”.
4. Провеждане на учебни курсове, посветени на фундаменталните проблеми на човечеството.

Световната Добра Воля е неправителствена организация, акредитирана към Организацията на Обединените Нации в Ню-Йорк и Женева.

ТРИЪГЪЛНИЦИ

Те са основани през 1937 г. като опит да се обединят съмишлениците (мъже и жени на добрата воля) в обикновено, но много ефективно духовно служене на човечеството. Работата на Триъгълниците се осъществява от структури по трима души, които ежедневно мислено се съединяват помежду си и с всички останали Триъгълници по Света. Така се изплита мрежата на лъчистото ментално могъщество, чрез която енергията на добрата воля може да се предава на всички народи по света. В процеса на изпращане на духовната енергия се създава всепроникваща атмосфера на светлина и добра воля, която въздейства върху умовете и сърцата на хората. Членовете на Триъгълниците задвижват енергии, които сплотяват и сближават хората от всички националности, вероизповедания и цветове на кожата. Субективната атмосфера на човешкото съзнание се пречиства и осветява чрез ежедневната употреба на Великия Призив от всички членове на Триъгълниците.

ПРАЗНИКЪТ УЕСАК – ПРОБУЖДАНЕ ЗА ПОСЛАНИЕТО НА БУДА

Превод от английски: Мирослав Вангелов

I. ТРИТЕ ДУХОВНИ ПРАЗНИКА

“...Всяка година ще се честват три главни Празника в три поредни месеца, което ще създаде условия за продължително духовно усилие, оказващо влияние през цялото останало време от годината.

Празникът Великден бележи деня на възкръсналия, на живия Христос - Учител на всички хора и Глава на духовната Йерархия. Той е Проявление на Божествената любов. В този ден ще се слави духовната Йерархия, която Той предвожда и насочва, и ще се акцентира върху природата на Божествената любов. Празникът винаги ще се провежда по време на първото пролетно пълнолуние като велик западен и християнски празник.

Празникът Уесак (Wesak) слави деня на Буда, на духовния посредник между най-висшия духовен център – Шамбала, и Йерархията. Буда е проявление на Божествената мъдрост, Въплъщение на Светлината, Сочещ божествената цел. Празникът ще се провежда по време на майското пълнолуние, както това става и досега. Това е велик източен празник.

Празникът на Добрата Воля ще величае човешкия дух, устремен към Бога, търсещ съгласие с Божествената воля и жадуващ за правилни човешки отношения. Той ще се провежда по време на юнското пълнолуние. В този ден ще се слави духовната и божествена природа на човешкия род.

Тези три празника вече се отбелязват по света (макар и не в синхрон) като част от общото духовно сближаване на човечеството. Не е далеч времето, когато те ще се честват по цялата земя; така ще бъде достигнато велико духовно единство и следствията от предстоящата Велика Поява ще бъдат обусловени от общия зов на цялото човечество.

Останалите пълнолуния ще се отбелязват като по-малки празници, но също ще се смятат за жизненоважни. Те ще утвърждават божествените атрибути в съзнанието на човека, така както главните празници бележат трите божествени аспекта. Тези аспекти (или качества) ще бъдат прояснени за човешкия ум в резултат от внимателното изучаване на природата на конкретното съзвездие (или съзвездия), чието влияние доминира в съответния месец. Козирог, например, ще привлича вниманието към първото посвещение –

раждането на Христос в пещерата на сърцето, и ще сочи обучението, необходимо за появата на това велико духовно събитие в живота на индивидуалния човек. Този пример показва възможностите на духовното разкритие, което може да бъде постигнато чрез осмисляне на дадените влияния.

Така дванадесетте ежегодни празници ще символизират Божественото откровение. Те ще бъдат средство за установяване на връзка (през споменатите три месеца) преди всичко с трите големи духовни центрове, или с трите изражения на божествената Троица. Малките празници ще подчертават вътрешната връзка с Цялото, като издигат божественото, скрито в индивидуалното и личното, до универсалната божествена Цел; така връзката на Цялото с неговите части, както и на частите с Цялото, ще може да се прояви напълно.

Адаптирано по книгата "Новата поява на Христос".

II. ПРАЗНИКЪТ УЕСАК

Положението в съвременния свят е свидетелство за това, че е загубена тайната на синтеза. Човечеството е разделено – район срещу район; Изтокът срещу Запада; раса срещу раса; нация срещу нация. То трябва да преоткрие древното знание, според което от нашата планета се очаква да прояви същностното единство на човечеството чрез утвърждаване на енергията на обединението и съгласуваността. Когато това стане реалност, ще бъдат решени сегашните световни проблеми и ще се възстанови и утвърди фундаменталният световен ритъм.

За съжаление, човешките същества си остават прекалено себични. Това обаче не трябва да ни обезсърчава, защото за мъдрия анализатор е ясно, че груповото съзнание и отговорност вече са нещо повече от красива мечта. Разбирането за братството и признаването на свързаните с него задължения започва да прониква в съзнанието на човечеството. Това се дължи на растящата активност на Йерархията на Светлината и всеотдайното вековно служене на Водачите на расата. Те демонстрират истинското значение на братството и помагат на хората да разберат и осъзнаят своите отговорности.

Когато Световният Учител се появи отново с цялата си мощ, давайки на човечеството новия принцип на настъпващата епоха, можем да бъдем сигурни в едно: Той ще дойде като Учител на любовта и единството – двете най-необходими неща за нашето съвремие; Той ще утвърди принципа на възраждането на човечеството и преустройството на социалната структура. Това ще бъде постигнато чрез любовта, която Световният Учител ще излива върху всички същества, тъй като Той ще въздейства върху човечеството предимно чрез аспекта на любовта-желание. Устремното желание на човечеството ще се прояви навсякъде по света като готовност за формиране на активни групи, които ще работят целенасочено и упорито за единство, сътрудничество и братство във всяка област на живота – икономическа, религиозна, социална и научна.

Тези групи ще постигнат резултати, които са немислими в наши дни поради неспособността на човечеството да осъзнае истинската същност на любовта. По-късно обаче великата сила на любовта ще бъде освободена на Земята чрез медитативната работа на Вестителя, действащ като представител на Бога, подкрепен и подпомогнат от съзнателните усилия и божествената енергия на Буда. Признак за приближаването на това велико събитие и за неотклонно нарастващата сила на Христос е засилената реакция срещу организациите на престъпността, ненавистта, класовите различия и крайния радикализъм, които сега преследват цели, противоположни на плановете на Вестителя. Началото на новата епоха на мира ще бъде поставено чрез обединяването (на Земята) на онези Сили, които отговарят за преустройството и за истинското еволюционно развитие. Във всяка страна ще има съзнателно обединени групи, които ще въплъщават принципа на братството, според степента на своето разбиране за него. Хората по света трябва да бдят за признаците на Новата Епоха, без да се обезсърчават от перспективата на непосредственото бъдеще.

Пряката и неизбежна възможност на това световно преустройство и идването на Световния Учител са двете неща, който трябва да са фокус на вниманието по време на ежегодното честване на Празника Уесак (всяко пълнолуние в Телец). Последователите могат да съдействат за постигане на целите на великите Умове, посветили Се на човешката еволюция, чрез определена концентрация по време на Празника и чрез системно запознаване на западните мислители с факта за тази възможност. Така те ще създадат поток от стремеж и вихър от сила, които ще бъдат жизненоважен зов, предизвикващ определен отклик (в духовното значение на това понятие) от страна на Онези, Които се стремят да помогнат.

Новата поява на Месията в нашето битие ще започне от определен Празник Уесак, на който Буда ще произнесе Велик Призив и така ще освободи божествена сила и ще подготви пътя на великия Си Брат, подпомагайки изпълнението на Неговата мисия. Време е Западът да разбере истинското значение на това събитие. Когато хората осъзнаят и се възползват от възможността, предлагана по време на Празника, те ще влязат в хармония с определена духовна сила, ще бъдат оживотворени и духовно стимулирани от нея и така ще придобият способност за служене.

Два фактора са от първостепенно значение в настоящето. *Първо*, нуждата и стремежът на света са толкова големи и сегашното положение е толкова критично, че е налице повсеместно разпространение сред духовно ориентирани хора на мисълта за **божествената намеса**. Ако съществуват духовни Сили и велики духовни Умове и Животи, и ако Бог е осведомен за случващото се на планетата, навярно ще е възможно за тази ръководна мъдрост и стимулираща любов (които в крайна сметка ще изведат човечеството от мрака към светлината) да се спуснат към нас от духовната сфера. Ако това не се случи, тогава всички наши убеждения и вярвания ще бъдат силно разколебани. *Второ*, вероятно поради растящото очакване за отклик свише, наблюдаваме и нарастващо убеждение, че завръщането на Световния Учител е неизбежно. Привържениците на всички школи на мисълта очакват това събитие и затова Празникът Уесак и Празникът на Човечеството (провеждан при следващото пълнолуние в Близнаци) се разглеждат като много важни

подготвителни периоди. Празникът Уесак дава свидетелство за това убеждение, откъдето произтича и дълбокият интерес на всеки духовно търсещ човек към това събитие. Именно в тази истина се крие надеждата на света и привържениците на различните световни вярвания трябва да изяснят за себе си какво разбират под фразата “учението за Месията”.

Няма съмнение, че в основата на световните дела стои организирана група от Уоме. Човечеството е било водено напред, етап след етап, към неотклонно нарастваща светлина. То е преминало от стадия на най-дълбоката примитивност до този на сегашната образована цивилизация. Големи кризисни моменти са белязали всеки исторически период и всяка цивилизация. Подобна криза протича и в наши дни. По време на такива кризи търсенето винаги получава отговор; в отклик на човешкия зов, Бог изпраща Учител или Представител, Който въплъщава учението, необходимо за настъпването на новата епоха, и произнася нотата, която отразява висшата природа на дадената цивилизация.

Сега преминаваме през подобен кризисен период със съответното усилено търсене, зов и отклик. Навлизайки в света на духовните реалности, тези призиви придобиват допълнителна сила, ако бъдат фокусирани в определени периоди. Такива са периодите на всяко пълнолуние през годината. По време на пълнолунието в Телец – Празника Уесак, на човечеството е предоставена изключителната възможност да привлече вниманието на Онези, Които са отговорни за неговата еволюция. ***Това е решаващ шанс и целта на нашето кратко изложение за пълнолунието в Уесак и за връзката на Буда и Христос със съвременното човечество е да акцентира върху нашата пряка възможност да сътрудним с Тях.***

Празникът Уесак е свързан с древна легенда, която за едни изглежда като мистично предание, за други е символичен разказ, а за трети е обективен факт. Легендата е свързана с Буда и с определено събитие в живота Му, което Го подтиква (следвайки повелята на сърцето Си) веднъж в годината да напуска възвишеното състояние, в което Той живее и работи, за да благослови света. Двата велики Синове на Бога – Буда и Христос, са съответно пазителят и получателът на тази благословия. На тях е поверено предаването ѝ към нуждаещия се свят и Те действат като предаватели на духовната енергия към човечеството.

Празникът Уесак се разглежда от Знаещите по света като най-важен за световните дела, тъй като дейността на тези двама Представители на Божеството на планетата съдейства за сближаване между царството на духовните реалности и света на човешките дела. В сегашния кризисен момент това е необходимо повече от всякога и затова усилията на тези велики Синове на Бога придобиват необичайна важност, а предлаганата възможност на човечеството сега е свързана с по-дълбоки последици от когато и да било преди. Растящият интерес към самия Празник, многото въпроси за неговото значение и жаждата на широката общественост за информация ни мотивира да съберем наличните сведения и да ги представим в лаконична форма като храна за размисъл за западния човек. [...]

На някои места в Индия празникът Уесак от векове се е считал за народен празник. Това е ден на тържествено събиране,

поклонничество и радостно очакване. Това е свещен ден. Разбира се, неговото съкровено значение е било известно на малцина духовно извисени хора, като същевременно мнозинството не е знаело нищо или е било слабо заинтересовано от възможно участие. Същото може да се каже и за големите християнски празници. За едни те представляват символи на велика духовна реалност, докато за други те са просто почивни дни или време за събирания и размяна на подаръци. Повечето хора не знаят нищо за духовната сила, пусната в света през тези особени дни, за истинското значение на тези “дни на благоговението”, в които Божеството идва, за да помогне на човечеството. Вътрешните и истински зависимости остават извън сферата на техните предположения. Така е и по отношение на празника Уесак.

Все пак този Празник се отличава по това, че датите на християнските празници са установени въз основа на събития, случили се преди векове, или са възпоменание за някои велики Ученици на Христос, Които в миналото са служели на расата, подобно на Него. Празникът Уесак обаче е признаване на **настоящо, живо събитие**. То съвпада (според убеждението на Знаещите) с някои велики божествени събития и е всъщност участие в церемония. Тези божествени събития протичат ежегодно по време на пълнолунието в Телец (често наричано “майско пълнолуние”), когато върху земята, според степента на човешкото търсене, се излива благословията на Самото Божество, предадена чрез Буда и Неговия Брат Христос.

Това събитие има своето физическо съответствие и физическо проявление. Паралелно на субективната и духовна церемония, в малка долина в Тибет (в отдалечен район на Хималаите) се състои събитие с голяма значимост. Предполага се, че именно там става земната церемония по благославянето и много хора от околните области се отправят към тази долина като поклонници на светлината. По време на пълнолунието там се изпълнява тържествен ритуал, който може да бъде засвидетелстван толкова реално, колкото и всяка от церемониите в големите западни катедрали.

Една интересна особеност във връзка с Празника Уесак и церемониалното му изпълнение в Тибет представлява фактът, че много ортодоксални християни, които по никакъв начин не са свързани с будистката и индуистката вяра, са получили свидетелство за тази церемония по време на сън. По времето, когато работех като евангелист и правоверен член на църквата, и когато за мен будизмът беше просто “езическа” религия, а Буда (колко голямо бе моето невежество) – един от многото “езически” идоли, два пъти (през интервал от седем години) сънувах, че участвам в необикновена церемония. Тези два съня бяха толкова отчетливи и ярки, а подробностите и двата пъти толкова идентични, че е невъзможно те да се разглеждат като случайна фантазия или като обикновен феномен на съня. Двадесет години по-късно, когато попаднах на описание на Празника Уесак, открих, че то съвпада с това, което бях сънувала. Това ме накара да вярвам, че сънят ми беше отразил реално събитие. Няколко пъти съм срещала хора, които са имали подобни сънища, и които се питаха какво означава това. Когато един сън е описан от различни хора, живеещи в различни страни по целия свят, когато той при всички тях изглежда по аналогичен начин, и когато впоследствие се оказва, че той отразява реално протичаща в конкретен момент церемония, тогава е налице сериозен повод за дискусии, за събуждане на истински интерес и вероятно за приемане на данните от съня като

свидетелство за реален факт.

Описанието на този сън, легенда или факт изглежда така: Съществува долина, разположена на значителна надморска височина в предпланините на Хималайско-Тибетския масив. Тя е заобиколена от всички страни с високи планини, освен откъм североизток, където сред планинските вериги се очертава тясна клисура. Така контурът на долината придобива формата на бутилка, чието гърло е насочено на североизток, а самата долина значително се разширява на юг. Към северния край, близо до гърлото на бутилката, се забелязва огромна плоска скала. Долината е покрита със специфична груба трева и няма нито дървета, нито храсти, но склоновете на заобикалящите я планини са покрити с дървета.

По време на пълнолунието в Телец, в нея започват да се събират поклонници от околните области; свещениците и ламите запълват южните и средните ѝ части, оставяйки североизточния край сравнително свободен. Там, според легендата, се събират група от велики Същества, Които са Пазители на Божествения План за нашата планета и за човечеството. Не е толкова важно с какви имена ще наречем тези Същества. Вярващият християнин би предпочел да ги нарича “Христос и Неговата църква”, Който гарантира окончателното спасение на човечеството. Езотериците по света Ги наричат Учители на Мъдростта и членове на Духовната Йерархия, Които в различните си рангове са ръководени и обучавани от Христос – Учителя на всички Учители, ангели и човеци. Според хиндуистките Свещени писания това са великите Риши, а Тибетските учения ги описват като Орден на Просветлените Умове. Те са великите Интуитиви и Сподвижници, според нашата по-съвременна представа, представящи идеала за съвършеното човечество, Които са следвали стъпките на Христос и са прекрачили воала на световите, давайки ни пример за това, което трябва да се стремим да направим и ние. Със Своята мъдрост, любов и знание, Те се изправят като защитна стена около нашата раса, стремейки се да ни водят напред, стъпка по стъпка (както самите Те са били водени) от мрака към светлината, от илюзията към истината, от смъртта към безсмъртието. Тази група от познали божествеността Същества са основните участници в Празника Уесак. Те се подреждат в североизточния край на долината, в концентрични кръгове (според статута и ранга на посвещението си), подготвяйки се за един велик акт на служене. Пред скалата, с лице към североизток, стоят трима Махатми, известни сред учениците си като “Тримата Велики Повелители”, а именно: Христос, Който застава в центъра; Повелителят на живите форми, Ману, стоящ отдясно на Христос; и Повелителят на Цивилизацията, стоящ отляво. Тримата са обърнати към скалата, върху която е поставена голяма кристална чаша (купа), пълна с вода. Интересно странично обстоятелство, което хвърля светлина върху тази церемония и нейната реалност е, че онези, които са сънували, че участват в нея, добре помнят точното място в по-долната част на долината, където са стояли; някои от тях дори са осъзнали, че мястото и положението, заемано в групата от зрители, пряко зависи от еволюционния статут на участника.

Зад подредените Учители, адепти, посветени и старши изпълнители на Божествения план се подреждат ученици и аспиранти от целия свят, от различни степени и групи (било то “в тяло, или извън него”, по думите на Св. Павел), които формират Новата Група

Световни Служители. Присъстващите във физически тела стигат до долината по обичайните начини. Други присъстват в духовните си тела или в състояние на сън. “Съня”, който те по-късно разказват, не може ли той да бъде физическо разпознаване и спомен за вътрешно духовно събитие?

С приближаването на часа на пълнолунието сред множеството се възцарява тишина и всички насочват поглед на североизток. Започват определени ритуални движения, чрез които подредените Учители и техните ученици от всички рангове заемат символични положения и образуват на дъното на долината такива забележителни символи като петолъчната звезда, в най-високата точка на която стои Христос; или триъгълник, на чиито връх отново застава Христос; или кръст и други добре известни форми с дълбоко и могъщо значение. Всичко това е съпроводено с напяване на определени думи и езотерични фрази, наречени мантри. Очакването и напрежението сред множеството расте. През цялата група от хора сякаш преминава стимулация или силна вибрация, която е резултат от пробуждането на душите на присъстващите, от смесването и сливането на групата в едно цяло, от издигането на всички във велик акт на духовно търсене, готовност и очакване. Това е кулминационната точка на световния стремеж, фокусирана в тази очакваща група. Тези три думи – търсене, готовност и очакване – най-добре описват атмосферата, обединила присъстващите в тази тайна долина.

Напевите и ритмичните движения се засилват, като всички участници и наблюдаващото мнозинство отправят поглед към небето по посока на тясната част на долината. Няколко минути преди момента на пълното пълнолуние, на голямо разстояние в небето може да бъде видяна мъничка точка. Тя приближава все повече и придобива все по-отчетливи очертания, докато накрая стане възможно да се види фигурата на Буда, седящ с кръстосани крака (в позата на Буда), облечен в оранжево-жълтата Си роба, облят в цветни светлини и с ръка, протегната в благословия. Когато Той стигне точно над голямата скала, оставайки във въздуха над главите на тримата Велики Повелители, Христос произнася великата мантра, която се използва само веднъж в годината (по време на Празника), и цялото човешко множество пада в нисък поклон. Този Призив предизвиква толкова мощна вибрация (или мисловен поток), която е в състояние да свърже въпросната група от ученици и посветени със Самия Бог. Той отбелязва апогея на целогодишното интензивно духовно усилие, като духовното витализиране на човечеството и духовните влияния на описваното събитие продължават и през следващите месеци. Резултатът от този велик Призив е всемирен или космически и опосредства свързването ни с този космичен център на духовна сила, от който са произлезли всички сътворени същества. Благословията е излята и Христос – както Представител на човечеството, я приема с отговорност да я разпреди.

Така, според легендата, Буда се завръща веднъж в годината, за да благослови света и да му предаде чрез Христос обновен духовен живот. След това Буда бавно се отдалечава, докато отново се превърне в малка точка в небето и накрая изчезне. Цялата церемония на благославянето, от момента на първото Му появяване в далечината до изчезването Му от ползрението, продължава само осем минути. Ежегодната саможертва на Буда за човечеството (тъй като това завръщане му коства много) завършва и Той отново се връща на

високото място, където работи и очаква. Всяка година Той се приближава, за да благослови нашия свят, и всяка година това става чрез описаната церемония. Година след година Буда и великият Му Брат Христос работят в най-тясно сътрудничество за духовното благоденствие на човечеството. В тези двама велики Синове на Бога са фокусирани два от аспектите на божествения живот. Те действат заедно като Пазители на най-висшия тип духовна енергия, на която човечеството е способно да откликне: чрез Буда се пролива божествената мъдрост, а чрез Христос се разкрива божествената любов към човечеството, и именно тази мъдрост и любов се изливат върху човечеството по време на майското пълнолуние.

Така гласи древното предание; такава е легендата, стояща в основата на този известен на Изток празник. Това е фактът, ако се осмелим да повярваме в него и ако умовете ни са достатъчно отзивчиви, за да разпознаят благоприятната възможност. За Запада това е малко известна нова идея, която изисква доуточняване на някои от нашите най-скъпи убеждения. Ако съумеем обаче да я приемем и разберем, в съзнанието ни ще възникне ново виждане и възможност за расата **сега вече** съзнателно да открива нов източник на упование и подкрепа и нов център на духовна сила.

За някои хора (живеещи сега на земята), този празник предлага голяма възможност и въплъщава определени, ясно очертани идеи:

Първо, този Празник свързва миналото и настоящето по начин, различен от всички останали празници, характерни за всяка от големите световни религии. Той символизира живата истина и настоящата възможност. Буда и Христос осъществяват тази връзка чрез съвместното Си служене на расата. Те свързват Изтока и Запада и обединяват в единно цяло християнската традиция, будистката религия и индуистката вяра, като насочват в едно русло стремежа на всички (ортодоксални и неортодоксални) вярващи по света. Така религиозните различия постепенно се заличават.

Второ, Празникът Уесак отбелязва най-високата точка на духовно благославяне в света. Това е време на изключителен приток на жизненост и духовна стимулация, който витализира стремежа на цялото човечество.

Трето, по време на Празника и чрез обединените усилия на Христос и Буда, Които работят в най-тясно сътрудничество, се открива канал за връзка между Бога и човечеството, по който любовта и мъдростта на самото Божество се изливат върху очакващия и нуждаещ се свят. Говорейки символично (без да се забравя, че символите често завоалират истината) може да се заяви, че по време на пълнолунието сякаш внезапно и широко се отваря някаква врата, която през останалото време е била само леко откrehната. Чрез тази врата стремящите се и учениците влизат в контакт с енергии, които иначе остават труднодостъпни. Тя позволява на човечеството да се приближи към Водачите на расата, към истината и реалността, което е невъзможно през останалото време. Така всички, които се намират от двете страни на тази врата, ще могат във все по-голяма степен да се възползват от тази благоприятна възможност. По време на пълнолунието в Телец като че се отваря врата “към Небето” (отново изразявайки се символично), чрез която може да бъде

осъществена връзка с някои още по-велики Животи, Които заемат такава позиция по отношение на нашата планетарна Йерархия, каквато Тя самата има спрямо човечеството. Когато това бъде осъзнато, ще стане възможно да се развива Науката за Приближаването към по-дълбоките истини и сили на живота, които засега остават скрити зад воала, очаквайки да бъдат разкрити през Новата Епоха. Това е част от една реално утвърждаваща се техника на Пътя и на духовния напредък.

От друга страна, през посочените дни става възможно голямо разширяване на съзнанието, което е много трудно постижимо през останалото време. Учениците и посветените навсякъде по света биват подпомогнати и духовно подбудени да приемат онези велики стъпки, които са известни като посвещения, и които позволяват на човечеството да проникне малко по-дълбоко и по-съзнателно в мистериите на Царството Божие. Те ясно разкриват чудото на божественото и красотата на божествеността във всеки човек, както и малка частица от Плана, на който човечеството е подчинено и на който то същевременно може да сътрудничи.

Нека обаче се върнем към драматичното събитие в Хималаите: Когато Буда отново изчезне, множеството се изправя; водата в купата се разпределя на малки порции сред Учителите, посветените и учениците, които се отправят към местата си за служене. Всеки от множеството взима своята малка купичка или съд за вода и пие от него, споделяйки с останалите. В тази красива “водна церемония на приобщаването” символично се представя знакът на настъпващата Нова Епоха – Епохата на Водолея, на Водоносеца. Това е епохата на “човека с кана вода в ръце”, както го е описал Христос в епизода, предшестваш иницираното от него приобщаващо служене. Тази церемония символизира истината за универсалността на божествената любов, за необходимостта от индивидуалното ни пречистване и за възможността да споделим с останалите това, което принадлежи на всички. Водата, намагнитизирана от присъствието на Буда и Христос, придобива определени благотворни и лечебни качества. Така благословено, множеството безмълвно се разотива; Учителите и учениците се завръщат в света, за да продължат с подновени сили служенето си до следващото майско пълнолуние.

В наши дни легендата за това истинско и жизнено духовно събитие бавно се разпростира на Запад; там тя предизвиква признание, любопитство, учудване или въпроси от страна на много хора. Според някои западни стремящи се, вече е настъпило времето, когато Западът и Изтокът могат да се свържат духовно в един велик Празник за приобщаване на душите. Влизайки в хармония помежду си и под ръководството на Буда, Който е дошъл, за да донесе светлина на Изтока, и на Христос, Който на свой ред идва, за да даде светлина на Запада, те ще могат заедно да се стремят към това благославяне и духовно откровение, което бъдещето настоятелно изисква – “мир на земята и добра воля сред хората”. Така човечеството ще бъде въведено в една нова епоха на братство и разбирателство, когато човекът (освободен от своите страхове) ще разполага с повече време, за да открие Бог у себе си.

Затова най-великото събитие на планетата (от гледна точка на духовните истини), което има и най-голямо въздействие върху човешката раса, е Празникът Уесак. Неговото влияние винаги е присъствало, но е оставало непознато за широките маси. Сега обаче въздействието му е на път да бъде разпознато и съзнателно използвано.

III. Световните Служители и Майското пълнолуние

“Двата дена на подготовка се наричат “дни на себеотричането и безпристрастието”. Денят на Празника е известен като “ден на защитата”, а следващите два дни са наречени “дни на разпределението”. Тези определения за различните фази на Празника имат за Йерархията на Учителите по-различно значение, отколкото за нас. Да се разяснява тяхното най-дълбокото значение е безполезно и забранено. Те все пак означават пет дни на най-интензивни усилия и служене, водещо до отхвърляне на всичко, което може да попречи на нашата полезност като канали на духовна сила. Следователно, през първите два дни е необходима съответната подготовка, посвещаване и насочване на стремежа нагоре, като в деня на самия Празник ние трябва да станем получатели и пазители на такъв обем от навлизащата духовна сила, какъвто сме в състояние да поемем. Като канал, ние трябва да сме в състояние да забравим себе си в служенето, разбирано като осъществяване на контакт, вметване и задържане на силата, предназначена за цялото човечество. Самият Празник трябва да бъде разглеждан като ден на тишината. Тази вътрешна тишина и тържествено безмълвие трябва да бъдат устойчиво съхранени (макар че външно човек може да служи чрез речта и действията си). Това е ден на служене, преживяван изцяло на езотеричните нива с пълно себезабравяне в името на човечеството и неговите нужди. През този период обект на нашето непрекъснато внимание трябва да бъдат само две мисли: *първо* – нуждата на нашите събратя, и *второ* – необходимостта от осигуряване на групов канал, чрез който духовните сили могат да бъдат пропуснати през тялото на човечеството под опитното ръководство на избрани членове на Йерархията.

Двата дни преди пълнолунието поддържаеме отношение на самоотверженост и служене. Стараем се да добием нагласа за възприемчивост към онова, което ни съобщават нашите души, и което ни прави полезно за Йерархията. Тя работи чрез групи от души и могъществото на тази групова работа предстои да бъде изпитано в бъдеще. Тези групи на свой ред установяват необходимите връзки и така подхранват предано очакващите и активно търсещи личности. В деня на пълнолунието ние трябва устойчиво да поддържаеме себе си в светлина, без да формулираме случващото се, без да очакваме конкретни резултати или някакви осезаеми последствия.

В двата последващи дни, фокусът на нашето внимание неотклонно се измества от самите нас и от вътрешните субективни планове към външния свят. Нашите усилия се насочват към предаване или пренасяне на такова количество духовна енергия, с каквото сме могли да се свържем. Така нашата работа в това специфично и особено поле на сътрудничество се изчерпва.

Това петдневно усилие е предшествано от период на най-интензивна подготовка; Йерархията започва подготвителната си дейност

за посрещане на благоприятната възможност точно в часа, когато “слънцето тръгва на север”. За разлика обаче от човешките същества, нейните Членове не изпитват умора. За стремящия се е невъзможно да издържи толкова дълъг период на подготовка, независимо от силата на неговата преданост.

Когато Великият Повелител е бил на Земята, Той е казал на учениците си, че успешното духовно усилие, което носи изцеление, е невъзможно без молитва и пост. Размислете над тези думи. Това е групово усилие, насочено към обширно групово изцеление. То се осъществява чрез молитвата, като осветено желание, просветлено мислене и интензивен стремеж, чрез дисциплиниране на физическото тяло (за кратък период) и чрез поставяне на определена цел. Само така обширното групово изцеление може да бъде постигнато.

Какво трябва да правим в такъв важен период като пълнолунието през месец май? Доколкото позволява сложността на предмета, ще изложим задачите кратко и ясно, по реда на тяхната важност:

1. Освобождаване на определени енергии, които могат много силно да въздействат на човечеството. След като бъдат излъчени, те стимулират духа на любовта, братството и добрата воля между хората по цялата земя. Тези енергии са толкова конкретни и реални, колкото и онези, с които борави науката, като ги нарича “космични лъчи”. Имам предвид реални енергии, а не емоционално желани абстракции.

2. Сливане на всички хора с добра воля по света в едно интегрирано и отзивчиво цяло.

3. Призив с последващ отклик от страна на някои велики Същества, Чиято дейност ще стане възможна, ако бъде изпълнена първата задача чрез реализиране на втората. Размислете над синтеза между тези три задачи. Няма значение с какви имена ще наречем тези Живи Сили. Те могат да бъдат разглеждани като Божествени Пълномощници, Които сътрудничат с Духа на Живота и Любовта на планетата, с Единния, в Който живеем, движим се и съществуваме. Някои мислители ги приемат за Архангели от най-висок ранг, Чиято работа е възможна благодарение на Христос и неговата група от ученици – истинската жива Църква. За други, Те са мъдрите ръководители на планетарната Йерархия, стоящи в основата на планетарната еволюция, Които рядко взимат активно участие в световната дейност (с изключение на кризисни моменти, какъвто е сегашният) – това право Те предоставят на Учителите на Мъдростта. С каквото и име да Ги назовем, Те са готови да помогнат при условие, че зовът (отправен към Тях от стремящите се и учениците) е достатъчно силен именно в периода на пълнолунията през май и юни.

4. Предизвикване на отклик (на усърдна и целенасочена активност) от страна на Йерархията от Учители – тези просветлени Умове, на Които е поверена отговорността по управлението на света. Необходимо е постигане на отзивчиво взаимодействие между следните три групи:

а) *Йерархията* – очакваща и загрижена, защото дори и Тя не може да предвиди реакциите на човечеството (ще бъдат ли хората

достатъчно мъдри, за да се възползват от предложената им възможност). Тя действа организирано под ръководството на Христос – Учителя на всички Учители, ангели и човеци. Той е пряк посредник между земята и Буда, Който от своя страна осъществява връзката между цялата очакващата Йерархия и наблюдаващите Сили.

б) Новата Група Световни Служители – представена от всички сензитивни и предани служители на расата. Нейната цел е укрепване на световния мир, добрата воля (като основа на бъдещия живот) и световното разширение. Първоначално тази група е съставена от шепа приети ученици и предани стремящи се. Впоследствие редиците ѝ са отворени... за всички хора с добра воля, готови да се жертват за благо на човечеството, без да поставят разграничителни бариери между хората от различните раси, националности и религии.

в) Онази част от човечеството, която откликва на предаваните идеи и възприема благосклонно задачата за постигане на международно разбирателство, взаимна икономическа зависимост и религиозно единство. Когато тези три групи мислители и служители се свържат и се изравнят, макар и за миг, може да бъде постигнато много – ще бъде отворена вратата към новия живот и ще започне прилив на нови духовни сили. Такава е груповата цел и идея.

Мога ли да попитам какво значение има пълнолунието през май лично за вас? Достатъчно важно ли е то, за да приложите всичките си усилия? Действително ли вярвате, че в този ден наистина може да бъде излъчена духовна енергия с такава мощ, че да промени световните дела (при условие, че хората приемат съответно участие)? Приемате ли истински и можете ли на практика да защитите убеждението, че на този ден Буда, в сътрудничество с Христос, с Йерархията от Просветлени Умове, с някои Високопоставени Ангели и със Силите на Светлината (като висш противовес на тъмните сили) – имат готовност да изпълнят Божествените планове, ако човеците им дадат право и възможност за това? Главната задача в този период е не да се борите със злото и силите на мрака, а да активизирате могъществото на светлината. Вместо да се противопоставяте на злото, организирайте и активизирайте доброто. Така ще укрепите силите на работещите в името на справедливостта и любовта, при което за злото ще останат по-малко възможности.

Ако вярата ви в казаното от мен е поне колкото синапено зрънце, ако искрено сте убедени в дейността на Божествения дух и приемате божествеността на човека – забравете за себе си и в бъдеще посветете всичките си усилия на задачата за организирано сътрудничество и промяна на световните дела чрез укрепване духа на любовта и добрата воля през месец май.”

“Езотерична Психология”, том II, стр. 687 – 692

На нашата планета се провежда колосална груповая медитация, протичаща през много и различни фази. Всички медитиращи единици и групи са свързани помежду си чрез единството на духовния мотив.

Два дни преди пълнолуние, в деня на самото пълнолуние, и в двата последващи дни (общо пет дни) се стремете при изгрев слънце, на обяд, в пет часа след обяд, при залез слънце, и точно по време на пълнолунието във вашия часови пояс, да произнесете Великия Призив с намерение да призовете, привлечете и утвърдите във външно проявление очакващите Сили. При възможност, изпълнявайте Призива групово и на глас. Именно съсредоточената сила на спокойната мисъл ще запълни съществуващата празнина и ще свърже потясно двата свята – на духовната активност и на човешкото проявление.

Никаква цена не е прекалено висока, за да бъдете полезни на Йерархията по време на майското пълнолуние (Празника Уесак). Никаква цена не е прекалено висока, за да получите духовно просветление, което става особено достъпно в този период.

Адаптирано от сайта на Lucis Trust "Three Festivals".

***Школата на Арканите (Arcane School) предоставя обучение за последователите в новата епоха.
Принципите на Неостаряващата Мъдрост са представени чрез езотерична медитация,
обучение и служене като начин на живот.***

Please direct any inquiries to your local Headquarters. This will vary depending on where you live and your language.

English and Spanish in the Americas and the Far East

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York NY 10017
USA
Tel: +1 (212) 292-0707
Fax: +1 (212) 292-0808
e-mail: newyork@lucistrust.org
ON LINE CONTACT FORM

English and Greek in the Commonwealth, Africa, and Europe

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK
Tel: +44 (0)20 7839 4512
e-mail: lucis@londonlucistrust.org
Company Reg: Lucis Trust GB 305704 - Lucis Press GB 00338727
Charity Reg: Lucis Trust GB 216041
ON LINE CONTACT FORM

French, Italian, Spanish, German, Russian and Dutch

Rue du Stand 40
1204 Geneva
Switzerland
Tel: +41 (22) 734-1252
e-mail: geneva@lucistrust.org
ON LINE CONTACT FORM